

ABONAMENTS

Barcelona, mes	s'ao ptes.
Comarques catalanes i territoris de la República, trimestre	7/50
Amèrica llatina i Portugal, id.	8/50
Altres països, id.	9/50

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

MIRADOR

BARCELONA.—REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 589. T. 11430. — IMP.: BARBARA, 11 I 13. T. 10603

EL TEMPS

Encara que domina el cel amb molta nebulositat, està serà o gairebé serà a la conca de Barba, a la Segarra i a la Cardenera. S'observen boires i pla de Lleida, a la comarca de Bages i a la conca de Tremp. Els vents són en calma o fluïdes de direcció variable; només a l'Empordà són moderats del S. i SW.

EL NOSTRE COMIAT

L'aparició de MIRADOR diari tingué lloc en un moment en què una part important de la premsa catalana de Barcelona havia estat suprimida per ordre governatiu. MIRADOR diari venia, doncs, dient-ho amb fràse consagrada per l'ús, a omplir un buit que cap ciutadà sensible no deixava de notar.

Ara, aixecada la suspensió que pesava sobre "La Publicitat", que MIRADOR diari havia vingut a substituir, no existia cap circumstància que aconsellés persistir en la seva publicació.

Per tant, aquest és el darrer número de MIRADOR diari. Avui, en acomiadar-nos dels nostres lectors, ens cal sobretot regradar i agrair l'ajut que hem trobat durant aquests dos mesos. Des de dimarts, doncs, reaparixerà

LA PUBLICITAT

que continuarà fidel als ideals que l'han informada d'onça de la seva catalanització, i esperem que seguirà trobant l'acolliment que els seus lectors li han dispensat sempre i que no ha mancat al seu substitut en aquest període d'interinitat que acaba avui.

EL CONSELL DE MINISTRES EXTRAORDINARI D'AHIR

Se li concedeix un extraordinari interès polític

El senyor Martínez de Velasco no accepta de moment la cartera d'Estat. — El dia 5 acaba el termini en què la Constitució permet mantenir l'estat de guerra. — Es mantindrà la censura de premsa en determinats indrets. — Els ministres de la Ceda, secundats pels agraris, acusen el Govern de poc enèrgic respecte als revolucionaris i censuren la concessió de la llibertat al senyor Azaña

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE ENVIAT ESPECIAL)

El Consell de ministres d'aquest matí ha resultat de certis extraordinari. Fou anunciat que estaria d'acord a la reorganització del ministeri, afegint-hi de quedar resolts amb la designació del senyor Martínez de Velasco per a la cartera d'Estat. Però el cap dels agraris ha declinat l'ofertament que li havia fet el senyor Lerroux, i la reorganització no ha pogut quedar enllestida.

Des que els ministres, a la sortida del Consell, han creat les primeres paraules amb els periodistes, hom ha començat a fer preguntes sobre la reorganització del Govern. Aquestes paraules misterioses han quedat després aclarides per altres ministres.

La major part del Consell ha estat dedicada al tema plantejat pel ministre de Justícia en donar compte de l'acord de la Sala Segona del Suprem, relatiu als senyors Azaña i Bello. El President del Consell ha estat força explícit en les seves manifestacions sobre això. No obstant no ha negat el senyor Lerroux el disgust de la Ceda, sinó que ha afirmat que el disgust era extensiu a tot l'alcaldoria.

Tot això col·loca el problema polític ha entrat en una fase d'apassionat interès. No és possible de precisar més per avui. La solució està ajornada.

Madrid, 29. — El Consell de ministres extraordinari celebrat a la Presidència ha començat a dos quarts d'onze del matí, i ha acabat a un quart de dues de la tarda.

Al migdia s'hi ha absentit de la reunió el ministre sense cartera senyor Martínez de Velasco per tal d'assistir a la cerimònia religiosa de l'enllaç matrimonial del fill més gran de S. E. el President de la República amb la senyoreta Quipo de Llano.

El primer ministre que li ha abandonat la Presidència ha estat el d'Agricultura, el qual, a preguntes dels periodistes sobre la situació política, que havia motivat la celebració de la reunió

Madrid, 29. — El Consell de ministres extraordinari celebrat a la Presidència ha començat a dos quarts d'onze del matí, i ha acabat a un quart de dues de la tarda.

Al migdia s'hi ha absentit de la reunió el ministre sense cartera senyor Martínez de Velasco per tal d'assistir a la cerimònia religiosa de l'enllaç matrimonial del fill més gran de S. E. el President de la República amb la senyoreta Quipo de Llano.

El primer ministre que li ha abandonat la Presidència ha estat el d'Agricultura, el qual, a preguntes dels periodistes sobre la situació política, que havia motivat la celebració de la reunió

Madrid, 29. — El Consell de ministres extraordinari celebrat a la Presidència ha començat a dos quarts d'onze del matí, i ha acabat a un quart de dues de la tarda.

Al migdia s'hi ha absentit de la reunió el ministre sense cartera senyor Martínez de Velasco per tal d'assistir a la cerimònia religiosa de l'enllaç matrimonial del fill més gran de S. E. el President de la República amb la senyoreta Quipo de Llano.

El primer ministre que li ha abandonat la Presidència ha estat el d'Agricultura, el qual, a preguntes dels periodistes sobre la situació política, que havia motivat la celebració de la reunió

Madrid, 29. — El Consell de ministres extraordinari celebrat a la Presidència ha començat a dos quarts d'onze del matí, i ha acabat a un quart de dues de la tarda.

Al migdia s'hi ha absentit de la reunió el ministre sense cartera senyor Martínez de Velasco per tal d'assistir a la cerimònia religiosa de l'enllaç matrimonial del fill més gran de S. E. el President de la República amb la senyoreta Quipo de Llano.

El primer ministre que li ha abandonat la Presidència ha estat el d'Agricultura, el qual, a preguntes dels periodistes sobre la situació política, que havia motivat la celebració de la reunió

Madrid, 29. — El Consell de ministres extraordinari celebrat a la Presidència ha començat a dos quarts d'onze del matí, i ha acabat a un quart de dues de la tarda.

Al migdia s'hi ha absentit de la reunió el ministre sense cartera senyor Martínez de Velasco per tal d'assistir a la cerimònia religiosa de l'enllaç matrimonial del fill més gran de S. E. el President de la República amb la senyoreta Quipo de Llano.

L'any polític a Catalunya i a la República

L'any 1934 ha tingut una importància política excepcional. S'han produït fets que assenyalen, sens dubte, rumbos nous i imprevistos per a la República. No són pas aquests els moments per fer un comentari sobre les orientacions polítiques que es dibuixen. Creiem que aquest resum polític de l'any tindrà molt més abast informatiu, de reflexió i estudi, si en lloc d'esser un comentari encarar a l'esdevenidor és una exposició dels fets passats. Una documentació objectiva dels esdeveniments ens permet d'assegurar que, en la confusió aparent de la política hispànica, hi ha una línia general que ha prevalegut contra totes les forces que s'hi han oposat.

Aquesta línia general ha estat marcada per un polític, la "Ceda", que durant tot aquest any ha portat a cap una política d'enclotament i captació que ha donat com a resultat la formació d'un Govern en què hi ha tres membres del seu partit, i en el qual té una sobirania política inegable.

Tot això la "Ceda" ho ha fet a costa de grans sacrificis. No cal oblidar que la "Ceda" era un partit integrant de la coalició de dretes, de la qual formaven part els monàrquics. Sense gossar assegurar que aquesta coalició sigui destituta per sempre més, és evident que avui està liquidada. La "Ceda", i amb ella molts agraris de Martínez de Velasco, busca una base electoral en una coalició radical-cedista, coalició que a les Castelles pot tenir èxit, perquè es tracta, en definitiva, de fer un front comú de caces. Sempre que es parla de política castellana cal tenir en compte aquest element d'estabilitat electoral que és el caciquisme. Comptant amb ell, "Ceda", agraris i radicals poden, cadascun per la seva banda, fer-se un partit propi. La "Ceda", en tot el que va d'any, ha intentat portar a cap una àmplia concentració de forces dretistes de diferents comarques hispàniques. S'ha fundat la "Derecha Regional Vasca" per tal de combatre els elements nacionalistes bascos i, ensenys, les deixalles del carlisme. Igualment ha fet a Navarra. A València, Gil Robles, amb la "Derecha Regional Valenciana", té un aliat segur, degut a l'intima amistat personal que té amb el seu cap, senyor Lluís.

A Catalunya, Gil Robles, per ara i tant, no ha fet res. És difícil que la "Ceda" a Catalunya trobi grans masses per combatre la Lliga Regionalista.

Dintre el partit radical, les coses han anat força malament. Una cosa ha salvat la unitat del partit: el Poder. Primer Martínez Barrio, després Marc Mirandó, el partit ha perdut molta força a Sevilla i a València.

Els partits d'esquerra, passada l'època de fúria, es van reïnt. El partit socialista fora difícil de saber quines vies seguirà.

En allò que es refereix a Catalunya, no creiem que les posicions, fora de les naturals contrarietats, hagin canviat substancialment.

Anem a fer un examen detallat dels esdeveniments polítics. Cal tenir en compte que governa Lerroux, en un govern de coalició, recolzat per la "Ceda", agraris i melquidistes.

El dia 4 es forma el nou Govern català, i l'endemà es presenta al Parlament, el mateix dia que a les Corts de Madrid, en la sessió a la memòria de Màcia, es crida: "Mori Catalunya!" i "Mori Màcia!"

Amb motiu de la discussió a les Corts de les actes de València, comencen les discòrdies entre la CEDA i el Partit Autonomista Valencià, que donarà molt joc polític.

Un fet important per a Catalunya: la Guàrdia civil depèn de la Generalitat.

El dia 7, Azaña, Prieto, Domingo i Casares prenen part en un miting a favor de la candidatura d'esquerrers en les eleccions municipals. Aquestes es celebren el dia 11, i la candidatura d'esquerrers hi obté un gran triomf.

El dia 21—deu dies després de la seva derrota—la Lliga Catalana es retira del Parlament català, decisió que tindrà una importància històrica remarcable.

Seguint la política de "pacificació dels esperits" els agraris acaten la República, demanant, però, la derogació de la llei privant de llurs béns els ex-maquis. La CEDA comença, en aquella època, els seus malabarismes republicans. Són republicans o no? No ho sabem fins a l'octubre, després d'una gran revolució.

Com a fi de mes, el partit socialista anuncia la seva incompatibilitat amb la República. Comencen les posicions d'atac.

Les posicions que s'han precisat en el més anterior continuen precisant-se en aquest mes. A Catalunya es constitueixen els nous ajuntaments i comencen aquells acadèmics debats sobre la tornada de la Lliga al Parlament català. Mentre duren aquests debats, la Lliga recolza el Govern Lerroux, que amb el restabliment de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre demostrarà mala voluntat per a Catalunya.

Comença la pugna entre els partits d'esquerra i els de dreta, Azaña, en

un discurs, propugna la constitució d'un front d'esquerrers; el partit socialista mena una campanya de forta agitació que culmina, el dia 14, amb la vaga del ram de la construcció i amb els disturbis que tenen lloc l'endemà.

Gil Robles, però, no està aturat. Amenaça amb apoderar-se del Poder si no s'accepten les seves proposicions. El dia 20 té lloc un curiós incident. El Nunci de S. S. a l'Església de Sant Isidre, pronuncia un sermó d'un caràcter polític tan accentuat que el Govern no té més remei que protestar-ne al Vaticà. L'endemà l'òrgan del Vaticà —L'Osservatore Romano—publicava un comentari sobre la situació política espanyola, dient que el govern Lerroux es distingia per la seva feblesa. I no va passar res.

La CEDA continua atacant Catalunya. Les protestes del Govern de la Generalitat, pel retard en els traspassos de serveis, obliguen el senyor Lerroux a prometre que s'acceleraran.

I acaba el mes amb els atacs de la "Ceda" al Govern, sobretot dirigits a la gestió de Martínez Barrio, i amb les gestions de Largo Caballero per establir el front únic revolucionari.

El mes de març fou un mes de conflictes. El govern català hagué de resoldre una vaga general el dia 14, que a Catalunya va fracassar. El dia mateix, l'anticatalanisme obtenia una triomf: la tomba de Màcia era incendiada i aquella proclama servia per unir tot Catalunya contra el gest simbòlic.

Havia començat el mes, a Madrid, amb el plantejament de la crisi total. Els atacs de la "Ceda", doncs, donaven resultat. Sortien del Govern totes les personalitats de tendència esquerrana i aquest triomf—lluny d'aconseguir les dretes—les féu més exigents.

El dia 10, Sánchez Roman, Gordon Ordaz i Martínez Barrio, es reunien per canviar impressions. Es dibuixa l'acció en el partit radical, que no tardarà a produir-se.

El dia 16, a Catalunya, es planteja la vaga de llum i força. El dia 20, resolt-la, el Govern de la Generalitat obtenia un gran triomf.

A Madrid es presenta a les Corts el projecte de llei atorgant l'amnistia als sublevats del 10 d'agost i la gent de la Dictadura. Per aconseguir això el senyor Gil Robles fa una petita concessió: s'hihibeix de la forma de Govern.

El senyor Marraco—que ataca Catalunya cada dos per tres—té un gran disgust: s'ordena traspassar la contribució territorial a Catalunya.

El dia 22 s'aprova definitivament la Llei de Contractes de Conreu. El 29 es planteja la vaga general de Saragossa. A Catalunya, la policia de la Generalitat es fa acreedora de grans Generalitat es fa acreedora de grans

Mes de sensacions. Hi ha el traspass definitiu dels serveis d'Ordre Públic. Hi ha els escàndols de l'Audència de Barcelona, on cap anarquista no es troba mala persona, i on don Jovino fa de les seves.

A Sevilla, el dia 2, Martínez Barrio fa un discurs que assenyalà definitivament les ganes d'aquest senyor d'anar-se'n del partit radical. El mateix dia queda fundat l'Esquerra Republicana.

No acaben acien les sensacions, sinó que ara comencen. S'aproven els havers de la clerecia. A Barcelona hi ha una batuda d'atracadors imponent.

El dia 14, el ministre de Justícia, senyor Alvarez Valdes, dimiteix. Aquest senyor defensava una tesi segons la qual el Comitè Revolucionari no era jurídic i, per tant, s'havia d'haver agafat el propi president de la República.

Els periodistes de Madrid comencen l'atac foll contra Catalunya. L'Institut de Sant Isidre, amb el senyor Cirera i Vóltia, comença d'afagar el costum d'anar a Madrid.

Largo Caballero, seguint la tàctica revolucionària, diu que no admet aliances amb els republicans.

El dia 21, mentre a Catalunya el senyor Jaume Govers i Fabregues era elegit president del Tribunal de Casació, a Madrid aprovaren la llei d'amnistia. El senyor Albinyana, amb aquest motiu, era copiosament apallissat pel senyor Prieto.

(Seguir a la pàg. 3 col. 1.)

L'any Balanç de la política artística internacional

L'any que acaba de transcórrer començava amb les magnífiques exposicions de Joaquim Mir i Joan Colom. L'exit d'aquestes dues manifestacions, assenyalava un moment extraordinàriament optimista en el mercat artístic de Barcelona. L'any començat amb tan falaguers auspici, no registra, però, l'adveniment de cap valor nou positivament considerable. Els artistes consagrats com mestres, han fet honor a la seva història personal, sense que, tret de comptades excepcions, hagin portat res de nou a la seva posició artística consolidada.

La producció general dels nostres pintors i escultors, malgrat d'esser molt copiosa més aviat ha tendit a intensificar-se. De fet, el contingut de col·leccionistes i compradors esporàdics, ha augmentat, i les sales d'exposició s'han vist concorregudíssimes. El poder d'absorció del mercat barcelonès, és realment extraordinari; aquesta observació, feta a base de dades reals, confirma una vegada més la prefeència que el temperament català concedeix a les arts plàstiques.

L'Exposició de Primavera, celebrada a un dels palaus de Montjuïc, apareix com la manifestació artística col·lectiva cabdell de l'any. Per la quantitat i la qualitat, per l'encert en la instal·lació, ha superat les organitzades sota l'égida oficial durant els darrers anys. Amb motiu d'aquesta exposició han estat atorgats per primera vegada els Premis Danús Campeny i Isidre Nonell, instituits per la Generalitat. Els noms de l'escultor Josep Clarà i el pintor Manuel Humbert, han estat els destinats a encapçalar la llista dels artistes afavorits amb aquesta alta distinció.

Al seu temps ens dollem del retraïment d'alguns dels nostres més sòlids prestigiats, absents d'aquell concurs oficial; aquesta reserva, inflexible sensible minves al sentit d'integració en l'esforç artístic de Catalunya. Així i tot, però, el nivell general de la manifestació ha estat dels més alts i ha donat ocasió a obres d'un mèrit artístic superior entre les quals hem d'assenyalat les distingides amb les recompenses esmentades. Clarà, fidel a la seva tradició estètica, hi aportava un sentit d'humanitat més tendre interpretant un realisme extremadament saborós. Humbert, amb el seu acuradament, es graduava com un dels nostres temperaments més ben dotats. Realment, ab aquella obra, es pot dir que consumava d'una manera esplèndida l'evolució iniciada uns quants anys endarrera. En aquest sentit de desplaçament, hem de registrar la novetat que Francesc Galí, oferís amb les teles que el representaven.

L'esdeveniment més important, però, produït durant l'any ha estat la inauguració del Museu de Barcelona instal·lat a l'anomenat Palau Nacional de Montjuïc.

Trenta anys d'esforços, de sacrificis econòmics, d'entusiasme posats a prova per l'adversitat, finalment han pogut veure's premiats amb una de les realitzacions més admirables de l'espirit català. Barcelona, en menys de quaranta gràcies a la col·laboració d'una quantitat d'experts selectes, veritables patriotes, ha pogut fer-se un Museu que en certs aspectes és únic al món.

El Museu d'Art de Barcelona és, com més temps passi ho serà més encara, una dels títols més preciosos de la ciutat; ell escamparà el nom de Catalunya entre els estudiosos dels altres països, i serà un motiu d'atracció per als arqueòlegs, historiadors i artistes, i per als rodanons curiosos de totes les latituds. El valor documental de les peces d'art romànic i gòtic que hi són catalogades és positivament excepcional per a l'estudi del curs de la civilització d'occident, sobretot per a la història de l'art a Catalunya.

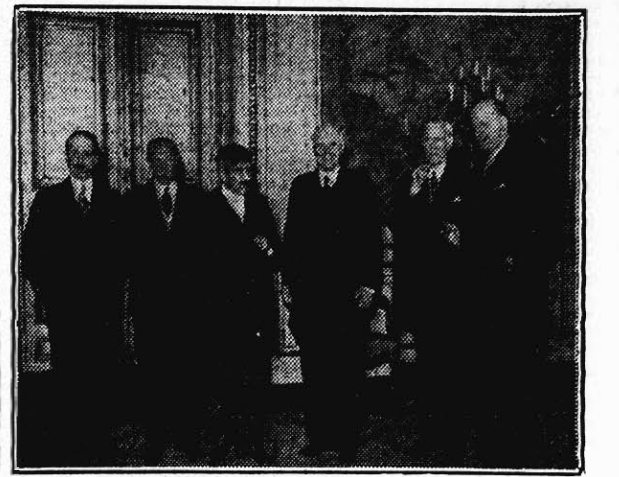
Els corrents estètics i la modulació del gust en general, durant l'any que avui finex, no han experimentat cap desviació sensible. Persisteix la tendència iniciada temps ençà, tendència que significa una mena de rehabilitació de molts valors plàstics porters d'una nova manera de veure les coses. Els nostres pintors i els artistes en general s'inclinen a una reconciliació amb la naturalesa; la intransigència de les solucions extremes de primera hora s'humanitza i es fa més sociable. Cal pensar, però, que en aquestes matèries l'hàbit hi contribueix molt; l'ull s'aveia a mirar sense sorpresa ni repugnància un ordre determinat, talment com si el contacte amb les mirades afines com l'aigua puleix i modela les pedres que s'oposen al seu curs.

Hem de jancar aquesta revisió sumària de l'any artístic barcelonès amb una nota dolorosa: la mort sobtada de l'escultor Gargallo, esdevinguda aban-d'ahir a Reus. Gargallo era un fill dels dalters artístics de Catalunya; s'havia format entre els nostres inquietuds i les nostres esperances; el destí ha disposat que la mort el sorprengués a Catalunya. La seva obra, la seva tenacitat i el seu entusiasme serveixi d'exemple i estimuli a les nostres generacions d'artistes.

El senyor Teodomir Menéndez es llança per la finestra

Oviedo, 29 (urgent).—Aquesta nit, a primera hora, des del segon pis de la presó on estava reclòs, s'ha llançat al carrer el líder revolucionari Teodomir Menéndez. El seu estat és greu.

(Continua a la pàg. 6)

De dreta a esquerra: Flandin, Clerck, John Simon, Laval

L'any que ha passat al domini de la història fou acollit en el seu començament amb els precedents que s'han seguit des de la post-guerra ençà, amb l'esperança per part de tots els pobles de veure consolidada la pau i atenuada la crisi econòmica. Si l'any que s'ha precedit va assenyalat un pas endarrerat en el camí de la civilització per l'adveniment del nacional-socialisme a Alemanya, el que acaba d'anar-se'n s'ha caracteritzat com a tràgic pels esdeveniments que ha vist desenrotllar-se durant el seu curs no gens llarg.

Un any no és més que un àtom que fuig en l'eternitat, però té una vàlua considerable i tal vegada decisiva en la vida dels homes.

No cal esperar el judici dels que vénen per a classificar el 1934 entre els anys més nefastos.

L'any 1934 va iniciar-se amb alguns fets de política interior de França, però que no solament han impressionat tots els països, sinó que han tingut una repercussió sobre la política internacional de molta importància. Ens referim a l'afar Staviski, d'aquell famós aventurer polaco-rus que amb les seves gestes va reeixir a penetrar en alguns ambients polítics i periodístics.

Fou un dels grans escàndols que tenien lloc a tots els països del món. Però aquest tingué un eco ressonant per dues raons: la primera, que ha tingut París com a teatre d'acció, i la segona perquè ha servit de pretext a una campanya contra la democràcia.

S'Arquimedes va dir: "Donem-me un punt de suport i aixecaré el món", els Leon Daudet i els Laroque es deuen haver dit: "Donem-nos un ater Staviski i nosaltres atterrem la República".

Però com que hi ha alguna diferència entre gegants i pigmeus, Arquimedes s'han enportat un nou fracàs per a aixecar a la seva abundant col·lecció.

Certament, el 6 de febrer fou un dia crític i trist per França. Si la República ha estat en perill per la follia temptativa de pocs milers d'individus, no creiem que sigui cas d'afirmar-ho; però el que és cert és que s'ha tingut una vegada més la prova de la veritat de l'afirmació d'Artur Labriola, que les democràcies són incapaces de fer vessar sang.

En efecte, Daladier, que des de feia dos dies havia assumit el Poder, amb una gran majoria a la Cambra presentà la dimissió perquè no volia permetre una acció política enèrgica que hauria pogut tenir conseqüències sagnants.

Amb aquests feixismes bergantescos les democràcies honestes no es trobaran mai tranquil·les.

Canviat el Govern a França, hem vist el bon Doumergue retornar a l'escena política i Lluís Barthou reprendre el seu lloc al Quai d'Orsay. Però durant el període de la crisi ministerial francesa hi ha hagut qui ha cregut poder valer-se d'aquell moment per a efectuar un gest que altrament no hauria estat possible.

Volem al·ludir la salvatge lluita de Dollfuss i Stahremberg contra la social-democràcia vienesa. Aquesta fou una de les pàgines més vergonyoses

per a la civilització que ha registrat l'any 1934. Basta dir que s'han assassinat dones i nens, i tothom qui protestava davant Stahremberg va sentir-se respondre que només mant els innocents es podia rendir els "rebels". No oblidem que Stahremberg és un catòlic cent per cent i que rep abundants benediccions del Sant Pare. Abans els innocents sacrificats eren elevats als honors de l'altar, i amb Pius XI qui els mata està en el camí de la santatut.

Amb tot i això, a Ginebra no es perd el temps, especialment Henderson, que havia de reforçar la seva candidatura al premi Nobel de la pau.

A l'abril es reuneix la mesa de la Conferència del Desarmament, i en aquesta ocasió Lluís Barthou fa el seu debut a l'escena ginebrina. Ell retroba allò que ningú no havia reeixit a eliminar: Confusionisme, semiger-manofilia hendersoniana, vacil·lacions angleses "et similia".

Barthou no estava habituà a les hipocresies de Ginebra. Va experimentar una sotragada i envestí John Simon amb un discurs viusíssim. Li digué clarament que la responsabilitat del que passava era de l'actitud anglesa.

El discurs de Barthou va produir una impressió enorme, i ja es preveia una ruptura en les relacions franco-britàniques, i no fou poca l'estranyesa quan va saber-se que John Simon i Barthou havien sopat junts la mateixa nit. Evidentment, el vel Clemencau no s'equivocava quan afirmava que amb els anglesos els mitjans bruscos són els més eficaços. En diplomàcia, ben entès.

Els efectes d'aquella actitud de Barthou van veure's ben aviat. Fou convidat a Londres mentre MacDonald—que havia donat fins aquell moment una directiva vacil·lant a la política exterior anglesa—deixava Londres per anar-se'n oportunament al Canadà.

(Continua a la pàgina 7)

La crítica situació de la premsa diària

¿Com es decidirà a resoldre-la el Govern?

Madrid, 29. — No havent estat encara resolta pel Govern la qüestió relativa a l'augment de preu dels diaris, ha estat molt comentada la notícia, procedent de París, segons la qual el Govern francès ha prohibit a les emissores nacionals de ràdio la publicitat.

Es feia veure que potser això seria un mitjà a Espanya per a resoldre la crítica situació perquè a través de la premsa diària.

S'ha brindat la idea al ministre de Comunicacions, que té en estudi la reorganització dels serveis de ràdio-difusió.

EL SALO DELS CANVIS

Al Palau d'Exposicions de París s'ha obert el "Saló de Canvis", fundat fa tres anys. Les transaccions no es fan mitjançant monedes, sinó per canvi d'objectes. La foto en mostra un exemple; un garrí contra una pintura.

(Continua a la pàg. 6)

QUIN BULLIT!

que és si no us el mengen vosaltres aquest "guisote"...

Mirador de les Lletres

Balanç literari de l'any 1934

Establir un resum de l'activitat literària catalana en 1934 sen... la cosa fàcil. Tanmateix la realitat és un avenc dins la nostra producció bibliogràfica. Aquella activitat que en el viure quotidià diríem que porta un ritme lent, pren, a les acaballes de l'any, un volum respectable.

D'aquest balanç destaquem: A) Les reedicions dels clàssics (Plutarque i Lluís en segona edició); B) L'aparició de llibres tan remarcables com la "Història de Catalunya", de Ferran Soldevila, la versió d'Esquil, per Carles Riba, i el llibre "Primers assaigs", de Joan Creixells; C) El volum dels de Josep M. de Segarra "La rosa de cristall" al de J. M. de López-Picó "Variacions líriques"; D) La intervenció de valencians i mallorquins al nostre avenc bibliogràfic; E) Les autobiografies denses: "Amin de Frana", de Puig i Ferrer, "Cinquanta anys de vida literària", de Maçó i Torrents; i "Assaig de la vida", de Plàcid Vidal; F) Les col·leccions, que no detallen en el balanç, de "Quadrerns Literaris", "Monografies Literàries", "El Nostre Teatre" i "Catalunya Teatral", el nombre de quadrerns de les quals omplen llargues llistes de títols; G) La permanència de tan belles revistes com "La Revista" (amb les seves publicacions literàries), "Revista de Catalunya", "Criterion", "La Paraula Cristiana", "Estudis Franciscans", "D'ací d'allà", "La nostra Terra", de Mallorca, "La República de les Lletres", de València, "Ora", "Arta", "Arquitectura i Urbanisme", "Butlletí dels Museus d'Art", "Revista de Psicologia", "Catalunya Mèdica", etc. Destaquem el darrer número de "D'ací d'allà", de Nadal, i la "Miscel·lània Lluhiana" d'Estudis Franciscans, una l'escor de la revista "Art" amb el seu número dedicat al Museu d'Art de Catalunya.

A continuació donem, segons l'ordre de les cases editores o llibreries que tenen a llur cura l'administració, un índex bibliogràfic de tots els llibres catalans editats o reeditats en 1934. N'hi mancaran possiblement alguns. Demanem, per emendat, excuses als autors o editors oblidats. Ho hauran estat ben involuntàriament.

Els Clàssics Grecs i Latins (F. B. M.)

Volums nous

"Vides paral·leles", de Plutarque, traduït per Carles Riba; "Discursos", de Lisies, trad. per Joan Petit; "Comèdies", de Plaute, traduït per Carles Riba; "Tragèdies", de Eurípides, trad. per Carles Riba; "Les nits atiques", (vol. II), d'Ulises Geli, traduït per C. Montserrat i M. Oliver.

Reedicions

"Vides paral·leles" (vol. I), de Plutarque, trad. per C. Riba.

Llibres publicats per l'Editorial Barcino durant l'any 1934

GEOGRAFIA

Pau Vila: "Resum de Geografia de Catalunya", VI ("Depressió Central"). Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", vol. 108. Pau Vila: "Resum de Geografia de Catalunya, VII" ("Preparació i Pirineus"). Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", vol. 109.

EXCURSIONISME

A. Serch: "El Camping (esport de la vida a l'aire lliure)". Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", vol. 104.

VIATGES

Ali-Bey: "Viages", X ("Àrabia"). Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", vol. 95. Ali-Bey: "Viages", XI ("Palestina"). Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", vol. 96. Ali-Bey: "Viages", XII ("Siria"). Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", vol. 101. Ali-Bey: "Viages", XIII ("Tanqua"). Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", vol. 102.

CLASSICS CATALANS

Bernat Boades: "Llibre de feyts d'armes de Catalunya", II. Editorial Barcino, "Col·lecció de 'Els Nostres Clàssics'", vol. 45. Ramon Lluís: "Llibre de Meravelles", IV. Editorial Barcino, "Col·lecció A de 'Els Nostres Clàssics'", vol. 46-47. "Novel·les exemplars", Editorial Barcino, "Col·lecció A de 'Els Nostres Clàssics'", vol. 48. Sant Vicenç Ferrer, "Sermons", II. Editorial Barcino, "Col·lecció B de 'Els Nostres Clàssics'", vol. 5.

HISTORIA I CRITICA LITERARIA - ANTOLOGIES

Octavi Salton: "Les idees literàries en la Renaixença Catalana". Editorial Barcino, "Assaigs i Monografies de l'E. B.", vol. 3. C. A. Jordana: "Resum de Literatura Anglesa". Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", vol. 106. Carles Riba: "Resum de Literatura Llatina". Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", vol. 42 (Nova edició). Joaquim Ruyra: "Moltes de l'Escola dels Marits". Editorial Barcino, "Non Esplet", vol. 3. Martí de Riquer: "L'humanisme català". Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", vol. 105. "Els Trobadors" (text provençal i versió catalana). Editorial Barcino, "Crestomaties Barcino", volum 2.

POESIA ANGLES (traduccions)

"Els poemes d'Edgar Poe" (traducció G. Colom). Editorial Barcino, "Els Clàssics del Món", vol. 10.

POESIA ANGLES (traduccions)

"Ores de Molire", V ("El senyor de Pourcain"). "El meste per força", "L'amor meste". "El malalt imaginari" (trad. A. Maseres). Editorial Barcino, "Els Clàssics del Món", volum 11.

HISTORIA DEL TEATRE

G. Díaz Plaça: "L'evolució del teatre". Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", vol. 103.

HISTORIA DEL COMERÇ

M. Maseres: "Resum d'Història del Comerç". Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", vol. 98. Pau Pírrer: "Records i bel·leses de Catalunya". Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", vol. 100.

ART CATALA

Pau Pírrer: "Records i bel·leses de Catalunya". Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", vol. 100.

FILOSOFIA I SOCIOLOGIA

Descartes: "Discurs del mètode". Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", vol. 92 (Nova edició). Ramon Turró: "La disciplina mental". Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", vol. 93 (Nova edició). Jaume Balcells: "La civilització". Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", volum 6 (Nova edició).

GRAMATICA CATALANA - RE-DACCIO DE CARTES I DOCUMENTS

Jeroni Marvà: "Grau Superior del curs pràctic de Gramàtica Catalana" (teoria i exercicis). Editorial Barcino, "Manualets Escolars Barcino". Bernat Montoliu: "El Català en 20 lliures" (teoria, exercicis i claus). Editorial Barcino, "Manualets Escolars Barcino", volum 6.

Jeroni Marvà: "Clau dels Exercicis de Gramàtica Catalana". Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", volum 63 (Nova edició). C. A. Jordana:

"Formulari de documents en català". Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", vol. 67 (Nova edició). C. A. Jordana: "Com s'han d'escriure les cartes comercials". Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", vol. 20 (Nova edició).

POLITICA

E. Prat de la Riba: "La Nacionalitat Catalana". Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", vol. 110.

CINEMATOGRAFIA

J. Carner-Ribalta: "Com es fa un film". Editorial Barcino, "Col·lecció Popular Barcino", vol. 99.

Llibres a cura de la Llibreria Catalònia

NOVEL·LES

"L'ala sensible arran de terra", per R. Surinay Senties; "Aspectes", per Salvador Espriu; "L'assaig de la vida", per Plàcid Vidal; "Del que hom no pot fugir", per Mercè Rodoreda; "Després de callar el canó", per Lluís Elies; "L'etern Femení", per Lluïcia Canva; "Fanny" (quarta ed.), per Carles Soldevila; "Història d'una noia", per Rosal M. Arquimbau; "Jo" (segona ed.), per Prudenci Bertrana; "L'oreig al desert", per Miquel Llor; "Perot i l'Es-tel", per A. Fuster i Vallderes; "Presons obertes", per J. Roig i Raventós; "Prometeu", per Pere Coromines; "Valentia", per Carles Soldevila; "Una vida", per M. Vallderes; "Zodiac", per Alfons Maseres.

POESIA

"L'Atlàntida", per Jacint Verdaguer; "L'Estel Luminós", per B. Gispert; "Gotes de rosada", per M. E. Furió; "Poesies Franciscanes - Maragallians", per J. Cases-Carbó; "Tu", per J. Janés i Oliver; "Tu i jo", per Pau Gerdany; "Poema", per E. Peiró i Miró; "Miratges", per M. C. Cones-Valls.

TRADUCCIONS

"Candid", de Voltaire; "La Cavalleria Rusticana", de G. Verga; "Contes confidencials", de Thibaut; "L'home invisible", de Wells; "La Sonata a Kreutzer", de Tolstói; "Salamita", de Krumpholtz; "Els Vagabunds", de Gorki; "Vida i mort del Reverend Vasilí Fi-rovski", per Andreiev; "L'elefant blanc robat", per Twain.

PEDAGOGIA

"Breviari Pedagògic", per M. Puig i Bonet; "El Català sense Mestre", per A. Albert.

POLITICA

"Catalunya i l'Europa futura", per Alexandre Deulofeu; "Catalunya - Orient", per F. Grau i Ros; "Al servei dels Ideals", per J. Esteric; "La concordia" (quarta ed.), per F. Cambó.

ASSAIG

"Primers Assaigs", per Joan Creixells; "La crisi d'una civilització", per J. M. Tallada; "Normes biològiques d'estructuració social", per J. Oliver i Febres.

HISTORIA

"Història de Catalunya" (vol. primer), per Ferran Soldevila.

DIVERSOS

"Com he de construir", per P. Benavent; "Dietari d'un viatge", per F. Bordas; "Eviteu les delimitacions dels infants", per Dr. Ribó i Rius; "Folklore Tortosí", per J. Morera; "L'honor i l'alegria de l'ofici", per P. Benavent; "Les lluites socials a Catalunya", per F. de Solà; "El Missatge d'Israel", per Pare Miquel d'Espingues; "Notes viscudes", per F. Clarassó-Parau; "Parances als llores", per J. M. Tallada; "Per a aprendre de ballar sardanes", per Martí Palencia; "El pinor Pidelaverra", per F. Puig; "Polèmica", per D. Dalmau; "Prevenició dels accidents del treball", per F. Ballester; "Redempció", per Pare Rafael de Mataró; "Revolució i Autonomia", per J. M. Mir Mas de Neixars; "La Revolució Social", per A.

LIBRES publicats per les Edicions Proa

A LA BIBLIOTECA A TOT VENT

"Anna Karenina", de Lleó Tolstói. Trad. directa del rus, per Andreu Nin (4 volums); "Els infants terribles", de Jean Cocteau. Trad. del francès per Ramon Xuriguera; "El teu secret", de Xavier Benguerel; "Dues o tres gràcies", d'Aldous Huxley. Trad. de l'anglès per M. Teresa Vernet; "La dama grisa", de Hermann Sudermann. Trad. de l'alemany per Josep M. Cases i Oms; "Els comedians trágics", de Georges Meredith. Trad. de l'anglès per C. A. Jordana; "Un dia de la vida d'un home", de Mercè Rodoreda; "Hadji Murat", de Lleó Tolstói. Trad. directa del rus, per Francesc Puyol; "Les algues roges", de Maria Teresa Vernet; "Les grans esperances de Pip", de Charles Dickens. Trad. de l'anglès per Josep Carner.

FORA DE COLLECCIO

"Camins de França", de Joan Puig i Ferrer. Autobiografia considerada com la millor obra d'aquest autor, i com una de les més importants del nostre Renaixement, comparable a les grans obres de la literatura universal. "On són els pobres?... I altres històries de Nadal", de Joan Puig i Ferrer. Quatre contes per als infants i per als grans.

COMERÇ I IDIOMES

No perdeu més temps!
No llenceu més diners!
Apreneu seriosament, individualment, per mètodes eficaços i personal expert i competent:

LICEU DALMAU

BARCELONA, carrer de València, 215
BADALONA, carrer del Lleó, número 87
SABADELL, Plaça Gatlán i Garcia, 9
TERRASSA, carrer de Francesc Macià, 5
MANRESA, Plaça Fius i Palà, 1

Llibres publicats per l'Editorial Joventut

OBRES COMPLETES D'IGNASI IGLESIES

"La Comedianta" i "La Nostra Parla" (vol. XII); "La Mare Eterna" i "La Fitellera" (vol. XIII).

LIBRES D'INFANTS

"Rondalles d'Andersen", il·lustrat per Raquel; "El Llibre de Valdes", d'Artur Rackham; "Bibi", de Karin Michaelis, traduït per Maria Manent; "Les Aventures d'En Pinotxo", de C. Collioli, traduït per Maria Sureda; "El Miquel del Cop de Puny", per Clovis Emmerich. Ha reeditat: "Lau", per Carles Soldevila; "La Volta al Món en Vuitanta dies", per Juli Verne; "La Illa del Tresor", per Robert L. Stevenson.

Llibres catalans publicats a València

HISTORIA DE CATALUNYA

F. Mateu i Llopis: "Relacions moneràries de Catalunya, València i Mallorca amb Anglaterra". Societat Castellonenca de Cultura. V. Jimeno:

Els tallers de Planxisteria i Pintura per a automòbils de B. JUNCOSA

desitjen als seus clients i amics un bon any 1935

Borrell, 208 - Telèfon 32933 - BARCELONA

EL CORREU DE LES LLETRES I DE LES ARTS

★ Apelles Mestres. — L'Exposició d'homenatge a Apelles Mestres s'obrirà a l'Arxiu Històric de la Ciutat (carrer de Santa Lluïcia) fins al diumenge dia 13 de gener propiament, i podrà ésser visitada el matí, d'onze a una, i les tardes, de cinc a vuit. L'Exposició comprèn les següents seccions: Records familiars; la casa vella, iconografia de l'artista; les il·lustracions; l'obra musical; l'obra literària; Apelles Mestres col·leccionista.

★ Premi Maria Patxot i Rabell (any 1934). — El dia 22 de desembre es reüní el Tribunal Qualificador del Premi Maria Patxot i Rabell per procedir a l'adjudicació del Premi a la lectora que se n'hagués fet mereixedora. En virtut dels exercicis efectuats, quedaren en igualtat de circumstàncies les senyores Josefa Tejero i Maria Dolores Martí. La senyora Lluïsa Rabell de Patxot, que formava part del Tribunal, oferí generosament un altre premi perquè totes dues senyores poguessin ésser igualment recompensades amb la quantitat de 250 pessetes. Es prepa a les esmentades senyores que passin per la Secretaria de la Biblioteca alans del dia 10 del vinent mes de gener.

★ Joan Lahosa, expositor. — El jove artista Joan Lahosa i Valmayor inaugura aquesta tarda, a les galeries d'art Syra, l'única de la present quinzena, una exposició de pintura composta d'una vintena de teles, d'entre les quals sobresurten els seus retrats.

★ Humbert. — Manuel Humbert en els primers dies de la seva exposició ha venut ja la meitat de les obres exposades. Aquesta exposició, que marca un punt culminant entre la producció del guanyador del premi Nonell, ha estat i és molt ben acollida pels millors col·leccionistes de Barcelona.

★ Serra. — S'ha assenyalat el dia 12 de gener per a la inauguració de l'exposició de Serra, que, després de dos anys, presentarà unes trenta obres de gran importància, ja que indiquen plenament la nova trajectòria del pintor iniciada en la darrera exposició.

★ L. E. D. A. — Per a començaments d'any s'annuncia l'aparició d'unes noves edicions: L. E. D. A. (Les Edicions d'Ara), Salvador Espriu ja ha il·lustrat l'original de la seva darrera novel·la "Miratge a Citerca", a la imitació de les novel·les d'Alfons el Magnànim, seguit d'altres de Juan-Arbó, Joan Teixidor, Ignasi Agustí, Grau Vinyoli, etcètera.

★ Llibres d'estrenes: la col·lecció "Antologia". — Els volums apareguts de la col·lecció "Antologia" (Editorial Barcino) són indicatissims com a llibres d'estrenes. Recordem, entre dits, els següents: Prosa triada, de Carles Riba; La Rondallera, de Maspons i La

AGUSTÍ BÒ = MOBLES d'Acer per a Oficines

CORTS CATALANES, 338 BARCELONA

TRANSPORTS LA VASCO - CATALANA

Pròxim trasllat del carrer del Bruc, 60, al CARRER DE LA DIPUTACIO, 307 per ampliació del negoci

Els principals Centres Culturals desitgen felicitar any nou a totes les seves amistats

Acadèmia Lluch

BONAIRE, 1
Telèfon 21628

Comerç pràctic - Idiomes - Cultura general
Aules independents per a senyores
Classes fins a les deu del vespre Honoraris mòdics

Escoles Guimerà

Boqueria, 28

Primera i segona ensenyança - Comerç - Idiomes
Oposicions - Interns i pensionistes

Acadèmia Graciense

Fundada l'any 1911

COMERÇ - IDIOMES - BILINGÜE - CARRERES ESPECIALS - MECANOGRAFIA - ILLUSTRACIÓ en tres parts: Senyores classes separades. Dedicació per a examen. Llançament individual, a l'abast de la intel·ligència de l'alumne.

SALMERON, 87, primer (parada dels tramvies)

LICEU TECNIC

INSTITUT INDEPENDENT D'ENSENYANÇA I INVESTIGACIO CIENTIFICA

Casp, 37, i Bruc, 40 -- Telèfon 10372

Batxillerat, Comerç, Peritatge, Pràctiques de taller. - Assignatures de Facultat i de l'Escola d'Enginyers. - Laboratori d'Anàlisi Químic. (Pràctiques). - Classes independents per a senyores. - Ingress: Batxillerat, Universitat i Enginyers

Acadèmia Esclasons

desitja als seus amics i coneguts un felix Any Nou

Balmes, 2 BARCELONA

ACADEMIES COATS

Desitgen als seus alumnes, antics alumnes i a llurs amistats, pròsper any 1935

Acadèmia de Sants

CULTURA GENERAL PER A HOMES, SENYORES I JOVES EN AULES SEPARADES. CLASSES FINS A LES DEU DE LA NIT

PREPARACIONS DIVERSES

TENEDURIA - CALCUL MERCANTIL - ORTOGRAFIA CATALANA I CASTELLANA - CORRESPONDENCIA - MECANOGRAFIA - TAQUIGRAFIA - BATXILLERAT - BANCA - BOLSA - FRANCES - ANGLÉS

Carrer de Santa, números 138 al 140 :: Telèfon número 31790

L'any polític a Catalunya i a la República

(Ve la primera pàgina)

El dia 22 — (ministre de Governació) senyor Salazar Alonso, mestre de Muscatelli i Hitler) — hi havia vagues general a Madrid, com a protesta per l'acte de la Ceda a l'Espanya. La vaga era general, l'acte de l'Espanya no va tenir cap importància.

En tingué més el que el dia 24 el president de la República trobés antipatètic la Llei d'Amnistia, i que un govern d'advocats no se n'hagués adonat.

El dia 26 el govern Lerroux presentà la dimissió. Les dretes començaren una ofensiva contra el President de la República.

Ara el mes jent president del Consell el senyor Salazar, i amb una majoria antipatètica a Barcelona, el dia 29, que va obtenir un gran èxit.

MAIG

Mes de gran interès polític. El govern Salazar produí desconfiança en el nord radical. Les dretes, també, es presenten amb dret d'estar decepcionades. Els monàrquics senten Gil Robles d'oposició. El cap de la Ceda comença a tenir actituds d'antipatètic dels monàrquics, i els declara mig republicà. Déu el dol!

El dia 5 gran esdeveniment. El govern Salazar entaula recurs de competència davant el Tribunal de Garanties Constitucionals, contra la Llei de Contractes de Guerra. El Govern català està en vigor aquesta llei. Com que patim de qüestions agrícoles, ens cal mantenir que es tornen les flugues inaudables als subvencions del 10 d'agost. Les dretes continuen protestant.

El govern Salazar, l'endemà d'haver presentat el recurs al T. G. C., s'oposà a que els jutges i fiscals, nomenats per la Generalitat, prenguessin possessió de lurs càrrecs. Al mateix temps, amnistia Martínez Anido.

La F. A. I. també hi vol ésser, i declara, el dia 9, la vaga general, a causa que les criatures arribades de Saragossa. Però la F. A. I. fracassa, i l'endemà els quants prohoms visiten el President Companys.

El dia 12, per fi, el senyor Martínez Barrio se separa del partit radical. És més interessant que aquesta sessió el discurs de l'època, el dia 10, al Parlament, contra la gestió d'administració-financera de Calvo Sotelo.

Les dretes, per venjar-se del seu fracàs, presenten el projecte de llei derogant la de termes municipals, i exigeixen que s'apliqui la guillotina.

La Lliga publica notes i la Generalitat obre els seus arxius.

El senyor Grau i Jassans vol prorrogar l'ordre públic i es fa atemptar, però no li surt bé, i els directors de l'Espanya l'habilita.

JUNY

Fei juny, la falç al puig. Tot Catalunya està trasbalsada. El dia primer es veu davant el Tribunal de Garanties la vista del recurs contra la llei de Contractes de Guerra.

El dia 3, Gil Robles fa un discurs contra el Govern, i el dia 5 es fa un començament "nacional" a Puig Villaverde. El mateix dia 5 Puig Villaverde, el mateix dia 5 Puig Villaverde, la presència de la Comissió de Traspasos.

Corren rumors inversions. Els periódics de Madrid parlen d'un complot per a segrestar el cap de l'Estat. Al senyor Alcalá Zamora no li passa res, però al regidor senyor Graner-Barrera l'empresonen.

El dia 6 comença la vaga de treballadors de la terra, i el dia 7 el Tribunal de Garanties declara antipatètic la Llei de Contractes de Guerra.

El mateix a Catalunya es comença a Madrid. El dia 10 es forma la unió de les juventuts catalanes. Després es nomena conseller interí de Governació.

El senyor Salazar fa gestions i també en fa de secretari de la "Jap", que s'entrevista a París amb Alcala XIII.

El dia 13 de juny, setè històric al Parlament català, saprova la nova llei de Contractes de Guerra. Els diputats catalans es retiren de les Cortes espanyoles, secundats pels diputats bascos.

El dia 20 hi ha un debat a les Cortes sobre la qüestió de Catalunya. Gil Robles proposa la derogació de l'Estatut. Cinc mesos més tard no havia ratificat. El Govern espanyol demana plens poders per a resoldre la qüestió de Catalunya, i es tanca el Parlament espanyol.

El dia 28 moria Joan Selva i Carrer, conseller de Governació.

JULIOL

Aquest mes de juliol, després dels trasbalsos del passat, és de calma. Salazar comença per no demanar plens poders, encara que els hi donen una mica. La vista la confiança al Govern per la seva conducta.

Però el dia 6, com una contradicció als bons propòsits, comença el conflicte amb el País Basc.

La qüestió dels traspasos comença a tindre el pes. Salazar demana al Govern de la Generalitat l'abstenció d'actuar la llei de Contractes. El dia 17 tingué l'intercanvi de notes entre la Generalitat i el Govern central.

Don Jovino condemnà el senyor Ayala a dos mesos d'exili a terres castellanes "para que aprenda a conèixer y a amar a sus hermanos españoles".

Als senyors Companys i Guerra, del no dirien i s'oposà a l'Agadit, però no tingué gaire.

AGOST

Mes ple de viatges. No pas de viatges, sinó de treball. Els consellers no ensaven d'anar a Madrid a reclamar els traspasos de serveis. Però el dia 10 esdeveniment del mes són les eleccions al país basc. A Guipúscoa tenen a Bisera la força pública els imitadors.

La Lliga té un disgust. El senyor Cervera i Volà és elegit president de l'Institut Agrícola de Sant Ildefonso.

Rem dit que era un mes de viatges el senyor Batet, general de la divisió de Catalunya, també va a Madrid, i s'entrevista amb el ministre de la Guerra.

Als partits d'esquerra continuen unitats, però no s'uneixen del tot.

SETEMBRE

Un mes ple de mala auguri. Rumors de crisi i de revolució, constants. De fet, els esdeveniments confirmen els auguris.

Les "isidries" celebren, a Madrid, la seva anunciada assemblea. Com a protesta, sorgeix la vaga general, que té un caràcter revolucionari. Gil Robles, a Covadonga, fa un discurs parlant de reconquesta.

Es prepara la substitució del govern Salazar, i el President de la República — a Valladolid — fa un discurs que tothom troba molt bo.

Els incidents, a l'Audiència — amb motiu de la vista de la causa contra Xammar — donen lloc a mesures excepcionals. Miquel Badia és destituït del seu càrrec, i el Govern de la Generalitat publica una nota en què s'esmenten uns magistrats que no ambeixen de la confiança del Conseller de Justícia.

El dia 11 és un gran dia. Hi ha l'homenatge a Rafael Casanova, que pren una gran significació. Però aquest dia mateix, a San Esteban de Pravia es descombra el contraband d'armes. Aquest descobriment provoca un gran entusiasme. Els senyors Salazar i Salazar Alonso volen prendre mesures extraordinàries d'ordre públic.

El dia 12 Badia dimiteix el seu càrrec de cap de serveis d'Ordre Públic, i en la reobertura del Parlament, el Govern proposa que es doni força de llei al Reglament de la Llei de Contractes.

Es comença trobant armes aquesta vegada a la Ciutat Universitària, i el Govern no triga gaires dies a declarar l'Estat d'alarma.

Començen de circular rumors de la formació de la Ceda a Catalunya, i començem d'esmentar-se els diputats de la Lliga. El dia 23, la Lliga anuncia que torna al Parlament català, i aconsegueix els propietaris rurals que actuen d'acord amb la Llei de Contractes. S'havia produït la ruptura entre la Ceda i la Lliga.

El senyor Salazar Alonso amenaça amb apoderar-se de l'ordre públic a Catalunya.

OCTUBRE

Un mes d'esdeveniments. Comença amb el plantejament de la crisi del govern Salazar, crisi del silenci. El Govern espanyol tracta, en l'últim Consell de ministres, d'una llei limitant les funcions del President de la Generalitat.

Fins al dia 4, o sigui al cap de tres dies, Lerroux, encarregat de formar govern, no pot presentar la llei. Hi entren tres representants de la Ceda.

El mateix dia esclata la vaga general a Madrid, València, Sevilla i Badajoz. Els partits republicans d'esquerra trenquen tota solidaritat amb les institucions actuals del règim.

El Govern de la Generalitat, en sessió al Parlament, fixa la seva actitud.

Al mateix temps s'indica al delegat de l'Estat a Catalunya que s'abstingui de proclamar l'Estat de guerra a Catalunya, puix que cap raó no ho aconsegueix.

El dia 6, al matí, es proclama la vaga general revolucionària a Catalunya. Al migdia es proclama l'Estat d'alarma, i la polcia de la Generalitat ocupa militarment els carrers de Barcelona.

A un quart de nou del vespre el senyor Companys proclama l'Estat Català, i a les sis del matí, egodada la resistència, la Generalitat capitula.

A Madrid i a Astúries segueix la vaga general i es comença a rebre impressions de l'extensió dels esdeveniments.

El dia 9 és detingut Manuel Azahar.

NOVEMBRE

Mes de liquidacions. S'indulta Pérez Farrás i Escotet, i s'indulta a les Cortes el debat sobre els fets revolucionaris. Espora de patriotisme amb pompa. Es vota la confiança al Govern per 433 vots.

Poc després comença la interpellació sobre els fets d'Astúries. Parlen, només, les dretes. El senyor Cambó fa grans manobres — diu ell — per salvar l'Estatut. Adhuc es dia partidari de la seva revisió.

Els ministres treballen per redactar el projecte de llei sobre el règim provisional de Catalunya. Mentrestant, se suspelen els professors i funcionaris del Patronat Universitàri.

El Tribunal de Garanties es juga cap de jutjar el Govern de la Generalitat, i les Cortes es juguen capades de pronunciar un gran estímul contra els diputats catalans.

La "Ceda" grima. Els senyors Salazar i Hidalgo se s'adonen, i dimiteixen. També dimiteix el coronel Ballester, cap de policia de Barcelona.

L'Institut d'investigacions econòmiques queda suspès. El senyor Gil Robles també suspèn la discussió dels pressupostos, cosa que sorpren el senyor Marraco.

Comença a parlar-se d'una llei sobre parelles d'Extremadura, i comença a parlar-se del ministre d'Agricultura, senyor Jimenez Fernández.

DESEMBRE

Mes de grans debats. Sobre el règim provisional de Catalunya, sobre la llei de parelles, sobre si s'ha de processar Azahar, sobre el momentament de governador general, sobre que té raó Calvo Sotelo o Gil Robles.

En definitiva Gil Robles proposa la suspensió de l'Estatut, i se suspèn. Els monàrquics criden contra la llei de parelles, i es modifica. No es processa Azahar, i el comandant Duval cessa en el càrrec de governador d'Astúries.

El Tribunal de Garanties acaba de processar els consellers de la Generalitat, i el ministre s'indica dels serveis de la Conselleria de Treball.

Comença l'atac contra el ministre Villalobos, i acaba amb la dimissió d'aquest, després de dinou mesos de treball.

Aquest ha de suportar que també s'hi digui el senyor Calvo Sotelo, amb el qual renou, políticament, molt a pesar seu.

El senyor Portela Valladares, per fi, és nomenat governador general de Catalunya, i els senyors Azahar i Bello són alliberats. Així s'acaba l'any, si no pas a res més.

Desgràcia en una fàbrica. Resulta morta una treballadora

L'Hospitalet, 29 — Ahir a la tarda, prop de tres quarts de quatre, al magatzem de draps que Frederic Curt té instal·lat al carrer de l'Apredadora, de la barriada de Santa Eulàlia, l'operària anomenada Simona Alvarez Suárez, de 50 anys, domiciliada al carrer d'Àngel, Guimerà, d'aquesta ciutat, fou agafada per una de les màquines rentadores automàtiques de draps. En estat gravíssim fou portada per les operàries i alguns veïns al Dispensari municipal del districte III, on els metges de guardia li aprecien una fractura del braç i antebraç esquerre, esquinç a la regió subaxiària i jugular, amb hemorràgia interna. Al cap de deu minuts de la seva entrada al dispensari ja pobra dona morí.

Era natural de Quintanar de la Flor (León) i era viuda. Ha deixat tres fills.

En aquesta mateixa fàbrica, fa poc temps va morir emmetzint el pare de l'amo, fet del qual donarem compte oportunament.

Per ordre del jutge municipal, senyor Pere Contes, el cadàver de la desgraciada obrera fou traslladat al dipòsit judicial, on demà hi serà practicada l'autòpsia. — C.

La inspecció a l'Audiència

Ahir declararen més jutges

Davant dels senyors Rubio i López de Soro, magistrat del Suprem i inspector, respectivament, declararen ahir els jutges d'instrucció dels jutjats números tres i quatre.

A la tarda estaven citats per a fer-ho els jutges dels jutjats números sis i deu. Per a demà, el del Jutjat número setze, que està de guardia.

Sembla que el propòsit dels magistrats inspectors és tramitar tot el que es relaciona amb els fets del 9 de setembre ocorreguts al Jutjat i a l'Audiència.

El degà del Col·legi d'Advocats, senyor Abadal, visità ahir al matí els dos magistrats del Suprem que es troben a la nostra ciutat efectuant una inspecció a l'Audiència.

Els Consells de guerra

Per tinença il·licita d'armes... inservibles

El senyor que ahir hi va tindre el torn de comparexere davant d'un Consell de Guerra, és el senyor Pere Sabat i Rosell.

Sobre la taula del jutge instructor, i al costat del sumari, veiem una escriptura amiga i dues pistoles rovellades. Així permet d'entendre que el processat és acusat de tinença il·licita d'armes, i indueix a suposar que el processat serà absolt.

Els oficials del Consell, l'acusant que se'n davant del President amb la gorra als dits, els pocs periodistes i mitja dotzena de persones escolten com el jutge llegeix el sumari, del qual es dedueix que hi hagi donat de Pere Sabat i Rosell foren trobades armes, la pena que hi entén don que són inservibles.

Davant d'això el fiscal rector l'acusació i el Consell es dona per acabat, amb l'absolució del processat.

La reforma ministerial a Barcelona

El Rector accidental fa l'elogi del nou ministre d'Instrucció Pública, Sr. Dualde

Ahí al migdia, en rebre els periodistes el Dr. Mur, rector accidental de la Universitat Autònoma, els manifestà que havia tramès un telegrama de felicitació al nou ministre d'Instrucció, senyor Dualde, en nom del Claustre Universitàri, al qual havia pertangut el ministre en qualitat de catedràtic, i en nom propi, i posant-se a la seva disposició en la seva condició de Rector accidental.

Després va fer un gran elogi del senyor Joanquim Dualde, el pas del qual pel ministeri confia que serà fructífer, donades les seves rellevants facultats.

Referent a la reorganització de la Universitat de Barcelona — ha continuat dient — els problemes de la qual hi són tan familiars, és de suposar que la durà a terme estenent el seu rali d'acció a totes aquelles activitats culturals que no pel fet de manifestar-se en un lloc determinat amb traços peculiars, deixen de tenir un caràcter universal i han d'ésser admeses amb perfecte dret a la casa patral de la cultura.

Si bé fer aquestes manifestacions — ha continuat — on tothom coneix el senyor Joanquim Dualde, és més que descobrir la Mediterrània, ja que segons s'ha dit vivim d'esquena a ella, el Rector creu un deure donar-li publicitat per tal de rebre un tribut d'admiraació a l'illustre civilitat i distingit catedràtic.

El doctor Mur ha acabat la seva conversa amb els periodistes i els ha obsequiat amb havans, amb motiu de Cap d'Any.

A l'Hospitalet

El senyor Manuel Azahar a Barcelona

Durant tot el dia d'ahir va rebre moltes visites, telegrams i rams de flors

Durant tot el dia d'ahir el senyor Azahar rebé moltes visites d'amics que anaren a saludar-lo a la residència de la senyora Nireu, al carrer de Santa Madrona.

Va rebre, entre altres visites, l'ex-ministre senyor Nicolau d'Oliver, el senyor Pompeu Fabra, el diputat senyor Lluís Bello amb la seva esposa i fill, el senyor Fria Pujol, el secretari del senyor Lluís, senyor Govern, i altres persones.

El senyor Azahar no parlà per a res dels últims esdeveniments. No se sap si pensa tornar al Parlament. El senyor Azahar, tal com deien ahir, té el propòsit de passar uns quants dies a Badalona. Per ara no té res pensat respecte als seus plans futurs.

El senyor Pompeu Fabra s'assabentà ahir d'ahir al vespre, durant un concert, que el senyor Azahar havia estat alliberat. Ahir al matí anà a visitar-lo per tal de testimoniar-li la seva felicitació.

Amb el senyor Azahar i la seva esposa esmorzaren el senyor Casares Quiroga i esposa, i altres amics.

Al domicili actual de l'ex-president del Consell es van rebre molts ramells de flors i telegrams de felicitació per haver estat alliberat.

Detenció d'un director de l'agrupació anarquista "Faros", suposat complicat en els atraments

La polisia, seguint les recerques amb motiu dels darrers atraments, procedí a la detenció d'Avell Estrada, que és conegut pel sobrenom de "El Poeta".

Es secretari del grup "Faros", i es creu que és un dels principals organitzadors dels atraments i altres fets similars.

El detingut, que està molt assestat de tot el que socialment passa a Barcelona, a les preguntes de la policia contestà amb eloquència, i desvirtuà en els primers moments tota sospita que contra ell pogués recaure, però després d'ésser acusat per les declaracions dels altres detinguts i demostrant-li certs documents que al seu domicili troba la policia, donà nous detalls que no tenia la policia, i que percuaren altres diligències, també molt importants.

A la detenció d'Estrada se li concedí importància, per tractar-se d'un element directiu de l'agrupació de juvenuts socials més activa. Estrada és joier d'orifici i treballava en un taller d'aquesta ciutat.

PREUS REDUITS

Falta ara comprovar una sola part del cicle, que és la referent a la transformació o condensació de l'energia en matèria, i a això van orientats els estudis de gran nombre d'investigadors que veuen en els raigs còsmics, procedents dels espais insomables, la condensació esmentada. Segons Milián, aquests raigs procedeixen precisament de la unió en certes regions de l'espai, com per exemple, en les nebuloses d'alta temperatura, són dos Universos en formació, de les càrregues elèctriques elementals de signes contraris, la unió de les quals produirà els àtoms d'hidrogen i de heli, els dos gasos més senzills de tots, que tant abunda en aquelles nebuloses i en les estrelles joves. Els futurs estudis diran si la suposició de Milián és certa o no ho és.

Assistim, doncs, no tan sols al descobriment de l'origen mateix del Cosmos, sinó a la manera com es manifesta i transforma en llur continua evolució a través de l'espai i del temps.

Les conseqüències del domini de les lleis fonamentals de la condensació de l'energia en matèria i de la transformació d'aquesta en energia, serien tan transcendents per a la humanitat, que escapen a tot raciocini per les possibilitats incalculables que produirien el dia que l'home pogués produir, al seu arbitri, aquelles evolucions. La condensa-

La nova tarifa postal

D'acord amb l'acordat en el Conveni de la Unió Postal Universal signat al Caire, a partir del primer de gener de 1935, la tarifa internacional de Correus serà la següent:

Cartes: 50 cèntims el primer i 30 els successius.

Targetes postals senzilles, 30 cèntims.

Targetes postals dobles, 60 cèntims.

Impresos, mèstres i papiers de negocis: deu cèntims cada cinquanta grams. Port mínim, cinquanta cèntims per als papiers de negocis i vint per a les mèstres.

Dret de certificació: 50 cèntims.

Avís de rebut: 50 cèntims.

Reclamacions i peticions devolució: una pesseta.

Valors de despesa: 80 cèntims.

Targetes d'identitat: Dues pessetes.

En les adreces d'etiqueta "venda" s'admetran també les mèstres i impresos.

CIENCIAS

La Física i la Química durant l'any de 1934

Amb motiu de l'arribada de l'any, i quan tothom ja balança sobre la situació econòmica, és també interessant controlar l'estat del món en el terreny científic, perquè, en últim terme, pot considerar-se que la Ciència és el far que guia la humanitat a través del seu camí i de la seva evolució constant.

L'any que arribem pot considerar-se com un any de transició, en el qual s'han consolidat els coneixements anteriorment adquirits a costa de grans esforços, i en el qual s'estaven les conseqüències formidables que poden proporcionar en un esdevenidor més o menys proper.

La característica de l'any és el ple domini de la Física-Química, la nova branca de la Ciència que ha aconseguit indubtablement aquelles dues disciplines científiques. El descobriment més transcendental ha estat realitzat pel matrimoni francès Joliot-Curie en trobar el procediment per a obtenir al laboratori substàncies radioactives artificials, és a dir, substàncies que emeten radiacions electromagnètiques com el ràdio i altres cosos radioactius i que fins ara solament es trobaven a la naturalesa.

La transcendència d'aquest descobriment importantíssim és la següent: durant aquests últims anys s'havia pogut comprovar que certs elements o cosos simples, com l'urani, s'anaven transformant a poc a poc en altres cosos més senzills, o sigui de menor pes, tot llançant a l'espai gran nombre de radiacions electromagnètiques, entre les quals figuren uns completament iguals als raigs X. Aquesta transformació de la matèria en energia, prescindint de les aplicacions terapèutiques o industrials que pugui tenir, aclareix el gran problema filosòfic de l'origen de la matèria i de la seva naturalesa íntima, en el sentit d'haver de considerar-se com una manifestació visible de l'energia. Quan la Ciència descobria a principis d'aquest segle els cosos radioactius i llurs múltiples transformacions i transmutacions en altres cada vuita més elementals, havia començat a demostrar la grandiosa síntesi de l'Univers, de la qual alguns filòsofs antics n'havien tingut la intuïció, encara que no la demostració concreta. Aquesta concepció forma un cicle tancat i sense fi de progressió i regressió continua a través dels segles i de l'espai; com una mena de pulsació o respiració grandiosa de l'Univers, formada per dos cicles evolutius, que podrien resumir en les següents paraules: Intel·ligència-Energia-Matèria-Radiació-Energia-Intel·ligència.

En el nostre món tenim, fins ara, exemples de la transformació de matèria en radiació i energia, en els cosos radioactius; però com que tots ells es detenen finalment en el plom i en el bismut, que són els dos cosos simples o van a parar tots les transmutacions radioactives, podria pensar-se que el cicle de transformació de la matèria en energia quedava tancat i no passava més enllà, perquè la naturalesa trobava una estabilitat definitiva en els dos cosos esmentats. Però els estudis del matrimoni Joliot-Curie han confirmat el que la teoria havia previst, o sigui que és possible continuar artificialment la simplificació atòmica essencialment, obtenint de qualsevol cos simple la transformació de la seva matèria en energia, acompanyada de la consegüent transmutació en un altre cos més senzill.

Avui, doncs, en el terreny del laboratori es pot simplificar la matèria convertint uns cosos en altres indefinidament fins a la seva darrera expressió, que és l'atòm d'hidrogen. Aquest és, pot descompondre en dos gasos elementals d'energia elèctrica, positiva i negativa, desapareixent finalment la matèria, com a tal.

Falta ara comprovar una sola part del cicle, que és la referent a la transformació o condensació de l'energia en matèria, i a això van orientats els estudis de gran nombre d'investigadors que veuen en els raigs còsmics, procedents dels espais insomables, la condensació esmentada. Segons Milián, aquests raigs procedeixen precisament de la unió en certes regions de l'espai, com per exemple, en les nebuloses d'alta temperatura, són dos Universos en formació, de les càrregues elèctriques elementals de signes contraris, la unió de les quals produirà els àtoms d'hidrogen i de heli, els dos gasos més senzills de tots, que tant abunda en aquelles nebuloses i en les estrelles joves. Els futurs estudis diran si la suposició de Milián és certa o no ho és.

Assistim, doncs, no tan sols al descobriment de l'origen mateix del Cosmos, sinó a la manera com es manifesta i transforma en llur continua evolució a través de l'espai i del temps.

Les conseqüències del domini de les lleis fonamentals de la condensació de l'energia en matèria i de la transformació d'aquesta en energia, serien tan transcendents per a la humanitat, que escapen a tot raciocini per les possibilitats incalculables que produirien el dia que l'home pogués produir, al seu arbitri, aquelles evolucions. La condensa-

La Física i la Química durant l'any de 1934

La naturalesa es fa de manera tal, que la quantitat d'energia emmagatzemada dintre els cosos materials és extraordinàriament fabulosa, i escapa a les mesures més grans. Actualment, en tots els processos físics i químics, solament es poden aprofitar les porcions de l'energia, o sigui les diferències de nivell que experimenta l'energia total dels sistemes atòmics, com si aquests fossin uns sous sense fons, que, per circumstàncies externes, puguessin i baixessin de nivell. Però la veritable energia, la que ha contribuït a formar-los, la condició de l'energia en matèria i la disgregació d'aquesta en energia, tan solament ara la comencem a endevinar sense que, de moment, puguem experimentar-ne els efectes poderosos. Per donar un exemple simplista de la quantitat d'energia que es troba condensada en forma de matèria, serà suficient dir que l'energia total continguda en un petit fragment de carbó, seria suficient per enllestir Barcelona durant tot un any, alimentant ensenys els motors elèctrics de les fàbriques. En canvi, ara, que tan solament sabem aprofitar les variacions tèrmiques exteriors del carbó, quan aquest crema en contacte de l'aire per formar el gas carbònic, necessitem milers de tones d'aquest combustible per aconseguir els efectes anteriorment esmentats.

Per això és que dediquen tots llurs esforços a l'estudi de la naturalesa i de les lleis grandioses que la regeixen han d'ésser optimistes per força, perquè compraven l'esdevenidor grandios que dintre pocs poden arribar a assolir els homes, si la seva mateixa ciència no hi posen al servei de la destrucció i de la barbàrie. Paral·lelament als grans descobriments de la física i de la química, s'han pogut sintetitzar, com es natural, certes substàncies, tan perilloses, que podrien anular ciutats senceres en pocs minuts, i que en una guerra produirien la catàstrofe més espantosa de la humanitat, fent-la retrocedir en pocs dies cap a les èpoques de la prehistòria.

Perquè, tant com l'home és més poderós en comprendre i dominar les lleis de la Natura i aprofitar-les per a la creació del benestar i el desenvolupament del progrés, també és proporcionalment perillós quan els coneixements adquirits els aplica a fer el mal i a sembrar la destrucció. Avui la física-química ho demostra tot, fins al punt que no hi ha cap indústria ni cap activitat dels pobles on aquesta ciència complexa no hi intervingui ni no sigui necessària per a una cosa o altra. Els elements de destrucció que aquesta ciència ha posat a mans de l'home són extraordinaris, i si un dia tingues la Humanitat una ratxa de bogeria, es destruiria en pocs hores tot el treball que ha costat segles i més segles d'edificació.

Avui se saben fabricar tancs asfíctics contra els quals no hi valen capes ni alubiosos, perquè maten a través de les màquines protectores i transmissores els relisxos per forts que siguin; aquestes armes no tenen olor, de manera que quan s'experimenten llurs efectes mortífers, és precisament quan ja no hi ha remei. Es comença, encara, altres promeses que obliguen a treure's les capes protectores, perquè produeixen vòmits, estornuts i secrecions flagrantment de l'aparell respiratori. Totes aquestes substàncies, llançades a tones sobre una regió per uns quants dotzenes d'avions de bombarder esborrarien totalment la població que sobre d'ella estigués establerta. I fins suposant que algunes persones poguessin amagar-se en locals subterranis i hermètics, els poderosos epistemes moderns els esmentarien en pocs moments, mentre els productes químics que s'infiltraen espontàniament en el cos de l'aire, produirien una veritable pluja de foc i farien completament impossible l'existència dels pocs que haguessin pogut escapar a la destrucció produïda pels gasos.

Si a això s'ajunta la infecció de les aigües per microbis de les malalties letals, que podrien llançar-se des dels aires amb una facilitat extraordinària, i dels quals ja s'han fet experiments demostratius, es pot comprendre que una nova guerra seria fatalment definitiva per a la cultura, que potser s'enterraria per sempre, és a dir, per un nombre incalculable de segles, anant a parar a una altra illa Majana, molt més lluny en el món i molt més fosca en intel·ligència.

Aquestes són les perspectives que la Ciència ens ofereix a finals d'aquest any 1934: d'un costat, la visió del domini de les forces naturals, que portaria a les conseqüències incalculables de benestar i de progrés, i de l'altre, la destrucció aniquiladora dels homes, si embalsats per forces materials descobriments, no fan que l'esperit que els anima evolucioni cap a la mútua tolerància i germanor. Veurem si aquesta incògnita, tan tènue, s'esclaira en l'any que anem a començar, o si encara quedarà perduda sobre els nostres caps com una terrible amenaça, que pot fer-se efectiva en qualsevol moment.

PREUS REDUITS

Falta ara comprovar una sola part del cicle, que és la referent a la transformació o condensació de l'energia en matèria, i a això van orientats els estudis de gran nombre d'investigadors que veuen en els raigs còsmics, procedents dels espais insomables, la condensació esmentada. Segons Milián, aquests raigs procedeixen precisament de la unió en certes regions de l'espai, com per exemple, en les nebuloses d'alta temperatura, són dos Universos en formació, de les càrregues elèctriques elementals de signes contraris, la unió de les quals produirà els àtoms d'hidrogen i de heli, els dos gasos més senzills de tots, que tant abunda en aquelles nebuloses i en les estrelles joves. Els futurs estudis diran si la suposició de Milián és certa o no ho és.

Assistim, doncs, no tan sols al descobriment de l'origen mateix del Cosmos, sinó a la manera com es manifesta i transforma en llur continua evolució a través de l'espai i del temps.

Les conseqüències del domini de les lleis fonamentals de la condensació de l'energia en matèria i de la transformació d'aquesta en energia, serien tan transcendents per a la humanitat, que escapen a tot raciocini per les possibilitats incalculables que produirien el dia que l'home pogués produir, al seu arbitri, aquelles evolucions. La condensa-

PREUS REDUITS

Falta ara comprovar una sola part del cicle, que és la referent a la transformació o condensació de l'energia en matèria, i a això van orientats els estudis de gran nombre d'investigadors que veuen en els raigs còsmics, procedents dels espais insomables, la condensació esmentada. Segons Milián, aquests raigs procedeixen precisament de la unió en certes regions de l'espai, com per exemple, en les nebuloses d'alta temperatura, són dos Universos en formació, de les càrregues elèctriques elementals de signes contraris, la unió de les quals produirà els àtoms d'hidrogen i de heli, els dos gasos més senzills de tots, que tant abunda en aquelles nebuloses i en les estrelles joves. Els futurs estudis diran si la suposició de Milián és certa o no ho és.

Assistim, doncs, no tan sols al descobriment de l'origen mateix del Cosmos, sinó a la manera com es manifesta i transforma en llur continua evolució a través de l'espai i del temps.

Les conseqüències del domini de les lleis fonamentals de la condensació de l'energia en matèria i de la transformació d'aquesta en energia, serien tan transcendents per a la humanitat, que escapen a tot raciocini per les possibilitats incalculables que produirien el dia que l'home pogués produir, al seu arbitri, aquelles evolucions. La condensa-

PREUS REDUITS

Falta ara comprovar una sola part del cicle, que és la referent a la transformació o condensació de l'energia en matèria, i a això van orientats els estudis de gran nombre d'investigadors que veuen en els raigs còsmics, procedents dels espais insomables, la condensació esmentada. Segons Milián, aquests raigs procedeixen precisament de la unió en certes regions de l'espai, com per exemple, en les nebuloses d'alta temperatura, són dos Universos en formació, de les càrregues elèctriques elementals de signes contraris, la unió de les quals produirà els àtoms d'hidrogen i de heli, els dos gasos més senzills de tots, que tant abunda en aquelles nebuloses i en les estrelles joves. Els futurs estudis diran si la suposició de Milián és certa o no ho és.

Assistim, doncs, no tan sols al descobriment de l'origen mateix del Cosmos, sinó a la manera com es manifesta i transforma en llur continua evolució a través de l'espai i del temps.

Les conseqüències del domini de les lleis fonamentals de la condensació de l'energia en matèria i de la transformació d'aquesta en energia, serien tan transcendents per a la humanitat, que escapen a tot raciocini per les possibilitats incalculables que produirien el dia que l'home pogués produir, al seu arbitri, aquelles evolucions. La condensa-

PREUS REDUITS

Falta ara comprovar una sola part del cicle, que és la referent a la transformació o condensació de l'energia en matèria, i a això van orientats els estudis de gran nombre d'investigadors que veuen en els raigs còsmics, procedents dels espais insomables, la condensació esmentada. Segons Milián, aquests raigs procedeixen precisament de la unió en certes regions de l'espai, com per exemple, en les nebuloses d'alta temperatura, són dos Universos en formació, de les càrregues elèctriques elementals de signes contraris, la unió de les quals produirà els àtoms d'hidrogen i de heli, els dos gasos més senzills de tots, que tant abunda en aquelles nebuloses i en les estrelles joves. Els futurs estudis diran si la suposició de Milián és certa o no ho és.

Assistim, doncs, no tan sols al descobriment de l'origen mateix del Cosmos, sinó a la manera com es manifesta i transforma en llur continua evolució a través de l'espai i del temps.

Les conseqüències del domini de les lleis fonamentals de la condensació de l'energia en matèria i de la transformació d'aquesta en energia, serien tan transcendents per a la humanitat, que escapen a tot raciocini per les possibilitats incalculables que produirien el dia que l'home pogués produir, al seu arbitri, aquelles evolucions. La condensa-

PREUS REDUITS

Falta ara comprovar una sola part del cicle, que és la referent a la transformació o condensació de l'energia en matèria, i a això van orientats els estudis de gran nombre d'investigadors que veuen en els raigs còsmics, procedents dels espais insomables, la condensació esmentada. Segons Milián, aquests raigs procedeixen precisament de la unió en certes regions de l'espai, com per exemple, en les nebuloses d'alta temperatura, són dos Universos en formació, de les càrregues elèctriques elementals de signes contraris, la unió de les quals produirà els àtoms d'hidrogen i de heli, els dos gasos més senzills de tots, que tant abunda en aquelles nebuloses i en les estrelles joves. Els futurs estudis diran si la suposició de Milián és certa o no ho és.

Assistim, doncs, no tan sols al descobriment de l'origen mateix del Cosmos, sinó a la manera com es manifesta i transforma en llur continua evolució a

MANUFACTURA D'ESQUIS

Amadeu Policart

Materials exclusivament de primera qualitat. Construcció acurada. - Esquís d'hickory i freixe. - Bastons de tonquín, bambú i hickory. - Cantells d'acer i dur aluminí, i tota altra mena d'accessoris. - Fixació M. F.

SEPULVEDA, 169 -- Telèfon 30607 -- BARCELONA

Fabricació Fixacions per a Esquís i claus per a Excursionistes

Aniorte Germans

Bretón de los Herreros, 12 -- BARCELONA (G.)

ELS MILLORS PER TOTS els ESPORTS

SOR ELS CALÇATS

TRA

Gran Existència fabricació de tota mena

JOAQUIM COSTA 62 T. 15306

CALÇATS ITRAM

Fundat en 1905 al carrer de Ponent, número 34. I actualment al número 62. Especialitat en la fabricació de tota mena de calçats d'esport

les més selectes manifestacions de la vida esportiva i espiritual de la nostra terra, ha portat sempre la davantera en la propagació dels esports de neu i ha produït campions del dit esport. Per això és digne d'elogi la recent Exposició de l'Esquí que ha tingut lloc a la benemèrita entitat del carrer del Paradís, on hom ha pogut admirar, sense que hi manqui res, la indumentària pròpia de l'esquiador i els seus instruments esportius.

L'Exposició ha estat extensa i variada. Recordem amb preferència uns quants stands que s'han distingit per la seva excel·lent presentació, entre els quals considerariem que fem un tort si no esmentéssim els següents: Amadeu Policart, Sepulveda, 169; Aniorte Germans, Bretón de los Herreros, 12; Ski Puig, Palla, 3; Casa Jiménez, Méndez Pelayo, 63; A. Mirret, París, 101; Calçats Stran, Joaquin Costa, 62.

Felicitem la vella i catalaníssima entitat, organitzadora d'aquesta interessantíssima Exposició, i les persones que han contribuït amb llurs aportacions a fer-la interessant i simpàtica.

Deliciós licor per a famílies

Demaneu-lo al vostre adroguer Si no el té, el trobareu a les cases: Vicenç Ferrer, Torredor, Fortuny, Santacana, Simó, "El Siglo", Establiments Dalmau Oliveres, Vidal i Ribes i d'altres majoristes

Mirador de la Premsa

Provatura inútil

Rovira i Virgili, a LA CIUTAT, diu que s'endevina quin és el pla de certs polítics de Madrid davant la qüestió de Catalunya. Creu que els dos principals parits de la coalició que ara governa Espanya intentaràn arrelar a Catalunya, i que en cas d'èxit, tornarien a instaurar-hi l'Estatut, degudament retallat. La provatura, però —afirma— està condemnada a un fracàs inevitable.

"A Catalunya podrà haver-hi estat excepcional tot el temps que es cregui necessari. Podran mantenir-se mesos i besos les corporacions públiques amb personal de nomenament governatiu. Podran restar inactius, per suspensió de les llibertats constitucionals, determinats partits polítics. Podran continuar les circumstàncies d'avui o venir-ne de pitjors. Però ningú no podrà fer que el partit radical i l'Acció Popular acceeixin, pel camí de l'adhésió popular i del sufragi universal, la preponderància a Catalunya.

Si el pla del binomi Lerroux-Gil Robles exigeix, com tot decanta a creure, una prèvia victòria electoral dels lerrouxistes i els cedistes coaligats dins Catalunya, més val que els desenganyem de cop. No hi ha res, absolutament res a fer.

A Catalunya existeix una gran força d'esquerra, i existeix també una considerable força de dreta. Les forces autèntiques de la nostra política són catalanistes. Ni l'esquerrisme català pot emmotillar-se en el partit de Lerroux, ni el dretisme català pot emmotillar-se en el partit de Gil Robles.

Catalunya és Catalunya. Si algú vol fabricar-ne una falsificació, s'enganyarà ell mateix.

Aquesta és una provatura que ha fracassat ja moltes vegades d'ençà que el catalanisme és una realitat política. La

forma provincial que els partits polítics prengueren ací durant el passat segle, ha mort temps ha i no té resurrecció possible. Valenti Almirall començà i formulà primer que ningú aquesta veritat fonamental: l'autonomia política de Catalunya ha de basar-se en l'existència dels partits catalans.

La nova provatura que s'inicia és completament inútil. Mentre la voluntat popular no sigui cridada a manifestar-se, hi haurà totes les comissions gestores i tots els òrgans governatius que es vulgui, i radicals i cedistes podran fer-hi el paper que els escau. Quan la voluntat popular torni a manifestar-se, hauran acabat llur històrica missió.

Els fracassos de la Ceda

Amb gran alegria els recull el cronista de Madrid a LA VEU DE CATALUNYA. Es refereix a l'ullerament dels senyors Azana i Bello, i diu:

"Aquesta notícia té la més gran importància i es considera un altre fracàs de la política oficial del moment. Malgrat que el Govern ha fet tot el que ha pogut per anar a la pacificació espiritual del país, les masses electores de la CEDA, sobretot, creien que, després del 6 d'octubre, es faria una política més enèrgica des del punt de vista de l'autoritat. Per això, davant l'ultraliberalisme del senyor Azana, les extremes dretes estan radiant amb mai, i, en canvi, en el camp de la Ceda, després dels fracassos d'aquests últims dies del fracàs en la qüestió Villalobos i del nomenament del senyor Portela, hi ha un dol general."

Cisma monàrquic

DIARI DE MADRID es refereix a les idees del darrer rei d'Espanya recollides pel senyor Carretero en un llibre que ha estat recollit per la policia. La monarquia espanyola hauria d'esser, segons aquest reportatge, de tipus dictatorial. Els monàrquics espanyols liberals no han trobat bé, naturalment, aquestes declaracions, que els posen automàticament fora del camp monàrquic.

"No sabem si son pocos o muchos los liberales españoles que continúan siendo monárquicos. Pero ¿cómo van a reaccionar ante la cuestión planteada? No es la primera vez que en sus filas se ha planteado este problema; pero nunca con la intensidad de ahora, que obliga a una decisión, por lo que sabemos que muy en breve estas actitudes de disgusto se exteriorizarán de modo público y rotundo. Por de pronto, estos días se están verificando diversas entrevistas en que se debate vivamente este asunto.

Hay otro aspecto de la cuestión que ofrece también singular interés: la posición que haya de adoptar, frente al insismo vergonzante de los monárquicos, desde luego antiliberal, la Prensa, alguno de cuyos representantes tiene, por su difusión, innegable importancia, que hasta aquí, sin renunciar a su ideología monárquica, ha defendido el régimen liberal, democrático y parlamentario, incompatible con la nueva tendencia. Hemos oído afirmar que el conde de Romanones, uno de los más caracterizados jefes del liberalismo mantenido dentro de la lealtad a la monarquía, respondiendo a su conocida posición sentimental de no querer renunciar, a su

LA RATETA QUE ESCOMBRAVA L'ESCALETA; PLOREU NINETES, QUE EL BURRO ESTA MALALT — LA GATA I EL BELITRE — LA VENTAFLOX — SANT JORDI — LA CAPUTXETA VERMELLA, de la col·lecció de Contes Il·lustrats, els trobareu a Can BONAVIA i a totes les llibreries.

Aquell senyor Angulo...

Ha tornat a reaparèixer després d'alguns dies de silenci a EL DEBATE. Es refereix a l'exemplaritat que produeix l'execució de l'atracador Aranda, i diu:

"Es de esperar que, per ara, per el moment, se noti la exemplaritat del castigo y de la actuación de la policia. Pero todo será pasajero mientras no se corrija energicamente el mal. El anarquismo, como el separatismo, son cosas que pueden estar más o menos tiempo referendadas, pero que volverán a resurgir indefectiblemente tan pronto como se presente la ocasión precisa. No hay que olvidar que uno y otro no están movidos solamente por ideales ambiciosos de orden material, sino que les mueve un ideal que, desgraciadamente, está arraigado y que no se soluciona, ni mucho menos, con actos de fuerza, sino que requieren una terapéutica constante y acertada, dedicada a la reconquista española, de la que hasta ahora parecía hacerse caso omiso."

Res, que a desgrat del que li ha fet Mamel Brunet, el senyor Angulo s'acaba pensant-se que els catalans són micos. Endavant, doncs, la reconquista.

CONTES CATALANS, llapis de colors, pintures, compasos, etc., a la LLIBRERIA BONAVIA, Tapineria, 4.

GASSÓ regala un nou lot. 21 volums de grans autors per 11'25 pessetes

...PALACIO VALDES, RUBEN DARIO, GABRIEL MIRÓ, ALBERTO INSUA, LOPEZ DE HARO, BELDA, BARRIOBERO, ETCETERA.

Detall de títols i autors: Albert Insua: El negro que tenía el alma blanca. — Armando Palacio Valdés: Marta y Maria. — Rubén Darío: Obres completes. — Eduardo Barrio: Historia ejemplar y aumentada del caballerito con la mano al pecho. — López de Haro: Un hombre visto por dentro. — Gabriel Miró: Las cerezas del cementerio. — Belda: Función de Gala. — Antonio de Hoyos y Vincent: La procesión del Santo Entierro. — Hoces: Hojas poéticas. — E. Ponce: Sabios y escritores. — González Blanco: Ideario de Cánovas. — A. Carneggie: A través de las brumas. — Belda: La bajada de la Cuesta. — José Zulueta: Impresiones del Niño. — Nicolás Salmerón: Pensamientos y fragmentos. — Nic. de Riquer: Lágrimas de niño. — Gullmatt: El favorito de las damas. — Ciudadela: Casos de cristal. — A. de Hoyos y Vincent: La dolosa pasión. — Carlota M. Braeme: Entre dos pecados. — Octavio Fierro: Corazón rebelde. Transmetem aquest lot a reemborsament, carregant 11'25 pessetes de despeses.

Demaneu ràpidament aquest inigualable lot als Grans Magatzems de Llibreria GASSÓ

FIVELLER (Fernando), 42

TELEFON 25026
L'única llibreria que ven tots els llibres, adiuu els de gran publicació, a preus més baixos que els marcats en coberta. Tots els llibres amb descomptes del 10 al 50 per cent del seu preu.

HOTEL NURIA

GIRONA

JOIA DEL PIRENEU CATALÀ (2.000 met.)

El millor lloc per a Esports de Neu
Incomparable Vall d'Estiuieg
Hotel modern amb tot confort
Aigua corrent, calenta i freda
Calefacció i telèfons

Espaiosos Salons per a Restaurant i Cafè

SERVEI ACURADISSIM :: PREUS MODERATS

RESERVEM ALLOTJAMENT AVISANT
AMB ANTICIPACIO A

l'Hotel Victòria-Barcelona-Tel. 14195

ALERTA, ESQUIADORS!

Esquís Puig-Palla, 3-Tel. 14889

us adverteix que la bona qualitat de l'Esquí es coneix en la seva planta; per tant, la fusta d'aquesta banda s'ha de presentar en el seu color natural

Maria Antonieta i l'enigma del Collaret

per

FRANTZ FUNCK-BRENTANO

La sort horrible de Mme. de la Motte repercutí sobre el sistema nerviós, sensible i sobreexcitat, de la jove princesa. La seva imaginació va exaltar-se amb la idea d'un error judicial. Recordava haver vist el seu venerat sogre, l'amable i caritatiu duc de Penthièvre, rebent Mme. de la Motte a Châteaubleau amb els honors reservats a les princeses de sang. Era cunyada de la duquessa d'Orléans. Presidia lògies maçòniques. En aquells instants, veient la reina una mica abandonada entre les enemistats que creixien al seu voltant i esdevien perilloses, la princesa de Lamballe, que s'havia apartat delicadament davant de Mme. de Poignac, tornava a la intimitat de la seva sobirana, i no obstant no podia deixar d'anar a la Salpêtrière a portar-li els consols del seu gran cor.

Mme. de la Motte tenia al seu servei, a la Salpêtrière, una de les presones anomenada Angélica: una noia que havia estat condemnada a cadena perpètua perquè, desesperada per l'abandó en què es trobava, havia matat el seu fill. Cap a finals de novembre de 1786, un soldat de sentinella en un dels patis de l'hospital, fent passar el canó del seu fusell a través d'un vidre trencat, desvetllà Angélica que dormia. El soldat li féu saber que hom es preocupava del seu alliberament i del de la seva mestressa. L'endemà li féu passar una carta, escrita amb tinta simpàtica, l'escriptura de la qual féu aparèixer escalfant-la. Des d'aquell moment la correspondència ja no cessà. "El que interessa, deien els desconeguts que es preocupaven per la sort de Joana de Valois, és obtenir un model de la clau que obre la porta per on la presonera haurà de sortir." Però com

procurar-se aquest model? A Joana se li acudí d'examinar atentament, cada dia, la clau que portava penjada en el clauver la religiosa que anava a visitar-la. Després, quan la germana se n'havia anat, s'esforcava a reproduir-la exactament en un full de paper. L'endemà, amb un nou examen, corregia la imatge que se n'havia fet el dia abans. El forat del pany donava les dimensions. Quan, per li, Joana cregué que el seu dibuix, retocat més de vint vegades, era exacte, el féu passar al sentinella i, pocs dies després, aquest portà una clau que —oh meravella!— obria el pany.

Una després de l'altra, el sentinella li havia anat portant les diverses peces d'una disfressa: levita, pantalons, capell. Entretant, Angélica, que havia de complir cadena perpètua, era posada en llibertat. Una altra presonera, anomenada Maria Anna Marie, fou posada al servei de Joana i no tardaren també a posar-se d'acord. El sentinella, però, estigué algun temps sense reaparèixer, i quan ja Mme. de la Motte començava a alarmar-se, rebé aquesta missiva: "La vostra bona amiga Angélica és lliure; diguen quin dia ho voleu ésser vos."

Mme. de la Motte va contestar: el 5 de juny. Sabia que aquell dia, la germana Saint-Joseph, encarregada de tancar les portes del corredor, havia d'anar al bosc de Vincennes.

Mme. de la Motte va posar-se la disfressa: levita blava, armilla i pantalons negres, borsegues i barret de copa; agafà un baston i es posà els guants de pell. La clau va obrir les portes. Les dues fugitives arribaren als patis, on es confongueren amb el gent. Sabien que la clau d'anar fins al Sena, on una barca, tripulada per dos homes, les esperava. Troben la

barca i hi pugen. Els homes remen fins a Charenton: a la vora hi ha un cotxe per portar les fugitives a Maison-Rouge, on passen la primera nit.

A Provins, Mme. de la Motte va creure oportú deixar la disfressa. En una botiga del poble, Maria Anna va comprar un vestit de pagesa, una panera, mantega i ous.

Ja tenim Joana caminant per la carretera, feta una pagesa de la Champagne, tota lleugera i molt bonica amb el seu cosset de tela ratllada, davant de la mateixa roba, una falldilla de ratlles blaves, roses i blancs, i els seus petits peus nus dins d'un enorme parell de sabates amb sivelles lluntes. Porta en el cistell mantega i ous per a vendre a la fira pròxima. Els pagessos que passen, en veure-la fresca i riallera, la fan pujar al carro i l'acompanyen un tros de camí. Així va fins a Troyes, des d'on es dirigeix als voltants de Bar-sur-Aube.

De Bar-sur-Aube, Joana i la seva fidel companya arriben a Lorena, Nancy, Lunéville, després Metz, Thionville, Ettingen i Hollerich, en el gran ducat de Luxemburg. Després per Bèlgica, Bruges, Ostende, arriben a Anglaterra, Douvres, Londres, on Mme. de la Motte pot llançar-se als braços del seu marit, el 4 d'agost de 1787, a les quatre de la tarda.

Quina mà misteriosa havia afavorit la seva fugida? Va ignorar-ho sempre. L'opinió d'aquell temps fou que la mateixa reina havia facilitat la seva evasió.

CAPITOL XXXVII

Tràgic desenllaç

Mme. de la Motte visqué pobrament a Londres. "Evitava totes les ocasions que poguessin causar-li la més petita contrarietat, escriu el comte de la Motte. M'havia adonat perfectament que totes les grans desgràcies que acabaven de passar-li havien agreujat el seu caràcter i que calia tractar-la amb tota mena de miraments i precaucions per a conservar-la."

La misteriosa del matrimoni havia ar-

ribat a l'extrem. El comte de la Motte, ma foradada, no havia tardat gaire a gastar tot el que havia pogut conservar dels diners i joies que havia tret de casa el joier Gray, després de la seva fugida de Bar-sur-Aube en 1785. Un lord anglès compadit de la "desgraciada víctima d'un error judicial", passà una pensió a la comtessa, i aquesta trobà un segon protector en Charles Alexandre de Calonne, l'antic controlador de finances, al qual heim vist treballar activament en l'alliberament del cardenal, per fer la guita a la reina, i al qual veurem al cap de pocs temps esforcant-se a donar a Maria Antonieta el cop de gràcia. Joana tenia trenta-un anys. Encara era bonica, viva, picaet. El vell Calonne es reia de la seva veu. Així fou que el seu odi per la reina s'uní als sentiments que experimentava per la jove Joana: aquesta unió produirà la més monstruosa de les col·laboracions.

L'afar del Collaret havia tingut molta ressonància a tot Europa, sobretot a Anglaterra. Un llibre en el qual Mme. de la Motte explicaria la història amb tot detall, havia d'ésser un èxit de llibreria que li asseguraria la subsistència. Com sigui que escrivia en un estil irreverent, Calonne va presentar-li Serre de Latour, un publicista francès que s'havia refugiat a Londres amb la dona de l'intendent d'Anvergne, amb la qual s'havia fugat, i era redactor de "Le Courrier de l'Europe", full comandat per un home de negocis anomenat Swinton. I el mateix Calonne va posar-se a la seva disposició.

"Puc testimoniar, escriu Mme. Campan, que he vist entre les mans de la reina un manuscrit de les memòries de Mme. de la Motte, que hom li havia portat de Londres i que havia estat corregit de puny i lletra de... de Calonne, en tots els indrets són la ignorància total dels costums de la Cort havia fet cometre errors massa grossers."

Durant els interrogatoris a què fou sotmesa a la Bastilla, Joana de Valois pretengué que el collaret havia estat robat per Cagliostro. Després en el Parlament, va declarar que el lladre era el cardenal de Rohan.

Joana de Valois canvià una vegada més de parer. En les seves memòries,

el Collaret ha estat robat; per la reina. El llibre sencer no és sinó un espantós teixit de baixes calumnies; però els esdeveniments havien de donar-li per tot Europa, i particularment a França, la més terrible ressonància.

L'aparició de les memòries de Joana de Valois tingué com a primera conseqüència fer-hi perdre la protecció i els subsidis del lord anglès, que havia posat la seva ànima i la seva bossa als peus d'aquesta pobre màrtir dels tribunals francesos. Era, sembla, un home de bon sentit, i la víctima de l'error judicial li semblà des d'aquell dia menys interessant.

Després de renyir amb el lord, es barallà amb Calonne. Fou una escena animada. Els dos amants jugaven al piquet. En efectuar una jugada decisiva, l'ex-ministre exclamà: "Senyora, esteu marcada!" L'allusió era segnat, ja coneixem el caràcter de la comtessa. Ràpida com el llamp capgrà la taula; es llançà sobre el seu contrariant, "i amb les seves precises mans que, fins aleshores no havien fet sinó acariciar la cara del vell galant, li deixà uns senyals incisius."

El comte de la Motte ja en tenia prou. Aprofità el desordre que acabava de produir la diada del 14 de juliol per a abandonar la seva dona i tornar a París. Va arribar-hi el 18 d'agost de 1789.

Passaren dos anys. Esten en juny de 1791 quan esclatà el tràgic desenllaç. Joana de Valois seguia vivint a Londres. Perseguida per denúncia d'un creditor, un tapisser anomenat Maquenez, ha vist entrar bruscament a casa seva uns agents de la policia anglesa i, pel seu pobre cap esverat, passen sobtadament les imatges dels crims i dels càstigs passats: el suplici davant les escales del palau de justícia, la lletra infamant marcada al foc sobre la seva carn, els calabossos de la Salpêtrière—, amb un gest de terror, com empenya per la força del Destí, obre una de les finestres i es precipita del segon pis sobre el paviment del carrer. Perdut el coneixement, amb les cames trencades es recollida per un perfumista anomenat Warren, que viu davant del carrer Lambeth, prop del pont de Westminster.

"Quant vaig entrar a la seva cambra, escriu un traçat que anà a visitar-la el 13 de juny de 1791, va començar a enternir-me. Va destapar els llengües perquè pogués veure els seus mals. No hi ha res a la naturalesa de més esgarriats. La cuixa està trencada pel mig, la cama prop del genoll i l'una i l'altra completament esberlades. S'hi formen dipòsits de matèries purulentes i el cirurgià s'ha vist obligat a practicar-hi diverses incisions per permetre la supuració, que emet una pudor infecta. El color de tot el cos és d'un groc, des del dit gros del peu fins als cabells." Mme. de la Motte es troba a l'última misèria, sense cap mena de recursos. En divuit mesos ha cobrat cent setanta guinees avançades sobre la venda de les seves memòries, quantitat que l'ha ajudada a viure. Actualment es troba abandonada a la caritat de M. Warren, el qual comença a cansar-se.

El seu estat va empitjorant. "Una taca blanquinosa apareix al mig de la cuixa, on es forma una bullitola de la qual surt un pus d'una olor cadavèrica i que no es podia suportar."

El perfumista Warren és un bon home, però brutal. Considera que la malalta li costa molts diners i tem no poder-los recuperar. Pregunta d'una manera brusca a Joana, en el seu lit de dolor, que s'ha fet del seu marit i on es troben els amics dels quals parles sempre, però no es venen mai. Va escollir a la malalta abandonada.

Joana de Saint-Rémy de Valois, comtessa de la Motte, va morir el dimarts 23 d'octubre de 1791, a les onze de la nit, enmig de sofriments terribles.

El dia anterior li agafaren uns vòmits i convulsions que ja no la deixaren fins a exhalar el darrer sospir. Fou enterrada el 26 d'agost a la paròquia de Santa Maria de Lambeth a Londres.

Ja és sabuda la fi, emocionant en la seva tràgica grandesa, de la reina Maria Antonieta, guillotinata el dia 16 d'octubre de 1793 després d'un llarg martiri. Reflexionant a Santa Elena sobre el drama del Collaret, Napoleó deia: "La mort de la reina data d'aleshores".

El comte de Cagliostro—que és deia de debò Josep Balsamo, fill d'un modest comerciant de Palermo que havia fet fallida—fou detingut a Itàlia el 27 de desembre de 1789 pels esbirros de la Inquisició, jutjat i condemnat per franc-maçons, l'empressonaren al castell de Leon, en el ducat d'Urbino, el primer d'octubre de 1795.

Quant al ramentable heroi del drama, el cardenal de Rohan, exiliat el 1789 a la seva abadia de la Chaise-Dieu, després de la seva abdicació pel Parlament, s'havia fet estimar dels monjos i havia edificat la gent.

En setembre de 1786, obtingué de deixar l'abadia de la Chaise-Dieu per la de Marmontiers, prop de Tours. El 8 d'agost de 1787 anà a viure a l'abadia de Saint-Benoit del Loire.

El 21 de desembre de 1788, l'orde reial que condemnava Rohan a l'exili fou derogada i el cardenal tingué llibertat a retornar a Savene.

Diputat als Estats generals per la clerecia de Haguenau, el cardenal va fer-hi un paper obscuro, malgrat els esforços per a posar-lo en evidència com a víctima del despotisme. S'acabà el moviment de la Revolució. Revestit del seu títol de príncep del Sacre Imperi, Lluís de Rohan es retirà a Ettenheim-Münster, en la part dels seus dominis situada a la vora dreta del Rin. Encara que la seva fortuna havia guanyat considerablement, estigué tant com va poder els capellans i els gentilhoms pobres expulsats de llur país.

Rohan morí a Ettenheim el 17 de febrer de 1803, després d'haver intervingut breu universal Carlota de Rohan-Rochefort, filla del príncep Albert de Rohan-Rochefort, cònsol general a Santa Elena, la promesa política i desolada del vell duc d'Enghien, morí en els fossats de Vincennes pel obra del general Hulin, un dels venedors de la Bastilla, assassinat ordenat per Napoleó que havia de morir en un horrosos capítol: al roquissar de Santa Elena.

Onada de crims i de dolores que fa pensar, en llur terrible encadenament, en la fatalitat de les tragèdies antigues.

INFORMACIO D'ESPANYA

El diputat valencià senyor Juli Just parla de la manca de probabilitats restauradores i feixistes

Madrid, 29. — El diputat valencià senyor Juli Just ha fet a un periodista les següents declaracions: — «Crec en una restauració monàrquica». — «No crec en una restauració per moltes consideracions. La primera d'elles perquè no hi ha esperit monàrquic. Que van a fer aquesta monarquia, quan arriba la República, no surten a defensar el seu rei i que es disputen la iniciativa de venir a veure a la República i la seva restauració. Aquestes gents que no van sortir a defensar la monarquia el 14 d'abril amb les armes i que contravenien en les seves subscripcions públiques amb mil pessetes com a màxim per a la seva causa, com va fer el duc de Liria, no poden restaurar res i estan incapacitats per aconseguir les multituds. De més a més, no tenen homes. Si en la primera República es va poder fer la restauració va ser perquè el règim republicà era una cosa purament formal, sense arrels al poble. Comptava, per altra banda, amb homes com Canalejas i generals d'anomenada. Avui no es dona aquesta circumstància. — «Ni el príncep hereder ni la família borbònica en general gaudeixen de simpatia en bona part dels monàrquics. El poble s'ha donat compte per primera vegada que els borbons, durant tres segles, no han ofert un sol dia de glòria al país. En els cent anys darrers han provocat tres guerres civils, han devastat el país. Mentre pobles com Holanda i Bèlgica entenen la seva Marina mercant i comercialitzaven els nostres mercats, a nosaltres ens importava el Barranc del Llobregat, a l'Algarve, a Montserrat, i tot perquè un rei, que no va saber morir com "D. Sebastián", digues: "que cara cuesta la carne de gallina". — «Crec possible una dictadura personal». — «Es urgent que els republicans i els socialistes, principalment els republicans, conscients d'aquest perill, s'apressin a formar l'instrument del Govern que cal perquè pugui desbaratar aquests anells reaccionaris, substituint la situació política actual. No oblidem tampoc que, en el cas de produir-se un cop d'Estat o d'instaurar-se una dictadura, aquesta seria efimera. Així confia la meua creença que els drets espanyols són molt poc intel·ligents, subvertint les tines dels conquistadors de la República, conquistadors socials que podrien detenir, si no impedis, la reforma total de l'Estat burgès, fill de la Revolució francesa. — Respecte al feixisme advertixo que la reacció espanyola no respon a creacions pròpies. Les seves inclinacions de darrera hora són purament mimètiques. El feixisme respon a còpies determinades i a circumstàncies especials. Sense la guerra no s'hauria produït. A Alemanya, on és una cosa grotesca, el feixisme ha hagut de recórrer a totes les formes per a explotar el sentiment de revesa del poble alemany i a servir-se de certa confusió demagògica socialitzant. A Espanya no crec que constitueixi per ara cap perill, però no ignora que hi ha una bona organització composta per antics oficials retirats, segons la llei Azàna, que constitueixen quadres de comandament de la presunta organització feixista espanyola. No obstant, el país dissolvent amb el caudillo de la ironia, amb la seva institució per al poble, una organització que no té més que copiar i colors de caníbals. — «Vigila, 29. — Amb respecte al naufragi del pesquer "Nona Republicana", el tripulant del vapor "Republicano", parella de pesca del mar del Nord, Joaquim Valverde, ha fet als periodistes el següent relat: — «Quan els dos vaixells es trobaven dedicats a la pesca del bacallà, a cinc milles al Nord de les illes Cíes, decidírem, en vista del mal temps, recollir els aparells i tornar al port. El "Republicano" féu l'operació amb tota normalitat, però el "Nueva República" se li enredà la xarxa a l'helet i li impedí tota maniobra. — «En vista del perill que corrien, l'últim dels vaixells, des de la seva parella li havia tirat cable i se'l remorçà fins al cap Sabordit, on es trencà el cable i quedà el vapor a mercé de les ondes. En intentar-ho, des del "Republicano" se li tiraren dos o tres cables, que ningú no recollia perquè la tripulació havia estat arrossegada per les ones. Després el pesquer s'estavellà contra les roques. — «En una plaça propera a Cangas ha aparegut el cadàver d'un dels membres de la tripulació del vapor naufragat. Identificant, resultà ésser Alonso Fernández. — «El mar llança a la platja trosos de fusta del vaixell i robes dels naufragats. — «El llibre que heu de demanar els Reis d'Orient és: CONTE DE L'AVIA, de la il·lustre contista CARME KARR. Preu: 3'00 ptes.

Un projecte de llei L'Estat es farà dispositiu de les fiances dels llogaters

Madrid, 29. — En el Consell de ministres celebrat dijous es van estudiar les línies generals d'un projecte de llei presentat pel ministre de Comunicacions senyor Jaldón, pel qual les fiances que els llogaters lliuren al propietari passaran en disposició de l'Estat. Aquest es va del seu servei oficial de la Caixa Postal d'Estalvis, en la qual ja estava establert, si bé amb caràcter voluntari. Amb aquest projecte, que té caràcter retroactiu, el llogater, en fer, d'ara endavant, el contracte de lloguer amb el propietari o administrador d'una finca, lliurarà com a fiança una cartilla de la Caixa Postal d'Estalvis a nom del propietari de la finca, en la qual s'acreditarà que el llogater ha dipositat l'import de la fiança que li exigeix el contracte de lloguer. Per a això, la persona que va a llogar una casa es presentarà a qualsevol oficina de la Caixa Postal — totes les Administracions de Correus i Estalvis en nombre de 1.300 o poc més — i lliurarà de la quantitat import de la fiança. La Caixa Postal li lliura aleshores una cartilla anomenada a les correus, en la qual anarà inscrit com a titular el propietari, i, encara, una cartilla amb el mateix número i sèrie de la llibreta, com dient més amunt, la lliura al propietari en fer el contracte i la cartilla es queda amb ella, però a després del 31 de desembre de cada any presentant-se a qualsevol oficina de Correus, on li abonaran els interessos d'aquesta finca en l'any transcorregut, a raó del 3 per 100. En casar el contracte, posats d'acord el propietari i el llogater, es fa el reintegrament d'aquesta finca. Aquest reintegrament es pot fer al llogater, si aquest està al corrent en el pagament del lloguer, i no ha de respondre de cap dany o perjudici en el local que ha habitat. En el cas contrari, aquest reintegrament es farà al propietari, íntegrament o parcial, segons el cas. La resta de la finca, si n'hi hagués, es lliurarà al llogater. Per això es diu que es posaran prèviament d'acord el propietari de la finca i el llogater. Si no hi hagués acord, la Caixa no interdirà en la diferència. Com a disposició que és limitada a lliurar el reintegrament en la forma que falli el jutjat municipal que resolgui el cas. Com que el projecte disposarà de totes les fiances actualment a poder dels propietaris, no hi haurà cap problema de disposició de la Caixa Postal d'Estalvis, i potser hi haurà casos en què els propietaris no podran disposar de la finca, es dona un termini per a disposar de la finca, com a disposició que és limitada a lliurar el reintegrament en la forma que falli el jutjat municipal que resolgui el cas. Com que el projecte disposarà de totes les fiances actualment a poder dels propietaris, no hi haurà cap problema de disposició de la Caixa Postal d'Estalvis, i potser hi haurà casos en què els propietaris no podran disposar de la finca, es dona un termini per a disposar de la finca, com a disposició que és limitada a lliurar el reintegrament en la forma que falli el jutjat municipal que resolgui el cas.

ELS COL·LECCIONISTES D'ARMES NECESSITARAN PERMIS

Madrid, 29. — Per ordre circular de Guerra es disposa que els caps oficials, personal del cos de suboficials i els seus auxiliars en servei actiu, que posseïssin diverses armes adquirides en el transcurso de la seva carrera, bé com a models de sistemes introduïts pels perfeccionaments de fabricació, per esport, per col·leccionista o esportista, hauran de sol·licitar amb instància dirigida a aquest Ministeri, que se'ls proveïxi de la corresponent autorització especial cursada per conducte dels generals de les divisions orgàniques.

LA MANCA DE TREBALL A BILBAO

Madrid, 29. — L'Oficina de col·locació Obrera de Bilbao, en les llistes de la qual figuren inscrits més de 11.000 obrers sense feina, ha visitat el president de la Diputació per a fer veure que no pot ja amb les càrregues que sobre ella pesen, ni els albeïres nocturns són suficients per a recollir les persones sense domicili, i serà impossible continuar donant menjar a tots els parats. Finalment, per a pregar que la Diputació reunís en una magna assemblea representacions del Govern, de la indústria i de la Banca, amb el fi de veure la forma de promoure en algun sentit la vida del treball a Biscaia.

La llibertat dels Srs. Azàna i Bello

El Sr. Casares Quiroga desment que l'ex president del Consell pensi marxar a l'estranger

Madrid, 29. — Els periodistes han parlat amb el cap de la minoria d'Esquerra Republicana, senyor Barcia, el qual els ha dit que si bé no ha conversat telefònicament amb el senyor Azàna, ho ha fet amb el senyor Rivas Cherri. Ha indicat el senyor Barcia que semblava que el senyor Azàna no estava gaire disposat a marxar a l'estranger, sinó a realitzar una cursa de silenci i repos a Balneario, ja que sofreix un fort reuma, agreujat

Rebeu l'Any Nou bevent xampany

PERELADA
GRAN MOUSSARD
DOUX DEMI-DOUX SEC

Càpsula metàl·lica

Agent exclusiu: F. QUINTANA

Llúria, 175
Barcelona

Quant a la seva estada al vaixell de guerra, Segurament després de la seva temporada de repos a Badalona marxarà a un altre indret d'Espanya. Altres diputats que han assistit al Congrés han mostrat per la seva part la impressió que el senyor Azàna marxarà a l'estranger.

EL SENYOR AZÀNA PENSEA PASSAR UNA TEMPORADA A BADALONA

"Heraldo de Madrid" publica un article celebrant per telèfon amb el senyor Casares Quiroga. En preguntar a aquest si era cert

El matrimoni canònic del fill del President de la República

Madrid, 29. — A l'església de la Mare de Déu de la Medalla Miraculosa, dels Pares Pauls, tingué lloc l'enllaç matrimonial canònic del fill major del president de la República amb la senyora Ernestina Quiroga del Llano. La cerimònia tingué lloc en la major intimitat; solament hi assistiren alguns íntims de les famílies i diverses personalitats. Actuaren de padrins el general Quiroga del Llano i la senyora Purificació Castillo de Alcañá Zamora. Hi assistí el ple de la Casa Militar de S. E. i l'alt personal del Palau. L'església estava guarnida amb flors blanques, palmeres i garlandes i esplèndidament il·luminada. Ocuparen lloc al

Preso de possessió

Madrid, 29. — Aquest matí s'ha celebrat al Ministeri de la Governació l'acte de la presa de possessió del nou subsecretari

El conflicte de l'Ajuntament de Madrid

La pugna entre els senyors Salazar Alonso i Martínez de Velasco crea una situació delicada. — Els gestors agraris es retiren de l'Ajuntament

Madrid, 29. — Els gestors de l'Ajuntament de Madrid pertanyents al partit agrari han facilitat la següent nota: — «Ante la expectacion producida por los recientes acuerdos que decretaron la cesantia de un crecido número de liberos nombrados por un delegado especial del Gobierno de la República en el Ayuntamiento, señor Martínez de Velasco, en su breve actuación durante los sucesos de octubre, espectáculo hondamente desmoralizador para el futuro, al contemplar como mientras tanto permanecen en sus puestos un considerable porcentaje de obreros municipales, que con su falta al trabajo durante los días del movimiento subversivo, culminaron en el y lo alentaron, los gestores del Ayuntamiento de Madrid designados por el partido agrario hacen pública su protesta y se retiran de la gestora por entender que ello implica una fundamental desviación de las finalidades antirrevolucionarias que dicho organismo debe perseguir en estos momentos, al propio tiempo que envuelve una desautorización ante la labor realizada por dicho representante del Gobierno.»

EL SR. SALAZAR ALONSO NO ESTÀ DISPOSAT A DIMITIR

Madrid, 29. — El senyor Salazar Alonso, parlant amb els periodistes a l'Ajuntament, els ha dit: — «Jo, senyors, no dimiteixo. La comissió gestora va ésser nomenada amb caràcter excepcional, i el seu desenvolupament no pot ésser igual al d'un Ajuntament normal. Els partits polítics representats a la gestora han de decidir si ells mateixos, i no el Govern, i així no poden fer altra cosa que ésser. — Per la meua part, puc ésser destituït com a gestor, però no dimiteixo el meu càrrec, perquè així vaig ésser portat pel Govern per a complir un deure, i quan hagi d'ésser rellevat, és el Govern el que ha de dir la darrera paraula. — Els partits polítics observaran si val la pena plantejar problemes secundaris amb caràcter primordial i suprem, que és el que pot significar l'acomodament de cent obrers municipals. No cal dir que van ésser nomenats en un moment greu, però l'actual ho és molt més, i jo en la forma d'ésser gestor de la comissió gestora, si la seva legitimitat d'origen i la seva legitimitat de continuïtat, però en cap revestit del càrrec, jo sé alçada amb tota l'autoritat i amb totes les conseqüències. — Pot entrar a alguns que no m'hagi dirigit al President del Consell pel conducte reglamentari dels meus superiors jeràrquics: ministre de Governació i governador civil, però jo encara tinc envers ells tots els respectes, que el l'alcalde de Madrid té tanta categoria com qualsevol ministre. — En un interviu, el senyor Salazar Alonso, ha dit: — La meua visita al senyor Lerroux és com apareix en els diaris del matí. Jo era receptor d'efusió popular. La meua visita al districte de l'Hospital el 12 d'abril del 1931 fou brillantíssima. El mes de març del 1934 vaig ésser designat ministre, i la meua primera cura fou declarar la meua incompatibilitat amb l'acta de regidor. Per l'acta vaig ésser separat del Govern; i momentàniament em va designar el Govern Lerroux per a dirigir l'Ajuntament. Constituí la comissió gestora, aquesta em va escollir com a president. — Convenien aquestes dades perquè es veiés que la meua actitud és lògica, oberta, i si jo vaig acceptar el càrrec pensant, difícil amb tota mena de perills, fou per disciplina, per complir el mandat que se'm confiava. Per una altra cosa, no m'interessava no desobediir les ordres del meu cap i del Govern. Tot el que diuen de mi ho diuen dels altres gestors; a ningú no agradava el càrrec, a tots ens imposava una dura obligació: comercials, industrials, metges, advocats, enginyers, obrers, van acudir a treballar sense excepció i amb entusiasme. — Hi ha hagut diferències de criteri que s'han salvat amb cordialitat i alegria d'homes sans. Entre aquests problemes, està el del personal. Per a la nostra política, aquestes qüestions de personal són les més delicades i perilloses. El personal col·locat per l'autoritat pública és la causa de la qual tenen cura els partits polítics. Actualment el perill era molt més gran. Jo ho he declarat, però el perill no em va ésser gran mal i em vaig decidir a plantar-li cara. — Durant els dies de vista, la confusió va ésser extraordinària. Hi va haver excepcions mercedíssimes d'aportació ciutadana: hi va haver qui va militar el moment per a insinuar al Municipi elements d'organització de tipus polític. Es van donar centenars de credencials, sense tenir en compte el nombre autoritzat per a les plaques, i no es van durar credencials. Es van donar disposicions contradictòries, i

El conflicte de l'Ajuntament de Madrid

La pugna entre els senyors Salazar Alonso i Martínez de Velasco crea una situació delicada. — Els gestors agraris es retiren de l'Ajuntament

Madrid, 29. — Els gestors de l'Ajuntament de Madrid pertanyents al partit agrari han facilitat la següent nota: — «Ante la expectacion producida por los recientes acuerdos que decretaron la cesantia de un crecido número de liberos nombrados por un delegado especial del Gobierno de la República en el Ayuntamiento, señor Martínez de Velasco, en su breve actuación durante los sucesos de octubre, espectáculo hondamente desmoralizador para el futuro, al contemplar como mientras tanto permanecen en sus puestos un considerable porcentaje de obreros municipales, que con su falta al trabajo durante los días del movimiento subversivo, culminaron en el y lo alentaron, los gestores del Ayuntamiento de Madrid designados por el partido agrario hacen pública su protesta y se retiran de la gestora por entender que ello implica una fundamental desviación de las finalidades antirrevolucionarias que dicho organismo debe perseguir en estos momentos, al propio tiempo que envuelve una desautorización ante la labor realizada por dicho representante del Gobierno.»

EL SR. MARTINEZ DE VELASCO TAMBE FA DECLARACIONS

Madrid, 29. — El cap del partit agrari, senyor Martínez de Velasco, ha dit aquesta tarda: — «En la nota que degudament autoritzada per mi ha donat aquest matí la representació del partit agrari a la Comissió gestora, per a justificar els motius que li han induït a prendre la determinació d'abstenir-se dels seus treballs, està clarament exposat aquest problema: que no es tracta de fer veure a l'opinió un acte de caràcter polític concentrat en l'estricta mira de sostenir de ptes maneres, amb raó o sense, unes dotacions de nomenaments d'obers municipals, sinó el que representa una major gravetat: el de tenir incòmode un principi d'autoritat que va ésser el que va servir al que per delegació del Govern, com a ministre, va exercir aquells dies l'Ajuntament de Madrid per a frustrar, com va aconseguir-ho, una vaga a la qual en massa i sense una sola excepció, s'haurien associat els obrers municipals. Jo vaig prendre possessió de l'Ajuntament de Madrid la nit del 7 d'octubre amb la vaga ja plantejada. El dia 9 vaig concedir als obrers un termini de 24 hores perquè es reintegrassin al treball, termini que quedà ampliat per 24 hores més i que expirà el dia 10, amb apercibiment que de no fer-ho quedarien definitivament destituïts. En compliment d'aquestes resolucions, i perquè s'instaurassin els corresponents expedients de destitució, com que havien d'ésser d'acord amb els reglaments que aleshores eren vigents, em vaig veure obligat a suspènir el pagament de les ptes, sense perjudici en la seva eficiència, sense cessar de treball o per una altra raó que no recordo, els caps dels respectius serveis no em portessin en sis vint dies següents de la meua permanència a l'Ajuntament la signatura dels derets que jo havia ordenat que s'extinguessin en execució de l'acord adoptat. M'interessava fer constar, per tant, que jo no vaig fer 1.050 nomenaments per cobrir 550 vacants, sinó que vaig fer 1.050 nomenaments, no de persones adherides als partits polítics, sinó a conseqüència de voluntats esteses pel senyor Farja i els llocs d'uns mil vacants aproximadament, que eren llocs que resultaven per no haver-se incorporat en el termini marcat els obrers declarats en vaga. I ara, amb l'acord adoptat, resulta el següent: que jo no pugué començar a fer nomenaments fins al dia 11 i que es declara la cessantia dels nomenats a partir d'aquesta data, i se cita que els nomenats per mi, des del primer fins al darrer, han de quedar eliminats. I jo dic que si en aquests dies, indubtablement és perquè ara han regressat almenys 400 vaquistes. — L'acord notablement hauria estat elimitar els vaquistes i a cobrir el nombre d'excedents i respectar els que, havent estat nomenats, van anar a prestar un servei al poble de Madrid. No obstant, per moltes raons que es donen, el procediment ha estat el contrari, i jo he de dir que per part del Poder públic, que està per damunt de la política, s'hauria en previst del que pogués passar en temps futurs, en l'acord ara ha de constituir un estatut per a obrir un sector del Poder públic, en rebre, jo no vull comprometre ni de veure que els meus compromisos la responsabilitat que així pugui suposar.

UNION SUIZA DE RELOJERIA

UNION SUIZA DE RELOJERIA

RAMBLA DE CATALUNYA, 17

LA CHAUX-DE-FONDS I GINEBRA (SUISA)

CAPSES DE LUXE

PER A CASAMENTS, BATEIGS I PRESENTS

CAPSES A MIDA BARGUES

Sant Pau, 28. - Tel. 20876

El Consell de ministres d'ahir

(Ve de la primera pàgina)

Ha aplegit que abans del Consell havia parlat amb el senyor Lerroux per tal de notificar-li-ho.

—¿Creieu vós que el cap del Govern cobrirà immediatament el ministre?

—Suposo que no.

Per últim ha sortit de la Presidència el senyor Lerroux, acompanyat del ministre de Comunicacions. El cap del Govern ha donat la següent referència verbal de la reunió:

—El ministre d'Agricultura ens ha exposat els projectes de llei d'assentaments i el de reforma de la Reforma Agrària.

També ens hem ocupat de l'estat de guerra, puix que el dia 5 de gener vinent acaba el termini que fixa la Constitució, i cal portar a la Comissió Permanent de les Corts la proposta del que es vagi a resoldre.

Jo m'inclino — ha aplegit — a proposar, en el primer Consell de ministres, que s'aixequi en algunes províncies, no a totes.

També s'han aprovat uns crèdits extraordinaris per a pagament de dietes i plusos a les forces que foren desatades a Astúries, algunes de les quals ja van tornant a llurs destins.

Com que heu comentat la sortida i entrada a la Presidència, durant la celebració del Consell, del senyor Martínez de Velasco, us diré que ha sortit per assistir a la cerimònia religiosa de la boda del seu fill gran.

S'ha donat compte oficial de la sentència de la Sala segona del Suprem no autoritzant el processament dels senyors Azana i Bello i decretant l'libertat provisional.

Un periodista l'ha interrogat sobre la reorganització ministerial, i el senyor Lerroux ha contestat:

—Es al telar.

—Es que el senyor Martínez de Velasco ha dit un informador—ens ha manifestat que no accepta la cartera d'Estat, i que al seu entendre la seguirà exercint el senyor Rocha al mateix temps que la de Marina.

—Exactament—ha contestat—. Si ho ha dit el senyor Martínez de Velasco, no tinc res a rectificar. Per això us he dit que la reorganització ministerial és al telar. Jo penso insistir prop d'ell i realitzar novament gestions per si poc fer-li rectificar el seu criteri. El meu desig és no veure cares noves al Govern després d'haver tingut la satisfacció de veure'n una tan agradable com la del senyor Duadé, que no hi ha qui la millori.

—Com a conseqüència de l'estat de guerra, s'aixecarà igualment la premsa censura de premsa?

—A les províncies on desaparegui l'estat de guerra s'aixecarà la censura, encara que continuï l'estat d'alarma.

—Està Madrid comprès entre aquestes províncies?

—Això depèn de la conducta vostra.

El ministre de Comunicacions ha facilitat a continuació la següent nota oficial:

Hisenda.—Decret concedint franquícia postal al Tribunal mixt de Tàrragona i a la secretaria tècnica del Marroc.

Agricultura.—Decret proposant la fixació del cupus d'assentaments per a l'any vinent.

S'ha començat l'exposició de la reforma de la Reforma Agrària.

Indústria i Comerç.—Aprovant la importació temporal de material per a construcció dels vaixells que efectuen les nostres drassanes amb destinació a Mèxic.

L'INTERÈS DEL CONSELL D'AVUI

El Consell de ministres celebrat avui ha tingut extraordinari interès polític.

Abans de reunir-se els ministres en Consell, han celebrat una conferència els tres ministres de la Ceda, senyors Jiménez Fernández, Aizpún i Anguera de Sojo. En la reunió han tractat de la posició que havien d'adoptar respecte a alguns assumptes que consideraven d'importància i en els quals havien d'expressar la seva disconformitat amb l'actuació del Govern.

Després els tres ministres de la Ceda han passat al Consell, on han exposat al senyor Lerroux les seves queixes per no haver obrat el Govern amb l'energia necessària contra els revolucionaris. Li han manifestat que no compartien aquesta responsabilitat, car consideraven que la situació dels revolucionaris era victoriosa, especialment després de l'acord del Suprem respecte a la llibertat del senyor Azana.

Han indicat finalment al cap del Govern que ells donarien els seus vots, però que mantenien la seva discrepància en aquest punt.

El senyor Lerroux els ha dit que no podia fer res en aquest assumpte, ja que el Govern havia d'inhibir-se en absolut i deixar en absoluta llibertat la justícia; però no obstant els ha pregat que no prenguessin cap determinació fins que s'entrevistessin amb el senyor Gil Robles.

Per altra part pot assegurar-se que els elements agraris han mostrat la seva conformitat amb la Ceda, especialment en el que es refereix a l'acord de la Sala segona del Suprem en relació amb el senyor Azana.

A això s'ha degut que no concupessin en la reunió ministerial de la reorganització que es venia parlant

i que el senyor Martínez de Velasco no hagi acceptat la cartera.

No obstant aquestes impressions pessimistes del primer moment, es creu que el senyor Lerroux podrà suavitzar totes les aspiracions.

MANIFESTACIONS DEL SENYOR LERROUX

El cap del Govern ha arribat a la Presidència a un quart de sis de la tarda, i els periodistes li han dit que es parlava de diferències al si del Govern.

—Com sabem—ha contestat el senyor Lerroux—, en tot Govern, sobretot si és de coalició, poden haver-hi discrepàncies, i cada ministre salva els seus vots i assumpte acabat.

Els periodistes han insistit, i li han dit que es parlava de disgust entre els elements de la Ceda per la disposició adoptada ahir pel Suprem en relació amb el senyor Azana.

El senyor Lerroux ha contestat:

—Podeu dir que en la Ceda i en tot abecedari, perquè no és comprensible que es demani un suplicatori, i després la mateixa Sala que el demana rectifiqui, per més que rectificar és cosa de savis.

Els periodistes li han dit que havien produït confusió les paraules que havia pronunciat aquest matí que els senyors Azana i Bello estaven en llibertat provisional.

El senyor Lerroux ha contestat:

—Si heu dit això, ha estat una equivocació, puix que si no hi ha hagut processament no pot haver-hi llibertat provisional.

Després els periodistes li han preguntat si havia rebut alguna visita aquesta tarda, i ha contestat que no, que s'havia passejat per la carretera de Catalunya.

—¿Anireu a visitar el president de la República?

Penso demanar-li hora, perquè he de portar-li uns decrets d'Agricultura. I res més, senyors.

EL SENYOR MARTÍNEZ DE VELASCO VOL 24 HORES PER A PENSAR-S'HI

El senyor Martínez de Velasco, interrogat pels periodistes, ha confirmat que, en efecte, el cap del Govern li havia ofert el departament d'Estat, però que ell havia sol·licitat 24 hores per tal de decidir si acceptava o no l'ofertament.

Aleshores s'ha preguntat al senyor Martínez de Velasco si l'ajornament era degut a haver de reunir la minoria agrària perquè aquesta prengués acord sobre el particular, i el senyor Martínez de Velasco ha respost que no, que ell estava autoritzat per a decidir en tot moment, però que havia cregut oportú prendre's aquestes 24 hores per tal de pensar bé l'ofertament, ja que, si bé l'honorava, tenia les seves dificultats.

FINS DILLUNS EL SENYOR LERROUX NO FARA NOVES GESTIONS POLITIQUES

A dos quarts de vuit ha abandonat la Presidència el cap del Govern, el cap ha manifestat als informadors que no tenia res d'interès per a comunicar a la premsa. Ha aplegit que anava al domicili del president de la República per tal de sotmetre a la seva firma alguns assumptes pendents, entre ells uns decrets del Ministeri d'Agricultura.

Un periodista ha preguntat al senyor Lerroux si tornaria novament a la Presidència del Consell, i el cap del Govern li ha contestat negativament. Ha aplegit que després de la visita al senyor Alcalá-Zamora terminaria totes les activitats polítiques fins dilluns, en el qual dia celebraria algunes conferències amb determinats amics de diferents partits polítics.

Pasant el seu pensament en el referent a la reorganització del Govern, ha dit: "Dilluns reprendré la meua labor de brodat sobre el canemàs".

I LA CEDA NO PRENDRA CAP ACTITUD FINS EL DIA 6 O 7

Els periodistes han conversat als passadissos del Congrés amb el destacat diputat de la Ceda senyor Cándido Casanueva, el qual els ha manifestat que el grup parlamentari de la Ceda estava firmes a suportar l'actitud adoptada pels representants de la dita minoria al Govern.

Els informadors li han preguntat si aquesta actitud tindria repercussions immediates, i els ha contestat que pel que respecta a la minoria, no es remirà fins els dies 7 i 8 de gener, i com que no es remirà fins llavors, per ara no es pot produir cap exteriorització. Més tard, i quan ens haquem reunit, ja veurem.

EL SENYOR MARTÍNEZ DE VELASCO DIU QUE LA SEVA NEGATIVA ÉS IRREVOCABLE

Les raons són dues: la primera, la que vaig exposar al cap del Govern després de la passada crisi, ja que llavors, si hagués volgut, hauria pogut ocupar una cartera. La segona és que essent la cartera d'Estat la més important, per portar aparellada la vice-presidència del Consell, no vull carregar amb la responsabilitat d'un possible fracàs que pogués afectar el meu partit.

En dir-li que potser el senyor Lerroux insistiria, ha contestat:

—Agraeixo molt la deferència del cap

Mallafre

Sastre

Rda. Sant Pere, 24 - Tel. 18835

desitja als seus clients i amics un pròsper any 1935

El senyor Teodomir Menéndez es llança per la finestra

(Ve de la primera pàgina)

Oviedo, 30. — A tres quarts de nou de la nit, com hem anunciat, el diputat socialista Teodomir Menéndez, detingut a la presó com a complicat en el moviment revolucionari, s'ha llançat al pati de la presó des del segon pis. Segons sembla, ha aprofitat el moment en què se servia el sopar als reclusos, i en el moment en què se li havia concedit un permís, encara que també es diu que el senyor Menéndez va consumir el seu propòsit en un moment de distracció de l'oficial de guàrdia, en ésser-li concedit el permís per a anar a la cella d'un detingut governista.

En caure el cos del senyor Menéndez al pati ha fet un soroll soroll que ha commogut tota la presó, i en saber-se el fet s'ha produït la impressió que és de sospitar. Com que el senyor Menéndez no tenia més que una lleugera ferida externa en un peu, de moment s'ha cregut que l'intent de suïcidi no tenia importància, però després s'ha vist que treia molta sang per la boca, i immediatament ha estat traslladat a l'hospital provincial, on no havia recobrat el coratge a un quart de dotze de la nit.

De moment s'ha dit que s'havia trencat l'espinada, però sembla que la lesió no ha estat tan greu com aquesta.

En saber-se el fet nombroses persones han anat a l'hospital. El senyor Menéndez, des de fa pocs dies prenia pocs aliments i es trobava delicat de salut, a causa de la forta depressió nerviosa que sofria.

Oviedo, 30. — Prop de les dotze de la nit ha recobrat el coneixement el senyor Teodomir Menéndez. Es queixava de forts dolors a l'esquena i al ventre.

A les dotze i minuts els metges li han practicat un nou reconeixement, i han confirmat que el ferit es troba greu. Patint forta depressió nerviosa i debilitat, que agravia més encara el seu estat.

La notícia de l'intent de suïcidi de Menéndez, en ésser coneguda a Oviedo, ha produït sensació.

del Govern, però repeteixo que la meua decisió és irrevocable.

—I no podria ésser designat ministre d'Estat un altre membre del partit agrari?

—No ho crec versemblant, com tampoc que la reorganització ministerial es faci en la forma que sem designi per a una altra cartera, ja que en tot cas jo hauria acceptat la d'Estat.

Aquesta tarda el senyor Martínez de Velasco ha rebut els periodistes.

Els informadors li han preguntat per què no havia acceptat la cartera d'Estat que li oferia el cap del Govern, i ha contestat:

—Per no anar contra un criteri meu, de sempre, jo he vingut negant sistemàticament, des de fa molt de temps, a exercir una cartera. Em vaig prestar, imposant-me un veritable sacrifici, a acceptar un ministeri sense cartera per participar en la responsabilitat de l'actua-

lització del mateix, i aquest és el motiu pel qual jo he declinat l'honor que per a mi representa accedir a la bondadosa pretensió del senyor Lerroux, que molt vivament agraeixo, de prestar servei en un departament el personal del qual tant estimo pels seus mereixements. No he pogut, per tant, acceptar el prec del cap del Govern, que tant agraeixo, com ja li he dit, i que tant m'enalteix.

—Com creieu que es resoldrà, doncs, la gravetat del moment polític?

—Gravetat? Jo crec que no n'hi ha. Suposo que tot es reduirà a què s'em busqui substitut per a la cartera d'Estat. D'aquesta manera quedarà completat el Govern i jo passaré res.

Acte seguit el senyor Martínez de Velasco ha passat a una altra de les seves habitacions, on l'esperaven alguns amics.

CARBONS VALLESPÍ

Casa fundada l'any 1875

ESPECIALITAT EN ANTRACITA ANGLESA PER A SALAMANDRES I CALEFACCIO CENTRAL

TELEFON 70658

TELEFON 13514

BARCELONA

El Sr. Besteiro declara davant del jutge Sr. Alarcón

Madrid, 29. — Davant el jutge especial senyor Alarcón presta avui declaració el senyor Julià Besteiro.

La declaració té per objecte donar compte de tota la seva tasca durant el temps que exercí la presidència de la Unió general de Treballadors.

Una conferència del sots-secretari de Justícia

Diu que la suspensió de l'Estatut es deu a Gil Robles i que l'Estatut sense Justícia, Ordre Públic, ni Ensenyament, és una cosa innòcua

Madrid, 29. — Al Centre d'Acció Popular ha donat una conferència el sots-secretari de Justícia.

Ha començat dient que el règim liberal, tal i com es concebí en el segle passat, està en bancarota. Ara bé: l'Acció Popular viu de realitat, i no pot emborronar el seu programa d'una acció d'un estatutari quan no s'han vist els seus resultats. Nosaltres defensem, i seguirem defensant, la continuïtat de la civilització cristiana.

Per a poder realitzar el nostre programa calia governar, i per aquesta raó calia donar un pas més: calia que els nostres enemics, els que ens havien estat combatent pels que propugnem la monarquia.

L'orador es declara francament republicà, i diu que ara els estan donant la raó els que criticaven la seva conducta. El nostre cap, en deixar aquestes Corts, veia que el més interessant era realitzar una política d'acció de la Ceda amb els radicals, sense la qual no hi hauria Govern possible. Tots els republicans s'haurien unit, en cas contrari, en una oposició tancaçada, i el cap de l'Estat s'hauria vist obligat a donar-los el Poder. Si no haguéssim seguit aquesta tàctica, els que governaven ara serien les esquerres, i jo em pregunto què haurien dit en aquest cas de que ara ens combatien.

—Hi ha algú que pugui dir que nosaltres estem conformes amb les lleis bàrbares, que no volem la reforma de la Constitució? Els que diuen això no estan en el cert. El que passa és que ells no han seguit el camí més indicatiu per a aconseguir-ho, i nosaltres sí.

Passa a ocupar-se del problema de Catalunya, i diu que després de la suspensió de l'Estatut, el fet de la suspensió de l'Estatut es deu a Gil Robles. L'Estatut sense Justícia, sense ordre públic, sense ensenyament, és una cosa veritablement innòcua.

Reclut-se després a la concessió

d'indults, per la qual cosa han estat combatuts, ha dit que s'hagueren de reificar per no crear dificultats al Govern, la qual cosa era perillosa. Era preferible que es perdés el prestigi del partit a que no es perdés Espanya.

La revolució no està encara venguda i com a demostració del que dic, es lliga en l'actitud que segueixen de determinats elements.

Dóna compte després de l'obra realitzada a Justícia, i diu que s'ha aconseguit entre altres coses el sobornament d'haver a la ciència, la derogació de les limitacions en les facultats de les Congregacions religioses per vendre els seus béns, el restabliment del culte a establiments i penals, etc.

Queden encara en cartera nombrosos projectes encaminats a fins semblants. S'ha projectat també la reforma de la Justícia municipal, i s'han reorganitzat diversos organismes del Ministeri, adscrits al Consell Superior de Instrucció de Menors. Amb aquesta política, malgrat que fa tres anys els homes d'avui mateix, hem aconseguit tenir 175 diputats i tres ministres, i que el senyor Gil Robles sigui l'únic de la política nacional.

Preguntes a les extremes dretes que quedaria si s'empresaria la CEDA. A la seva resposta no hi ha més que dir: «oberts enrolats a la revolució. No cal fer-se il·lusions, tots els avantatges dels obrers els han aconseguit a les Corts del Poder. Cal demostres que també poden aconseguir-les a les Corts republicanes. Per a això cal una altra actuació, perquè jo dic que hi ha moltes empreses i propietats que aprofitant-se d'haver-se guanyat la revolució, pensen condemnar novament a la fam els obrers i això no es pot permetre».

Nosaltres propaguem la reforma de l'article 26 de la Constitució i les de les lleis estatutàries.

També busquem la reforma de la Justícia, consentint per la Llei de Jurats, que en la seva forma actual és deficient. Ha d'estendre's la jurisdicció dels Tribunals d'Urgència i també ha d'estendre's la pena de mort a més delictes.

Es mostra partidari del sistema bicameral, per considerar que la Cambra corporativa única és deficient, puix que hi ha interessos de totes les classes socials que han d'ésser representats. Es mostra també partidari d'un sistema restringit d'acció amb la cultura del votant.

Es lamenta que nosaltres hàgim de doblegar-nos al cor en servir la República, país que amb això serveix millor Espanya. Els que ens ataquen, han de pensar que van governant amb la monarquia, van equivocant-se, que van ésser els causants del 14 d'abril.

Feliç i pròsper Any Nou us desitgen

BAR MODERN de Sebastià Armengol

ESPECIALITAT EN EL CAFE EXPRES

CERA, 33 * BARCELONA * TELEFON 21939

Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou

Instal·lacions generals d'Aigua, Gas i Electricitat

Gran estoc de Làmpares i Objectes elèctrics per a presents

LLUIS PUIG I MUNNÉ

Representant oficial de productes PHILIPS RADIO

Aparells a termini i al comptat

MALLORCA, 512 (S. M.) TELEFON 51083

Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou

FERROS I METALLS VELL

J. LLEGET

Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou

PERE IV, 69 al 73 * TELEFON 52925 * BARCELONA

LABORATORIS OPOTHREMA, S. A.

Director: JOSEP VIDAL MUNNÉ

Sèrums i Vacunes - Preparació d'autovacunes

Anàlisis i Consultes

Despatx: Portaferriera, 10, 1.er - Barcelona - Tel. 21202

Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou

Cafè Restaurant de la Opera

OBERT DIA I NIT

SERVEI ACURAT A LA CARTA

REVEILLON DE CAP-D'ANY

Rambla del Centre, 1, i Aroles, 6 - Tel. 15373 - Barcelona

PUBLICACIONS ARTISTIQUES NACIONALS I ESTRANGERES

Casa fundada l'any 1860

Successor de J. M. FABRE i de V. CASELLAS MONCANUT Rambla de Catalunya, 52 - Telèfon 13272 - BARCELONA

LIBRES D'ART PER A TOTES LES INDÚSTRIES

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS UN PRÒSPER ANY NOU

VIES URINÀRIES

BLENNORRAGIA: Curació garantida en dotze dies

CLINIQUE PARISIENNE

Ronda de Sant Antoni, 35, primer, primera

Situa. per. Malalties de dona. — Consultes a les 11 i 2 i 4 i 6

Telefon 31617

Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou

Antoni Tomeo

AIGUA - GAS - ELECTRICITAT - RADIO

saluda la seva distingida clientela

i amics en les properes festes

BALMES, 130 - Telèfon 73306 - BARCELONA

BRUNO MADERT MOLL

Representant de màquines elèctriques per a taller i cases

Màquines elèctriques per a soldar metalls

Peces i accesoris per a màquines de cost

Ample, 53 - Apartat 540 - Telèfon 20056 - BARCELONA

Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou

Papers i Cartons per a totes les Indústries

J. Escuder Gallen

FABRICACIONS ESPECIALS

SEGURETAT EN FLS COLORES

Qualitats existents en blanc i en colors: Kraft, Tola,

Cel·lulosa, Embroc, Anglès

Avinguda del 14 d'Abril, 40

FLORENCI YLL

INTERVENCO DE MAQUINARIA - CORRETTGES

TIRATGES

ARAGÓ, 590 * BARCELONA * TELEFON 53246

Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou

MANUEL BLASI I C. S. L.

CORRETTGES I POLITXES DE TRANSMISSIO

Especialitat en folres de fons i cobertes per a automòbils i altres vehicles

</

ESTRANGER

La comunicació oficial japonesa de la denúncia del tractat de Washington

Washington, 29. — (Servei Fabra.) — L'ambaixador del Japó, en anunciar oficialment la denúncia del tractat de Washington, ha publicat una declaració en la qual exposa els punts de vista del Japó i depèn l'esperança que s'arribi a la conclusió d'un nou pacte.

El senyor Saito ha fet ressaltar que el Japó acceptaria reduir la seva marina a una meitat, i saprimir tots els navilis de línia i porta-avions, si les altres potències marítimes fossin el mateix.

El senyor Saito afegeix que ha dirigit la notificació de la denúncia al govern dels Estats Units, perquè el Japó el considera com el principal dipositori del pacte.

Els ambaixadors del Japó en els diversos països, han informat els seus respectius governs, de la denúncia, però els Estats Units estan encarregats de comunicar oficialment a tots els signants del tractat.

Després del 31 de desembre de 1936, data en la qual expirarà automàticament el tractat del 1931, el camp queda, doncs, completament lliure per a la rivalitat de les potències navals.

Una nova conferència de tots els signants del tractat naval de Washington, i tal vegada la U. R. S. S. i Alemanya es reunirà un any després de la denúncia.

Els Estats Units esperen retardar fins a almenys l'octubre d'una nova cursa d'armaments. No obstant es considera pels Estats Units, que aquesta denúncia del tractat de Washington pot tenir conseqüències incalculables per a la pau del món, perquè planeja d'una manera aguda la qüestió d'una nova rivalitat marítima i comercial a l'Extrem Orient, i a tot el pacífic. De més a més posa igualment en joc el conjunt de les relacions anglo-americanes.

Balanc de la política internacional

(Ue de la primera pàgina)

Així va iniciar-se seriosament l'entente cordiale entre París i Londres, tan necessària per al pau.

Però Roma i Berlín no van veure amb bons ulls aquest esdeveniment. Hitler i Mussolini sentien la necessitat de conferenciar i el Führer va anar a Venècia, on fou acollit amb gran entusiasme per Mussolini i els seus feixistes.

Dur i poc diplomàtic com tots els seus connacionals, Hitler no va adherir-se al desig de Mussolini en allà que es referia a la independència d'Austria.

La separació entre els dos dictadors no fou tan cordial com la salutació que es feren a l'arribada, però mentre a la Wilhelmstrasse s'organitzaven noves maniobres diplomàtiques, Hitler, Goering i Goebbels preparaven una nova nit de San Bartomeu, que va tenir lloc el 30 de juny.

Tots recordem com fou assassinat el millor amic del Führer, en els quals, aleshores es va voler llançar. Afortunadament, es tracta de política interna d'Alemanya, i no ens sembla oportú d'ocupar-nos dels seus tràgics episodis dels nacionalsocialistes.

Desgraciadament, el nazisme s'ha propagat a altres països, especialment a Romania, amb la formació de la "Guardia de Ferro". Fou aquesta qui va matar Duca, líder del partit liberal i germanòfil, per la seva democràcia.

Assassinat inútil, Tanulescu, que és un home més important del que generalment es creu, va intervenir solament. Va dictar les seves condicions al rei Carol, i entre elles hi havia la d'abandonar el cap de la secretaria real i alguns dignataris i mantenir el més lluny possible el general Avarescu, que potser voldria portar l'exercit a una nova desfeta com la del 1915. Tanulescu ha succeït Duca, i Romania fidel al seu lloc en la Petita Entesa.

Entre tants odis internacionals s'ha de remarcar un intercanvi de frases dobles entre Mussolini i Dollfus.

El dia va transformar-se aviat en terret, i així va tenir-se la famosa reunió del Palau Venezia entre els tres caps de Govern de la qual va sortir-ne aquell pacte de Roma, nascut raquíu i que únicament podrà reforçar-se si se'l corda degudament per part de la Petita Entesa.

En aquest interval, s'assisteix a un fet que si la lògica i l'honestitat política tinguessin un valor efectiu, hauria d'ésser considerat com inverosímil. Es tracta simplement d'una visita de Litvinoff a Mussolini, amb la consegüent invitació a dinar per part de

Sa Majestat el rei d'Itàlia, al camarada Comissari del Poble d'Afers Estrangers dels Soviets.

Però l'aire d'Itàlia en règim feixista deu tenir un atractiu especial per algunes personalitats. Dollfus, havia decidit anar a Rímini, no solament per admirar Mussolini en vestit de bany, sinó per a parlar-li del pacte de Roma, i del que cal per a fer-lo efectiu.

Però els nazis, a Viena, havien decidit diferentment, i el 25 de juliol va tenir lloc la temptativa de "putsch" que havia de costar la vida al petit canceller.

Aquesta tragèdia va provocar per part de Roma una acció violenta. Mussolini va enviar les tropes al Tirol amb evident intenció d'amençar Alemanya. Bruscament, les relacions entre Mussolini i Hitler van rompre's i entre Roma i Berlín va iniciar-se una política recíprocament hostil.

El treball diplomàtic entre les altres nacions, continuava mentrestant molt activament.

Mentre es conclou a Atenes el Pacte Balcànic, que està en estreta relació amb la Petita Entesa i provoca el cop d'Estat a Sofia per impedir al rei Boris d'adherir-se'hi, Barthou va a Londres. Es deia poca cosa sobre la finalitat d'aquest viatge, i recordem que la premsa italiana en preconitzava el fracàs.

No fou així. No solament entre Baldwin, John Simon, Eden i Barthou va reeixir-se a estrènyer encara més els lligams d'amistat entre els dos països, sinó que el ministre d'Afers Estrangers francès va poder obtenir d'Anglaterra tot el seu ajut a favor del Pacte Oriental.

L'incansable Barthou va després als països balcànics per induir-los a una política favorable a la U. R. S. S.

S'arriba així a l'assemblea ginebrina de setembre, en la qual s'admet Rússia. L'aire del plebiscit del Sarre, que havia provocat tantes preocupacions per l'actitud alemanya sembla que pugui tenir una solució relativament pacífica.

El nomena una Comissió de tres membres de la S. de N., un italià, un espanyol i un argentí, perquè estudin les modalitats del plebiscit.

S'anuncia la visita del rei Alexandre a París. Havia hagut de tenir lloc al coronament de tot el pacte i hauria treballat de Barthou per a la pacificació de l'Europa Central, gràcies a un acostament entre la Petita Entesa i Itàlia.

El 9 d'octubre a Marsella, totjust després de desembarcar-se del vaixell de guerra que l'havia portat de l'Adriàtica a les costes franceses, caigué assassinat el rei Alexandre de Iugoslàvia, víctima d'un atemptat creuat. Dissortadament, va caure també víctima Lluís Barthou, la mort del qual va suscitar un viu sentiment de dolor a tot el món internacional.

Iugoslàvia va elevar enèrgiques protestes per l'atemptat contra Honoria i Itàlia. Va temer-se la repetició del cas de Serajevo. I el perill va existir, efectivament; però París i Londres obtenien amb habilitat i energia, i van reeixir allunyar-lo.

Jettix, ministre d'Afers Estrangers iugoslau, va presentar un recurs a la S. de N. per una enquesta sobre les responsabilitats polítiques de l'assassinat del rei Alexandre, acusant explícitament Honoria.

El govern de Budapest contrariava violentament. El Consell Extraordinari de la S. de N. remís a fi de novembre, no solament va reeixir a establir l'acord pel plebiscit del Sarre, sinó que en una sessió dramàtica de la primera setmana de desembre, aconseguí donar a Iugoslàvia les satisfaccions morals que podia desitjar i evitar reaccions per part d'Honoria.

Aquella sessió de la S. de N. va conjurar la guerra, que molts creien solament qüestió d'hores.

Per a la S. de N. fou el més autèntic triomf.

Creiem que serà menys difícil per a Ginebra resoldre la diferència italo-abissínia, encara que les versions d'ambdues parts estiguin en absolut contrast.

Avui s'anuncia que Laval ve a Roma. Després de quatre anys de negociacions, finalment el ministre d'Afers estrangers francès ve a Roma. Això demostra que Laval ha seguit les directives de Lluís Barthou en interès de la pau.

...

Hem donat una ràpida ullada als esdeveniments de política internacional europea. Quant als altres continents, recordarem la qüestió del ferrocarril de l'est xinès, que constituïa una de les litigis entre Japó i U. R. S. S., la qual amb el viatge de Litvinov a Washington ha aconseguit estrenguer els acords amb els EE. UU.

Pei que la al conflicte del Chaco, que és una guerra fratricida, per obra de la S. de N. a conseqüència de decisions de la darrera assemblea extraordinària, hauria d'arribar a la fi.

...

Com hem vist, el balanc de l'any que se'n va pot fer-lo definitiu com un dels més tràgics de tots els que hem viscut després de la guerra.

Els grans polítics que llançaven ensenyanat no han estat poc. I pot considerar-se com un veritable miracle que tantes sotragades violentes no hagin acabat de capgirar el món, perdut ja enmig de les conseqüències de la Guerra Gran, entre les quals hi ha la crisi econòmica, tan dura com no se'n ha conegut cap més des de fa un segle.

I. TORRES I CAPRARA

Esperant el plebiscit del Sarre

El general Brind rep els periodistes

Sarrebruck, 29. (Servei especial de MIRADOR). — El cap de les forces militars internacionals del Sarre, el general anglès Brind, avui ha convidat els periodistes presents a Sarrebruck per tal de sostenir amb ells una conversa cordial. Al mateix temps ha dit que té com a missió principal mantenir la pau al territori i el seu desig és que la seva presència incommodi la població local el menys possible.

El seu principal objecte serà l'establiment de les més cordials relacions amb les autoritats del Sarre i la població civil, així com entre les diferents seccions de la mateixa força internacional, estant fins al present molt satisfet dels resultats obtinguts.

Ha expressat a més, la seva satisfacció per l'èxit obtingut en l'ajustament de les tropes internacionals gràcies a les encertades disposicions preses per endavant per la Comissió de Govern.

Gandhi amenaçat de càstig pel v. rrei

Bombay, 29. — (Servei Fabra.) — El líder Gandhi ha rebut secretament un avís del Virrei, advertint-li que li serà imposat un sever càstig si tracta de reanimar el moviment de desobediència civil, ja que al mateix temps que anuncia en nom del Congrés la cessació del dit moviment, es reservà el dret de practicar personalment la dita desobediència amb vistes a la independència.

El Virrei, inquiet per les conseqüències d'aquesta decisió, ha prohibit, avui, a Gandhi, posar-se al davant d'un moviment polític, i recentment es negà a visitar les províncies frontereres, davant el temor de possibles repercussions degudes a les doctrines de Gandhi.

Aquest persisteix en la idea de desobediència, que qualifica de "dret que l'home posseeix pel seu únicament", i la crisi que aquesta situació crea, fa preveure l'adopció de mesures severes per part del Virrei.

El Govern de Londres sembla que volia actuar contra Gandhi, però, per altra part, tem que aquest no pugui resistir qualsevol detenció o càstig, en raó al seu estat físic.

París, 29. (Servei especial de MIRADOR). — Els diaris d'aquesta nit reben de Moscou notícia que s'ha reunit el Tribunal militar suprem de la U. R. S. S. per a actuar en la sentència contra Nicolai i altres acusats per l'assassinat de Kirov. L'acusació diu que el grup terrorista secret contrarevolucionari de que formaven part els acusats es constituïa a Leningrad, integrat pel grup antisoviètic Zicoviev. Els acusats, d'acord amb les instruccions directes que havien rebut, prepararen i executaren el primer de desembre, a Leningrad, l'assassinat de Kirov. La sentència ha estat de pena de mort per a tots catorze acusats, per afusellament i confiscació de béns. — Telegrams ulteriors de Moscou anuncien que les execucions es faran efectuar immediatament i que entre els afusellats figura Nicolai.

El general Brind ha deixat en els periodistes una excel·lent impressió.

Diaris nazis multats

El Tribunal Suprem del Plebiscit ha condemnat a diversos milers de francs de multa els periodistes nacionals i socialistes "Trutshund" i "Deutsche Front", que havien acusat el senyor Nikolaus, director dels ferrocarrils del Sarre, de desenvolupar una política separatista.

La situació interna d'Alemanya

Londres, 29. — (Servei especial de MIRADOR). — Les notícies procedents de Berlín segueixen essent contradictòries; però el que potser valora més els rumors greus que circulen sobre la sort d'Alemanya, és el desmentiment molt dèbil que formula el Govern de Berlín.

La rèplica és senzillament aquesta: Les autoritats alemanyes no han pres fins ara oficialment cap decisió sobre les notícies alarmants publicades a l'estranger referents a la situació interior del Reich.

Nazis condemnats

Vienna, 29. — El Tribunal militar de Graz pronuncia ahir la sentència en la qual es condemna 13 nazis a penes que oscil·len entre un i quinze anys de treballs forçats.

NOU AMBAIXADOR DE MEXIC A ESPANYA

Mèxic, 29. — (Servei Fabra.) — El Senat ha aprovat el nomenament de Josep Manuel Puig Causarane, ambaixador de Mèxic a Espanya.

I. TORRES I CAPRARA

CODORNIU

La sentència contra els complicats en l'assassinat de Kirov

14 penes de mort executades immediatament

París, 29. (Servei especial de MIRADOR). — Els diaris d'aquesta nit reben de Moscou notícia que s'ha reunit el Tribunal militar suprem de la U. R. S. S. per a actuar en la sentència contra Nicolai i altres acusats per l'assassinat de Kirov. L'acusació diu que el grup terrorista secret contrarevolucionari de que formaven part els acusats es constituïa a Leningrad, integrat pel grup antisoviètic Zicoviev. Els acusats, d'acord amb les instruccions directes que havien rebut, prepararen i executaren el primer de desembre, a Leningrad, l'assassinat de Kirov. La sentència ha estat de pena de mort per a tots catorze acusats, per afusellament i confiscació de béns. — Telegrams ulteriors de Moscou anuncien que les execucions es faran efectuar immediatament i que entre els afusellats figura Nicolai.

El general Brind ha deixat en els periodistes una excel·lent impressió.

Diaris nazis multats

El Tribunal Suprem del Plebiscit ha condemnat a diversos milers de francs de multa els periodistes nacionals i socialistes "Trutshund" i "Deutsche Front", que havien acusat el senyor Nikolaus, director dels ferrocarrils del Sarre, de desenvolupar una política separatista.

La situació interna d'Alemanya

Londres, 29. — (Servei especial de MIRADOR). — Les notícies procedents de Berlín segueixen essent contradictòries; però el que potser valora més els rumors greus que circulen sobre la sort d'Alemanya, és el desmentiment molt dèbil que formula el Govern de Berlín.

La rèplica és senzillament aquesta: Les autoritats alemanyes no han pres fins ara oficialment cap decisió sobre les notícies alarmants publicades a l'estranger referents a la situació interior del Reich.

Nazis condemnats

Vienna, 29. — El Tribunal militar de Graz pronuncia ahir la sentència en la qual es condemna 13 nazis a penes que oscil·len entre un i quinze anys de treballs forçats.

ATWATER KENT RADIO
AUTO ELECTRICIDAD, S. A.
Distribució: 234 - Barcelona
Madrid, Adolfo, Bilbao, Palma, Sevilla, Valencia, Vitoria

Les relacions italo-etíops

Un desmentiment italià

Roma, 29. — (Servei Fabra.) — Havent circulat el rumor d'haver-se produït un incident prop de Cheroburi, a la frontera italo-etíopica, tant als centres oficials italians com a la legació d'Abissínia, han manifestat que no tenien cap notícia d'aquest incident.

Les fàbriques Fokker treballen intensament en la construcció d'avions de bombardeig

París, 29. (Servei especial de MIRADOR). — Les famoses fàbriques Fokker, constructors d'avions militars, treballen de dia i de nit en aquests temps de nerviosisme europeu, per tal de fabricar aparells de bombardeig cada vegada més potents i precisos. Aquest fet és francament admès per la Direcció, tot i que a causa de la construcció d'aparells militars és negligida la d'aparells civils.

Durant aquesta darrera dies Fokker ha acabat un nombre important d'avions de caça d'alta potència, segons el seu darrer model "C. V.", i n'ha venut a diversos països d'Europa i d'altres continents.

Ara està acabant l'aparell "C. X.", que és ensens avió de caça i de bombardeig, proveït de motor Kestrel-Rolls Royce, i que pot arribar a la velocitat de 100 milles per hora transportant dotze bombes.

Als centres d'aviació es pregunten si Fokker concentrarà la seva activitat a Holanda o a Anglaterra, però se sap que per sota mà es treballa intensament per tal de decidir aquesta concentració en un país o en l'altre.

A Holanda es manifesta un gran moviment a favor de la concentració de la indústria aèria en el país, però la cosa depèn de la tria que farà Fokker.

CONFLICTE OBRER A LES MINES DE DURHAM

Londres, 29. — (Servei Fabra.) — Ha esclatat un conflicte obrer a les mines d'houlla de Durham.

50.000 obrers acordaren ahir no reintegrar-se avui al treball. Els miners han pres semblant actitud degut a haver-se negat als seus delegats el dret de negociar amb les companyies.

Darrer hora DE BARCELONA

ROBATORI

Anit passadg entraren lladres en el domicili d'Ana Tur, al carrer de Margarit, número 31, i s'endugueren robes i objectes d'alguna importància.

BARALLA SAONANT

Ahir, a la nit, en una taverna del carrer de Múgica, dos individus sostingueren una forta discussió, segona sembla, produïda per diferències sorgides en el repartiment d'una quantitat de productes d'alguna robatori. Un dels contendents, anomenat Ferran Garcia, posà fi a la disputa agredint al seu company, Eduard López, d'una ganivetada. Seguidament fou traslladat el ferit al dispensari del carrer de Barbadà, on li fou practicada una cura d'urgència, essent el seu estat gravíssim. L'agressor fou detingut.

200 DETINGUTS A L'URUGUAY PASSEN A LA PRESO

Ahir a la nit foren traslladats des del vaixell "Uruguay" a la Presó Celular 200 dels detinguts pels fets del dia 6 d'octubre.

ATROPELLAMENT

Ahir, a tres quarts de deu de la nit, al carrer de Diputació xamirà al de Casanoves, fou atropellat per un taxi Rafel Roca i Sinó, de trenta-vuit anys, el qual sofí la fractura de la tibia esquerra, de pronòstic reservat. El pacient, després d'haver estat assistit al Dispensari del carrer de Sepúlveda, va passar a l'Hospital Clínic.

RESTAURANT CASA JOAN
La casa de l'acreditada Paella valenciana
REVEILLON PER A LA NIT DE CAP-D'ANY
SALO PER A BANQUETS
Rambla Santa Mònica, 21 i 23 - Telèfons: 11692 - 15759
BARCELONA

REIS
Bicicletes B. S. A.
I de molt econòmiques
Rbla. Catalunya, 109-Aribau, 109

TRANSPORTS LA VASCO - CATALANA
Pròxim trasllat del carrer del Bruc, 60, al
CARRER DE LA DIPUTACIÓ, 307
per ampliació del negoci

L. PUENTE
DESITJA BON NADAL
ALS SEUS CLIENTS
Aribau, 202

DROGUERIA GÓMARA
TORRONS, VINS I XAMPANYS DE MAXIMA QUALITAT A PREUS MINIMS
SERVEI A DOMICILI
XUCLA, 25, i ELISABETS, 1. - Tel. 23554 - BARCELONA
Desitja als seus amics i clients un pròper any nou

BANYES SOLE
Telèfon 73286
Desitja un any nou ple d'alegria amb salut i prosperitat també per poder anar a banyar-se molt sovint a can Solé
No té sucursal. — SALMERON, 15
i R. DE SANT MIQUEL, 40

FÀBRICA DE BOSSES DE PAPER
Especialitat en bosses fines i d'encòrruo
Agustí Ribas Martí
Manufactura de tota mena d'envasos en el ram del paper
Carrer de Galileu, 102 - Telèfon 35596 - Barcelona

BLÉNORRAGIA (PURGACIONS)
CURA GARANTIDA EN DOTZE DIES
CLINIQUE PARISIENNE
Oficina - Pall - Malaltia de la dona - R. St. Antoni, 25, 1r. - Tel. 21012

LLORENS
RAMBLA DE LES FLORS-30

EL MON DEL CINEMA

FANTASIO

Dimecres, nit, solenne presentació del gallard gal·lich més alegre, més graciós i simpàtic que mai, amb Camila Horn

Una finíssima comèdia musical plena d'inesperades i divertides incidències

Les estrenes

"La Isla del Tesoro" "El Rey de los Campos Eliseos" "El Rosario"

Urquizaona M. G. M.

Film adaptat de la famosa novel·la de R. L. Stevenson "Treasure Island", producció Hunt Stromberg dirigida per Victor Fleming i interpretada per Wallace Beery, Jackie Cooper, Lionel Barrymore, Lewis Stone, Otto Kruger, Dorothy Peterson, la menuda Cora Sue Collins, Charles "Chic" Sale, i d'altres.

Era veritablement imperdonable que la famosa novel·la de R. L. Stevenson no hagués estat incorporada encara al cinema. Tant com s'havia ponderat que el cinema era acció, acció i res més que acció, i "La Isla del Tesoro", que no havia perdut el seu prestigi, que el seu autor n'havia llançat la història al món, ans al contrari, se'n multiplicaven les edicions, "La Isla del Tesoro" restava tancada en el llibre i no prenia vida més que a través de la imaginació del lector llançada a l'aventura per la fantasia de Stevenson.

I no és que l'obra no es portés a la realització, ni que necessités precisament del cinema sonor—que ja fa quatre anys—per a viure. Hem vist, precisament, obres del mateix tipus i posar amb més dificultats, com per exemple aquella "Illa dels vaixells perduts" que el sonor ha pres del mut. L'única dificultat que "La Isla del Tesoro" tenia no era certament d'ordre tècnic, sinó més aviat d'ordre sexual.

Altres històries han patit del mateix i han fet patir després els films que n'han sortit adreïtats. "La Isla del Tesoro", doncs, podem dir que no és que fos oblidada, sinó que era respectada.

Però ve un dia que tot s'acaba, i no parlem precisament del respecte, i ha arribat el d'acabar-se aquella tirania del "sex appeal", i aleshores, Stevenson, que ja havia sofert la prova amb "El cas del Dr. Jekyll i Mr. Hyde", aquesta obra, amb la seva cullerada de sexe, ha entrat amb "La Isla del Tesoro" en el cinema amb tots els honors i sense perill.

Un cop aconseguida aquesta possibilitat, calien els interpreters i entre tots noms n'hi havia dos de possibles:—Wallace Beery, per a John Silver "el Llarg", el coix de la novel·la, i Jackie Cooper, per al paper de Jim Hawkins, el noi aventurer. Fora d'aquests dos no hi havia ningú, i trobats aquests dos, els altres papers podien fer-los qui fos—naturalment, dintre d'un marge adequat, i tots ells han estat ben encaixats en els interpretos.

Però hi havia un petit inconvenient en l'obra de Stevenson per al tipus de Wallace Beery, aguantant admirablement a través del caràcter, amb aquell agre-dolç tan seu, i era la major propensió de simplicitat que sempre inspirava l'actor, per dolent que sigui el tipus que encarni. Wallace és massa humà manifesta, acabar malament, i erueïtat manifesta acabar malament, i és per això que d'una manera natural, l'actor ha torçat lleugerament el destí del personatge.

L'esperit de l'obra és, però, el mateix, i si Stevenson hagués concegut Beery i hagués hagut de fer l'adaptació de la seva obra, no hauria pogut fer altra cosa que l'adaptació actual.

No explicarem pas l'argument, de cap de les maneres; l'obra és prou coneguda i és una falla imperdonable per part del qual no la coneix, sobretot havent-hi una traducció catalana tan bona com la de Joan Arús. Què és una obra per als adolescents? Però de què s'alimenten les persones grans? És que els grans tiratges els fan les obres de literatura

Te quiero y no sé quién eres

MARIANO Estrena 1 de gener
Jean Murat

Panorama d'un any

En intentar fer el resum de les activitats cinematogràfiques desenvolupades en aquest any que acaba ens trobem davant una producció enorme de metres impressionants de cel·loïde, dels quals n'hem reduït tant per cent de la valor cinematogràfic estimable perquè valgui la pena de recordar-los a través del temps i esdevinguin aquelles d'orcs cinematogràfiques que pels seus mèrits han d'esser les úniques que tenen dret a figurar en la història del cinema. Contràriament, si fèssim la història de la indústria del cinema, com a estadística comercial observem que quasi cap d'aquestes pel·lícules que ara anem no mereix ésser esmentada, si bé en canvi no hem deixat de donar estimables rendiments comercials. Aquesta paradoxa no és pas cosa nova en el terreny de les arts, i la seva explicació no és altra que l'art i la indústria són dues coses incompatibles.

Donem primer una ullada als avenços tècnics que aquest any ens ha portat el cinema. Ha realitat cap, i observem que després de més de quatre anys de sonar aquest no ha anat més enllà d'un simple millorament. El so ha millorat, indubtablement, però encara no s'ha aconseguit de fer-nos sentir la seva profunditat. Altres avenços, com el "teclonol", no estan pas gaire més endavant que l'any anterior. Walt Disney amb les seves "Silly Symphonies" i R. K. O. amb "La enciclopedia" ens han donat els films més apreciats del cinema en colors. El cinema en relleu està per ara igual que temps enrera, malgrat els excel·lents resultats que hom diu que s'han obtingut. En resum la tècnica cinematogràfica no ha avançat.

Respecte a la producció mundial, aquest any s'han aconseguit clarament les tendències iniciades l'anterior. La segona indústria dels E. E. U. U. perill, la producció de films en diversos països arança, i va al davant Anglaterra, que als seus estudis d'Elstree ha produït films que superen de molt molts d'americans. França segueix amb una producció desorientada que està a mans de financers que no entenen res del cinema. Més aviat observem un retrocés. Alemanya, la cinematografia de la qual perill de mala manera amb la hiperinflació que del cinema ien Goebbels, sembla haver abandonat ja la producció de films "nazis", com "Hors Wesel", per a dedicar-se al gènere d'opèra. La U. R. S. S., segons hem llegit, ha abandonat també la producció de films de propaganda, i ha realitzat algun film basant-se en alguna de les novelles clàssiques de la literatura russa. A Itàlia, Mussolini no ha aconseguit encara una producció continuada, i excepte els documentals de l'Institut L. U. C. E. i alguns films de propaganda feixista, són molt escasses les produccions de llarg metratge. A Amèrica, on l'aplicació del Codi de la Nacional Recovery Act (N. R. A.) va fer perillar tantes produccions, i que adoncs limitava el sou de les grans estrelles, segons sembla, no ha estat precisament la seva aplicació contra el excès de Hollywood; la crisi i la competència s'han encarrerats d'evitar tots aquests desordres. Per últim, encara que no val la pena, la cinematografia espanyola en aquest any no ha millorat gens en compa-

ració amb la de l'any passat, i dir això està dit tot. Si quelcom hem d'assenyalar és només l'augment d'estudi, principalment a Madrid i a Barcelona.

Actualment existeix una sobreproducció molt important en matèria cinematogràfica, i l'exportació i defensa d'interessos nacionals ha creat problemes molt greus, tals com l'augment de locals d'estrena i els cèlèbres decrets de contingents i d'apassada els "dobles".

Així tenim a Barcelona dos locals d'estrena i dos de noienaris d'actualitat que setmanalment canvien els programes. Encara es construïssim—segons diuen—dues sales més, que pel seu centre emplaçament tot fa suposar que seran també cinemes d'estrena.

AVIAT
"LAS PRONTERAS DEL AMOR"
amb **JOSEF MOJICA**
FOX

Des dels decrets de contingent i d'altres de protecció de la indústria nacional un dels que s'ha fet famós i no pas sense mèrits, és el que coneguem el senyor Samper, quan fou cap del Govern i que com tothom que es distingeix en la troballa de "formules" per a totes les coses. En acabar-se amb la cinematografia espanyola ieu, per donar una solució que la salvaguardés, un decret que volia molt de temps per l'estranger abans no fou possible donar-lo a la publicació a Espanya. Entre altres clàusules que constaven en el decret esmentat—que sortosament ningú ja no se'n recorda—hi havia un impost en concepte de llicència de 0.25 pes-

ACTUALIDADES
Cataluña 57-10-17-21

Nacional Fox Internacional. "El mundo de en que vivimos". "Mia difícil todavía". "Un knock-out técnico". "Alajuya". "Las carreras de Irlanda". "Nacional Fox de Savaria Films".

setes per cada metre de film estranger que es projectés, encara, però, aquestes haurien abans d'haver estat "doblat" a l'espanya. En resum, que no veurien cap film que no fos "doblat". Una altra de les coses assenyalades en aquest contingent és l'obligació de projectar a tots els cinemes de cada ciutat un 5 per 100 de pel·lícules de llarg metratge que siguin de producció espanyola. Per sort, com hem dit, aquest decret, a hores d'ara a correigir la mateixa sort que el senyor Samper, del qual ningu en parla. Mes tard, com a conseqüència, potser, d'al-

COLISEUM

Des del dia 2, dimecres

TARDES INFANTILS

Alicia en el país de las maravillas
UN FILM CON 70 ESTRELLAS

només a la tarda amb

Canción de cuna

ambdues en espanyol

A la nit

Canción de cuna

en anglès

Es un film Paramount

xó, s'inventà un impost d'un set i mig per cent que haurien de pagar les cases distribuïdores i logaters de films. Aquestes, principalment les de Barcelona, representades per la Mitut de Defensa Cinematogràfica i gràcies a les gestions de l'aleshores president, senyor Pere de Vallescar, i del Comitè de Cinema de la Generalitat, aconseguiren que no s'arribés a l'aplicació de l'esmentat impost a base de prorrogues, aquesta qüestió sense solució, està encara igual per ara.

A França, el president Lebrun, signà el 21 de juny un decret respecte a la importació de films en territori francès, la duració d'aquest decret és fins el 31 de desembre d'aquest mateix any, i en ell s'obliga a que els "dobles" siguin tots a França i s'hi constarà "film doblat" com a subítol. Després d'aquesta una presentació per la projecció de films estrangers en els diversos departaments.

A principis d'aquest any es creà a Anglaterra un organisme semi-oficial, l'Institut Britànic del Film al qual el Govern li ha donat una subvenció de cinc mil lliures. Està compost d'un Consell, en el qual hi ha tres representants del cinema, tres de l'ensenyament i tres del públic, presidit pel duc de Sutherland. Aquest Institut no té cap relació amb la censura i tracta essencialment del millorament de la producció nacional sense preocupar-se de la importació.

A Romania el ministre Al. Mavrodí ha dictat uns nous impostos per tal de protegir la indústria nacional. Com que el cinema romanès no pot ni tan sols competir amb les produccions estrangeres s'ha creat un impost de deu llires per metre a totes les pel·lícules estrangeres acceptades per la censura, excepte els documentals, reportatges i dibuixos. A més, s'ha imposat un lli per cada localitat venuda; d'aquesta manera es crea un fons nacional cinematogràfic. Aquest projecte provocà molts conflictes, i han estat molts els films que s'han projectat sense portar-los a la censura.

Austria només podria travessar la frontera aquells films que siguin aprovats per una Comissió de la Censura, que extrajudicialment severa de la lleg a l'arbitrarietat governamental.

A Alemanya tots els films estrangers han de portar un certificat d'entrada, el nombre dels quals és limitat. Per la seva part, però, el ministre de la Propaganda pot autoritzar suplementàriament pel seu compte vint pel·lícules més. El govern "nazi" ha fet també un canvi important en l'orientació de "Film-Kredit-Bank", organisme encarregat de la percepció d'uns nous impostos a les sales de cinema, a base dels seients disponibles. En aquest impost hi ha dues tarifes: una A per als emigrants que l'han acceptat tot seguit, i una altra B per als recalcitrants.

Roosevelt, en canvi, dona grans facilitats per a la projecció de films estrangers als Estats Units, si bé reclama, en compensació, una major facilitat per als films americans. En cas que alguns països no acceptessin les seves proposicions de reciprocitat, Roosevelt els aplicaria unes tarifes duaneres molt més elevades que als altres.

Com hem observat, doncs, les tarifes i els impostos en el negoci cinematogràfic han augmentat en tots els països, i les lleis de protecció nacional s'han multiplicat, moltes de les quals, malgrat la seva denominació, no són cap eustòlia de les produccions indígenes.

En anar a analitzar la tasca desenvolupada per la cinematografia dels països productors més importants, hem de donar el lloc de preferència, si més no, per la importància de llur producció, al cinema americà.

Abans, però, com a resum global, volem esmentar els noms dels films presentats a la Segona Biennal Internacional d'Art Cinematogràfic, celebrada a Venècia, del primer d'agost al 24, a l'Hotel Excelsior. Foren gremiats, en primer lloc: Man of Aran, documental anglès de Robert Flaherty; Wallace Beery, per la seva interpretació en Viva Villat; Katherine Hepburn, pel seu treball en Little Women ("Las cuatro hermanitas").

Per tal d'anar una altra vegada més segura, creiem preferible examinar primer les produccions de directors coneguts: Lloyd Bacon ens ha donat dos films més de revista: Desfile de conditejas i Wonder Bar; Josef von Sternberg, una altra vegada amb Marlene Dietrich, ens ha donat Capriccio infernal, una obra molt deliciosa, sobretot després del film Calambur de Rússia, realitzada pels anglesos, Frank Borzage, el realitzador del Setèim cel, ens ha donat Fueros humanos i Y ahora, que?, basat en la novel·la de Hans Fallada. Henry King, director de La Hermana Blanca, ha fet La fin de la vida, tret de la novel·la de Phil Stong; Ernst Lubitsch ha dirigit Design for living (que ací portà el títol de "Una mujer para dos"), el més del qual és de Noel Coward; Frank Capra, amb el seu film Sucedió una noche, ens ha donat una cinta model de coetinitat; Cecil B. de Mille, amb Cleopatra, no ha millorat gens en comparació amb les seves darreres cines espectaculars. W. S. Van Dyke ha dirigit el documental Eskimo i un excel·lent film policia, La casa de los ardores; William Baseline realitzà també un bon film de misteri: El crimen del siglo; Richard Boleslavsky amb Hombres en blanco, entre d'altres.

Hi ha encara més directors, algun d'ells fins ara desconeguts, tals com George Cukor, director de Las cuatro hermanitas; William Dieterle, Fastbacks 1934 ("El altar de la moda") i Alfred E. Green, El rey de la plaza; William K. Howard, El poder y la gloria; Robert Mamoulian, La Reina Cristina de Suècia; entre altres, ens han donat els millors films de la producció americana.

De totes maneres, tenen una marcada

Demà, di- **CAPITOL** esdeveniment cinema-
l'uns, al **CAPITOL** togràfic amb motiu de
la presentació de l'obra mestre de la cinema-
tografia francesa

El signo de la muerte
CON **G. PITOEFF**
R. ROSAY
CH. VANEL

Entre els artistes hem vist Marlene Dietrich, Maurice Chevalier, Mae West, Ramon Novarro, Wallace Beery, Greta Garbo, Jackie Cooper, Joan Crawford, Clark Gable, Charlotte Collier. Durante Laurel i Hardy en films de característiques molt semblants a d'altres anteriors. Hem de remarcar Harold Lloyd en el seu film La guerra del golf; hem vist també Edward Everett Horton i Herbert Mundin, dos comedians fins ara en papers secundaris, protagonistes en algun bon film.

Hem d'assenyalar la mort de Marie Dressler, la gran actriu americana de caràcter. Per últim remarcarem la importació d'artistes europeus cap a Amèrica, els resultats dels quals no són gens satisfactoris. Lluís Harvey ha condemnat els productors que la portaren a Hollywood; Charles Boyer ha tornat descontent; André Berley ha dit pestes de la meta del cinema; Dorotea Wieck ha llançat en el film Canción de cuna; G. W. Pabst, un dels millors directors europeus, ens ha ofert un film que, dirigit (i) per ell, porta el títol Un crimen en la noche, que no es pot ni tan sols comparar amb cap de les seves pel·lícules fetes a Europa de dolenta. Sembla tot plegat que la producció americana vulgui desprestigiar els valors europeus.

A Anglaterra, el seu cinema va seguir, i darrerament hem vist un film tan sentimental com La suya constante, i un d'espectacle com Siempreviva, de Victor Saville, realitzats perfectament. Ha començat també la producció de films amb elements importants d'Amèrica, tals com Buster Keaton, Douglas Fairbanks (pare i fill), George Arliss, Leslie Howard, etc.

De la producció francesa poc ens caldrà esmentar. René Clair, que darrerament ha fet La Demora milloirada, ha estat viatjant als cinemes de París, s'en va a Anglaterra, juntament amb Alexander Korda, amb prometença de pel·lícules molt bones. El cinema francès queda, doncs, sense cap element acceptable. Raymond Bernard ens ha donat, però, una versió cinematogràfica de "El miserable", de Victor Hugo, ben resolta. Queden únicament Abel Gance, Nicolas Farkas, el director de La Batalla, actualment a Barcelona; Duviols, el realitzador de Poil de Canotte, film fet fa més de dos anys, i no projectat ací encara. Pagnol resta inactiu. En resum un any molt pobre per al cinema francès, en el qual abunden les astraccions, a càrrec de Ramu, Lucien Baroux, Georges Milton i d'altres.

La producció alemanya, d'ènc a l'adveniment de Hitler al Poder, s'han perdut aquells films futuristes i científics tan característics de Fritz Lang. Ara, amb un gènere d'opèrta senzilla, fa el fet. Ementarem Martha Eggerl en La Princesa de la Corda; Frankiska Gaal, i especialment Willy Forst, en Mascarada, que ens ha presentat una bona actriu, Paula Wessely, si bé aquest film pertany més aviat a la producció austríaca.

La "producció nacional", nom quasi de gènere del cinema espanyol, no s'ha distingit per res d'aquella lamentable orientació en què es va iniciar en els seus principis. Com a negoci han estat molt pobres les pel·lícules que han anat malament. A Aranjuez, Ciudad Lineal, Montjuic, s'han emplaçat nous estudis per a la realització d'aquestes pel·lícules. C. I. F. I., C. E. A., E. C. E. S. A., són entre altres les inicials de les productores espanyoles. Hem d'assenyalar—encara que lògicament insatisfet—"Se ha fugado un preso", una de les pel·lícules més ben fetes de Benito Perojo, un dels directors nacionals que treballa amb més deliri, en el qual film trobem una qualitat; era precisament en què el càlcul havia estat escrit per un escriptor que, si bé és de la categoria de Jardiel Poncela, tenia l'avantatge sobre els altres films d'haver estat "escrit". Després d'aquest film—produït l'any anterior—la cinematografia espanyola no l'ha agafat com a exemple, i totes les produccions que s'han fet i—el que és pitjor—que s'annuncien són interpretades per Arcos, Alady, Lepe, Santpere, Ligeró, Vico i altres artistes d'aquesta categoria.

En resum, aquest 1934 no és decisiu en la història de la cinematografia, i en ella són molt escasses les gestions a remarc, i el cinema, després de l'adveniment del sonor, encara viu en aquell ambient de xerrameca que tant estralls ha fet. La producció cinematogràfica sembla orientar-se ara, atenent tots els arguments, cap a les adaptacions d'obres famoses; hi són ara els més fermes proveïdors d'assumptes cinematogràfics les obres teatrals clàssiques, i més especialment les novelles.

De totes maneres, tenen una marcada

FRANZISKA GAAL

Charlie Chaplin és un perit en qüestions cinematogràfiques

En juny de 1932 els periòdics de tot l'univers començaren profundament la declaració de Charlie Chaplin de que els Estats Units havien d'abandonar el patró or per tal d'adoptar el de la plata. El pla tractat pel mundialment famós muntador de films dels cercles financers per llarg temps. Durant els darrers mesos totes les reformes suggerides en l'article escrit per Chaplin han estat portades a cap. Per bé que són comptades les persones que estan al corrent d'això, Charlie Chaplin és un gran perit en qüestions econòmiques, i en el seu viatge a Europa, fa dos anys, tingué diverses conferències amb els principals economistes del món.

Com clarament exposa Chaplin en el seu article: "Tots els països es queixen de la falta de diners. El comerç ha aconseguit enorme desenvolupament gràcies a l'expansió del crèdit, però no hi ha hagut la correspondent expansió de diners. La producció d'or és massa petita per a balancejar el foment de les riqueses del món, i no obstant l'or és la base de tot valor. ¿Qui li dona aquest valor? Un acord internacional sobre el seu poder d'adquisició. Per tant, qualsevol altre metall podria tenir igual valor bàsic que l'or, si així s'acordava internacionalment." Chaplin s'estén bastant més sobre la matèria, i proposa que se substituï l'or per la plata.

Per a molta gent, Charlie Chaplin és sols el comediant més famós del món. Poc saben que és així mateix un profund pensador. El mateix interès i cura que el portà a aconseguir una solució per a les dificultats econòmiques dels Estats Units l'aplica a tot allò que fa. Així s'explica la perfecció de les seves pel·lícules. Actualment Chaplin està profundament absorbit en la producció d'un nou film que ell realitza dins la mes gran reserva.

Una beca cinematogràfica

Una beca permanent per a perfeccionar-se en l'estudi de la cinematografia ha estat establerta a la Universitat del Cinema del Sud de Califòrnia, per l'actor Paul Muni, de la Warner Bros. La beca és perpètua i es concedirà, per mitjà de concurs, a l'estudiant que doni proves de major competència en l'art cinematogràfic.

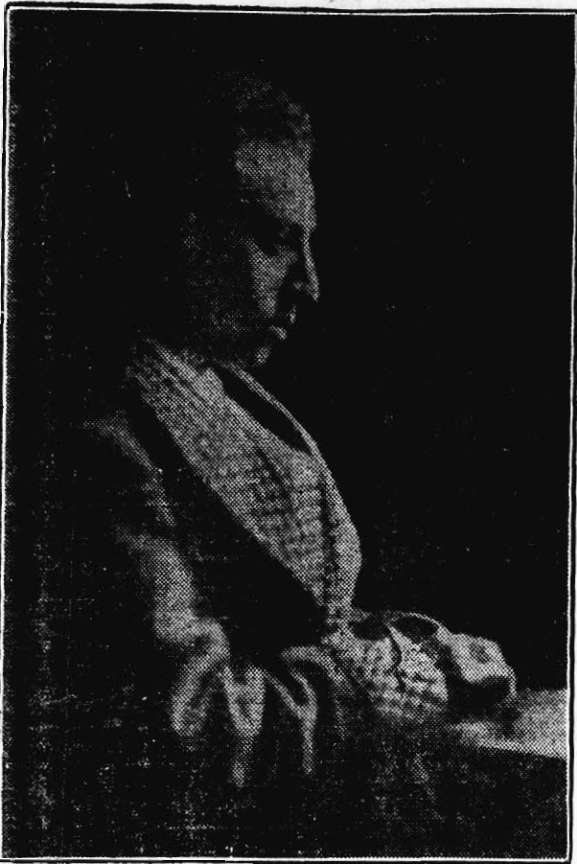
Aquest noble tret de Paul Muni, el conegut i estimat actor que fa curtes aparicions a la pantalla i la fama del qual s'ha estès per tot el món, ha estat favorablement comentat per la premsa americana i acollit pels aspirants a actors de cinema amb entusiasme.

FRANZISKA GAAL

EL MON DEL TEATRE

Rubinstein, a Barcelona

Els "Concerts Daniel", de Madrid, reprenen les seves activitats musicals a la nostra ciutat després d'un petit interval de temps, oferint-nos un concert del gran pianista Artur Rubinstein, tan estimat del nostre públic.

Rubinstein és dels pianistes que tot i no actuar de manera seguida a Barcelona ha sabut conservar sempre l'atenció dels nostres aficionats, i ara ve de realitzar una d'aquelles inimmorables "tournées" que fa pel món, en diverses ciutats i altres acompanyat d'orquestra. No cal dir que en totes les

Felicien Champsaur ha mort

Acaba de morir a París el popular novel·lista francès Felicien Champsaur, que procedia de la línia d'Edu-

OLYMPIA

Avui, tarda i nit, a les quatre, set, a les deu, gran sortida

OSCAR ELEFANTEN REVUE

ELS ELEFANTS SAVIS
ELS ELEFANTS MUSICALS
ELS ELEFANTS MERAVELLOUS
ELS ELEFANTS EQUILIBRISTES
ELS ELEFANTS CALCULADORS
Els elefants que veurà i aplaudirà tot Barcelona, junt amb el següent

COLOSSAL PROGRAMA

LES 9 FALUDY'S
els millors solistes del món

LEOPOLDO
sensacional acte aeri

La màxima atracció
Exit segur

OSCAR ELEFANTEN REVUE

ELS ELEFANTS SAVIS
THE NESLEY
escrúpulosos escudadors

A RIURE! A RIURE DE PLE!
AMB LA GRACIA I L'ART DE

ALEX I FILIP
els superclowns escrúpulosos musicals

EL CABALLERO
MARAVILLA
alta escola moderna

GRANDIOS EXI DE LES NOVES
ATRACCIONS

4 PERCELLIS
els cèlebres equilibristes de l'Àfrica, de Londres

LES BAHEMONDES
simulacres maravillosos

HAMILTONS
els indimitables reis del pati

The Great Helmanos
sensacional acte aeri de gimnàstica

LES LLANOS
els arribats de l'Empire

THE 4 OLWARS
els millors trapezistes al "Portor"

BUTAQUES A TRES PESSETES
veniu, tarda i nit, grans programes.

Nota: L'empresa de l'Olympia, aconsegueix que DEMANEU LA VOSTRA LOCALITAT amb anticipació al telèfon núm. 24440, comptant amb el nostre, o als centres de localitats. D'aquesta manera evitarem les molèsties de la "cua" i els abusos de la venda clandestina.

Les lluites de Cristòfor Altube, el tenor base

Dels tenors joves, dels cantants que pugen, potser el més destacat, el que més rellena ha pres, és Cristòfor Altube, el tenor base.

Va donar-se a conèixer a Barcelona l'any passat, amb motiu de l'estrena de l'òpera de Guridi "Amalia", i fou tan bona la impressió que deixà, que l'empresa del nostre Gran Teatre del Liceu el va contractar per a aquesta temporada oferint-li dues òperes plenes de dificultats. Una d'elles era "Andrea Chenier", òpera no gaire adient a les facultats d'Altube, ja que en aquest tenor la seva força radicava en la corda dramàtica, i "Andrea Chenier" és més aviat per a ésser cantada per tenors que tinguin cultivada la mitja veu.

L'altra òpera a interpretar era "Emporium", obra també plena de dificultats, però que ell havia sabut vencer, segons opinió dels que van sentir-lo en els assaigs. Però, per circumstàncies de tots conegudes, "Andrea Chenier" tan sols es va representar una vegada i "Emporium" cap.

I ja tenim Altube que, de pressa i corrents, ha de cantar "Il Trovatore" i després "Carmen".

Ha estat una dura prova per a aquest jove tenor el que li ha passat en aquesta temporada del Liceu, però, malgrat tot, estem segurs que deixa una magnífica impressió en el nostre públic. I és per aquestes raons que hem tingut interès de parlar-li perquè ens expliqués alguna cosa de la seva carrera de cantant, no gaire coneguda encara pel nostre públic.

Cristòfor Altube, Vergara va néixer a un poble de Guipúscoa, Aretxavaleta, i pertany a una família molt modesta de pagesos.

L'any 1924 va a Madrid a fer el servei militar, i trobant-se un dia cantant a Rosales va sentir-lo un senyor que es deia Benito Mendizábal, que, començant, que es trobava davant de "tot un cas", l'envia al mestre Tabullo perquè l'ensenyés a cantar.

Passa tres anys estudiant amb aquest mestre, però sigui per culpa del deixeble o bé del propi Tabullo, el cas és que al cap de tres anys ho deixa córrer donant-se per fracassat.

Deixa el cant i comença per l'octubre la tragèdia de la lluita per la vida, com totes aquestes tragèdies. No obstant ell segueix, malgrat el seu fracàs, tenint afició a cantar, i sentint-lo un dia el senyor August Príncipe li dona mil pessetes i li diu que se'n vagi a Itàlia. Arriba a Milà sense conèixer ningú. Se'n va a casa d'un mestre, que resulta ésser espanyol, i aquest, després de provar-li la veu, li diu que essent compatriota seu no el vol enganyar i que el millor que pot fer és dedicar-se a qualsevol altra cosa menys al cant.

Nova desillusió, i després de robar per Milà uns quants mesos se'n va a veure el mestre Grani, el millor mestre que potser s'ha conegut. Aquest, contràriament al que pensaven els altres quant a les facultats d'Altube, li comença de donar lliçons diàries que posseeix facultats per a ésser el millor tenor dramàtic d'aquest temps.

Amb el mestre Grani estudia la importació de la veu per espai de trenta-nou mesos, al cap dels quals debuta a Lloret (Mila) cantant "Lucia de Lamermoor", obtenint tan bon èxit que el contracten per interpretar tot seguit "Ernani" i "Sancho e Dalila". I com aquell qui no fa res, canta un dia la "Lucia" i l'endemà "Walkyria" i "Norma" i "Trovatore", deixant el públic admirat de les extraordinàries facultats d'aquest jove tenor, que feia quatre dies ningú no coneixia a Itàlia. Entusiasmats amb el seu èxit, ve a Barcelona amb unes quantes llires i

carregat d'illusions. Però a Barcelona no aconsegueix debutar, i esgotats tots els seus estalvis, posa una Acadèmia de cant, amb la qual aconsegueix recollir uns quants deixebles, que li permeten de malviure. Altube, cop les dificultats, però quan ja està a desesperar, gairebé convençut que mai més no tornaria a cantar, li proposen anar a Sant Sebastià a cantar "Amalia", l'òpera basada del mestre Guridi. Accepta i obté un gran èxit. Tot seguit un compatriota seu, que no ha volgut donar mai el seu nom, li ofereix el seu ajut, i ell l'accepta. Però en aquells dies s'havia de començar a Sant Sebastià una temporada d'òpera, subvencionada per la Diputació, i el dia de la inauguració, el tenor contractat canta completament atònic. A l'endemà, a l'altre tenor que havia de fer "Aida" li passa el mateix, i proposen a Altube que el substitueixi.

Es resisteix perquè feia molt de temps que ell no l'havia cantada, i sense assajar-la no es veia amb cor de sortir-se'n. Però tants foren els requeriments davant del compromís de l'empresa, que dues hores abans accepta i surt a cantar "Aida". L'èxit fou d'aquells que es recorden tota la vida, i en aquella temporada l'únic tenor fou ell, però no li pagaven res. A l'endemà li va semblar que podia estar content amb l'èxit obtingut.

Acaba la temporada i el seu país l'envia novament a Milà perquè continuï estudiant, cosa que fa amb el major entusiasme.

Torna a Espanya l'any 1932, i tot seguit aconsegueix debutar al nostre

Gran Teatre del Liceu amb l'òpera del mestre Guridi "Amalia". Que va obtenir un bon èxit ho demostra el fet que immediatament l'empresari senyor Mesurel el contractava per a la temporada actual i per interpretar dues òperes noves per a ell.

I ja som a les contrarietats que ha hagut de vencer per causes de tots conegudes, i que més han perjudicat que afavorit Altube.

Però Altube és base; és home d'una ferria voluntat, i ha plantat cara a tots els contratemps sense espantar-se, i ja espera, optimista, la temporada vinent per a fer la pau.

Avui canta "Carmen" per primera vegada, i per un sol cop, perquè demà al matí marxarà cap a Bari (Itàlia), on debutarà el dia 3 o 4 de gener.

La prova que l'espera a Bari també és de les que farien suar d'angúnia més de quatre "consagrats". Va a cantar sis òperes noves, entre elles "Siberia" i "La força del destí", i alternant amb artistes de la categoria de Mercè Capis, Jotí del Monte, Galeffi, Franci Landi, Geneciardi, etc.

I després d'aquesta temporada, una de les més importants que es fan a Itàlia, farà una tournée, i l'any que ve el tornarem a sentir al nostre Liceu ja consagrat com un dels nous valors de l'art líric.

Tenors dramàtics de la força de Cristòfor Altube no se'n veu cap que pugui compararse-li. Potser té una veu massa dura encara; no hi ha cap dubte, però, que això serà vençut a força d'estudi i de pràctica del cant. I d'entusiasme, que és el que menys li manca al nou tenor.

Gran Teatre del Liceu amb l'òpera del mestre Guridi "Amalia". Que va obtenir un bon èxit ho demostra el fet que immediatament l'empresari senyor Mesurel el contractava per a la temporada actual i per interpretar dues òperes noves per a ell.

I ja som a les contrarietats que ha hagut de vencer per causes de tots conegudes, i que més han perjudicat que afavorit Altube.

Però Altube és base; és home d'una ferria voluntat, i ha plantat cara a tots els contratemps sense espantar-se, i ja espera, optimista, la temporada vinent per a fer la pau.

Avui canta "Carmen" per primera vegada, i per un sol cop, perquè demà al matí marxarà cap a Bari (Itàlia), on debutarà el dia 3 o 4 de gener.

La prova que l'espera a Bari també és de les que farien suar d'angúnia més de quatre "consagrats". Va a cantar sis òperes noves, entre elles "Siberia" i "La força del destí", i alternant amb artistes de la categoria de Mercè Capis, Jotí del Monte, Galeffi, Franci Landi, Geneciardi, etc.

I després d'aquesta temporada, una de les més importants que es fan a Itàlia, farà una tournée, i l'any que ve el tornarem a sentir al nostre Liceu ja consagrat com un dels nous valors de l'art líric.

Tenors dramàtics de la força de Cristòfor Altube no se'n veu cap que pugui compararse-li. Potser té una veu massa dura encara; no hi ha cap dubte, però, que això serà vençut a força d'estudi i de pràctica del cant. I d'entusiasme, que és el que menys li manca al nou tenor.

El balanç del teatre català de 1934 és més aviat un balanç trist. Maria Vila i Pius Davi acabaven d'abandonar l'escena pairal enlluernats per la glòria de Madrid. El Romea passava, en conseqüència, a fer teatre castellà. Ja les darreres estrenes, tretes amb evident malhumor, palesaven l'intent de decapitar la temporada.

Aviat, en lloc dels versos saborosos de Segarra, hi ressonaven les rimas artificioses de Penán. Aquest final era la liquidació d'una sèrie d'errors. El nostre teatre s'havia desnaturalitzat a base de traduccions truculentes. S'havia barrat l'aparició de valors nous. El públic se n'havia desinteressat completament i els mateixos actors, tan aplaudits uns quants anys enrera, havien acabat per perdre les naturals simpaties.

Durant diversos mesos d'una absoluta grisor provincialiana, a Barcelona el teatre semblava un espectacle ben mort. Els mateixos crítics, que necessitaven omplir llurs seccions, es dedicaven als comentaris elegíacs. Alguns d'aquests comentaris refugien la seva fe en el teatre d'aficionats. El teatre d'aficionats, com responen a aquesta conia, donava fe de vida a molts indrets de Catalunya i pregonava que el nostre teatre no era mort; que no passava sinó per una de les seves habituals crisis de creixença. A Barcelona mateix aleshores van tenir lloc unes quantes representacions brillants de teatre d'aficionats. La del Liceum Club, amb un "Capricci" de Musset; "Antonieta o la Tornado del Marqués", de Tristan Bernard, i "Com ell va enganyar el marit d'ella", de Bernard Shaw. Totes tres, posades amb un gust exquisit, amb un sentit molt decoratiu per Artur Carbonell, i en les quals molts vam poder admirar per primera vegada la gran actriu que hauria pogut ésser Maria Luz Morales i l'instint teatral de Maria Millàs. Una altra d'aquestes representacions va ésser la que ens van oferir amb un excel·lent conjunt els Juniors F. C. de la gran farsa de Gogol, "L'inspector", anys ha traduïda per Carles Riba, però que no havia estat encara duta a l'escena catalana. Finalment, la Companyia Belluguet feia una reposició, amb tot l'esperit de l'època, de "La mitja taronja", de J. M. Arnau, única commemoració teatral que va tenir el centenari de la Renaixença.

La manca de continuïtat d'aquestes teatres o llur continuïtat intermitent provaven, no obstant, la impossibilitat material que aquestes escenes substituïssin el teatre de professionals. Un gran assaig de Carles Capdevila a "Mirador" venia, però, aleshores, a assenyalar els límits propis de la funció del teatre d'aficionats a

contra la voluntat de l'autor, va ésser estrenada "El fill de la Ninon", de la protagonista del qual, Emilia Baró, en féu una creació emocionant. L'Espanyol, amb més notes boniques que mai a la companyia, inaugurava amb "Aquesta nit i mai més", de Roure, que encara perdura en el programa.

El cop del 6 d'octubre reafirmà molt l'ambient d'optimisme. El Poliorama, esdevingué teatre oficial, va ésser així inaugurat amb una gran fredor. D'aquesta fredor se'n ressentí molt l'èxit de l'obra inaugural, "Les aies del temps", una de les millors produccions d'Àvelli Artís, a la qual el públic no va fer l'acolliment que es mereixia. Josep Maria de Segarra, però, aconsegua d'animar el Romea amb la seva "Plaça de Sant Joan", tan fresca, tan viva i tan poètica. Per felicitat iniciativa d'Àvelli Artís, era inaugurada també una temporada de català al Pompeia, de Gràcia, amb "Valentina", de Soldevila, que s'imposava amb la violència de la seva gran passió.

Tot semblava anar a les mil meravelles quan el Romea, en ple èxit, decidí canviar d'idioma. Es diu també que l'Àpòl·lo passa grans trontolls. Amichia i Mantua, li posen un puntal amb "L'assassinat del carrer 42", un melodrama força discret, però de gust americà, que no és pas el nostre gust. Finalment, Poal-Aregall, amb "Les verges caigudes", que si no és literàriament de molt bon gust, és del gust del públic, el reviu. Poal-Aregall, amb aquesta obra, que és la tercera que estrena enguany, esdevé així l'autor més afortunat de la temporada.

Les darreres estrenes d'enguany han estat "Els brillants de l'òcle", de Vinyes, i "Mercuri i els metges", un melodrama de Vidal Torres. Ramon Vinyes no ha aconseguit tampoc aquesta vegada, imposar la seva peculiar literatura. Vidal Jover, no ha confirmat les esperances que havia inspirat. I no pas per culpa del gènere, ans per manca de vigor i d'habilitat teatral.

En fi, com a nota final, podem dir que s'annuncia la immediata reincorporació a l'escena catalana de Pius Davi i Maria Vila. Fet i fet el millor serà donar la benvinguda a aquests fills pròdigs: ells necessiten la nostra escena i la nostra escena els necessita a ells.

rei fa treballs forçats, l'èxit obtingut amb "La reina ha relliscat". A desgrat de tanta realista era difícil d'imaginar, però, un teatre més plebeu. Un dels èxits més remarcables de la temporada va tenir lloc, però, a Badalona. Amb un cert malhumor, per un pur compromís, una tarda plujosa ens instal·lavem en un teatre d'aquella vila, on actuava la companyia Pujol-Fornaguera. Esperàvem una comèdia insípida... El telé alçat aviat, però, vam començar a interessar-nos. A desgrat, d'un estall inco-

reincorporació a l'escena catalana de Pius Davi i Maria Vila. Fet i fet el millor serà donar la benvinguda a aquests fills pròdigs: ells necessiten la nostra escena i la nostra escena els necessita a ells.

rei fa treballs forçats, l'èxit obtingut amb "La reina ha relliscat". A desgrat de tanta realista era difícil d'imaginar, però, un teatre més plebeu. Un dels èxits més remarcables de la temporada va tenir lloc, però, a Badalona. Amb un cert malhumor, per un pur compromís, una tarda plujosa ens instal·lavem en un teatre d'aquella vila, on actuava la companyia Pujol-Fornaguera. Esperàvem una comèdia insípida... El telé alçat aviat, però, vam començar a interessar-nos. A desgrat, d'un estall inco-

reincorporació a l'escena catalana de Pius Davi i Maria Vila. Fet i fet el millor serà donar la benvinguda a aquests fills pròdigs: ells necessiten la nostra escena i la nostra escena els necessita a ells.

rei fa treballs forçats, l'èxit obtingut amb "La reina ha relliscat". A desgrat de tanta realista era difícil d'imaginar, però, un teatre més plebeu. Un dels èxits més remarcables de la temporada va tenir lloc, però, a Badalona. Amb un cert malhumor, per un pur compromís, una tarda plujosa ens instal·lavem en un teatre d'aquella vila, on actuava la companyia Pujol-Fornaguera. Esperàvem una comèdia insípida... El telé alçat aviat, però, vam començar a interessar-nos. A desgrat, d'un estall inco-

reincorporació a l'escena catalana de Pius Davi i Maria Vila. Fet i fet el millor serà donar la benvinguda a aquests fills pròdigs: ells necessiten la nostra escena i la nostra escena els necessita a ells.

rei fa treballs forçats, l'èxit obtingut amb "La reina ha relliscat". A desgrat de tanta realista era difícil d'imaginar, però, un teatre més plebeu. Un dels èxits més remarcables de la temporada va tenir lloc, però, a Badalona. Amb un cert malhumor, per un pur compromís, una tarda plujosa ens instal·lavem en un teatre d'aquella vila, on actuava la companyia Pujol-Fornaguera. Esperàvem una comèdia insípida... El telé alçat aviat, però, vam començar a interessar-nos. A desgrat, d'un estall inco-

reincorporació a l'escena catalana de Pius Davi i Maria Vila. Fet i fet el millor serà donar la benvinguda a aquests fills pròdigs: ells necessiten la nostra escena i la nostra escena els necessita a ells.

rei fa treballs forçats, l'èxit obtingut amb "La reina ha relliscat". A desgrat de tanta realista era difícil d'imaginar, però, un teatre més plebeu. Un dels èxits més remarcables de la temporada va tenir lloc, però, a Badalona. Amb un cert malhumor, per un pur compromís, una tarda plujosa ens instal·lavem en un teatre d'aquella vila, on actuava la companyia Pujol-Fornaguera. Esperàvem una comèdia insípida... El telé alçat aviat, però, vam començar a interessar-nos. A desgrat, d'un estall inco-

reincorporació a l'escena catalana de Pius Davi i Maria Vila. Fet i fet el millor serà donar la benvinguda a aquests fills pròdigs: ells necessiten la nostra escena i la nostra escena els necessita a ells.

rei fa treballs forçats, l'èxit obtingut amb "La reina ha relliscat". A desgrat de tanta realista era difícil d'imaginar, però, un teatre més plebeu. Un dels èxits més remarcables de la temporada va tenir lloc, però, a Badalona. Amb un cert malhumor, per un pur compromís, una tarda plujosa ens instal·lavem en un teatre d'aquella vila, on actuava la companyia Pujol-Fornaguera. Esperàvem una comèdia insípida... El telé alçat aviat, però, vam començar a interessar-nos. A desgrat, d'un estall inco-

L'ANY TEATRAL

El balanç del teatre català de 1934 és més aviat un balanç trist. Maria Vila i Pius Davi acabaven d'abandonar l'escena pairal enlluernats per la glòria de Madrid. El Romea passava, en conseqüència, a fer teatre castellà. Ja les darreres estrenes, tretes amb evident malhumor, palesaven l'intent de decapitar la temporada.

Aviat, en lloc dels versos saborosos de Segarra, hi ressonaven les rimas artificioses de Penán. Aquest final era la liquidació d'una sèrie d'errors. El nostre teatre s'havia desnaturalitzat a base de traduccions truculentes. S'havia barrat l'aparició de valors nous. El públic se n'havia desinteressat completament i els mateixos actors, tan aplaudits uns quants anys enrera, havien acabat per perdre les naturals simpaties.

Durant diversos mesos d'una absoluta grisor provincialiana, a Barcelona el teatre semblava un espectacle ben mort. Els mateixos crítics, que necessitaven omplir llurs seccions, es dedicaven als comentaris elegíacs. Alguns d'aquests comentaris refugien la seva fe en el teatre d'aficionats. El teatre d'aficionats, com responen a aquesta conia, donava fe de vida a molts indrets de Catalunya i pregonava que el nostre teatre no era mort; que no passava sinó per una de les seves habituals crisis de creixença. A Barcelona mateix aleshores van tenir lloc unes quantes representacions brillants de teatre d'aficionats. La del Liceum Club, amb un "Capricci" de Musset; "Antonieta o la Tornado del Marqués", de Tristan Bernard, i "Com ell va enganyar el marit d'ella", de Bernard Shaw. Totes tres, posades amb un gust exquisit, amb un sentit molt decoratiu per Artur Carbonell, i en les quals molts vam poder admirar per primera vegada la gran actriu que hauria pogut ésser Maria Luz Morales i l'instint teatral de Maria Millàs. Una altra d'aquestes representacions va ésser la que ens van oferir amb un excel·lent conjunt els Juniors F. C. de la gran farsa de Gogol, "L'inspector", anys ha traduïda per Carles Riba, però que no havia estat encara duta a l'escena catalana. Finalment, la Companyia Belluguet feia una reposició, amb tot l'esperit de l'època, de "La mitja taronja", de J. M. Arnau, única commemoració teatral que va tenir el centenari de la Renaixença.

La manca de continuïtat d'aquestes teatres o llur continuïtat intermitent provaven, no obstant, la impossibilitat material que aquestes escenes substituïssin el teatre de professionals. Un gran assaig de Carles Capdevila a "Mirador" venia, però, aleshores, a assenyalar els límits propis de la funció del teatre d'aficionats a

contra la voluntat de l'autor, va ésser estrenada "El fill de la Ninon", de la protagonista del qual, Emilia Baró, en féu una creació emocionant. L'Espanyol, amb més notes boniques que mai a la companyia, inaugurava amb "Aquesta nit i mai més", de Roure, que encara perdura en el programa.

El cop del 6 d'octubre reafirmà molt l'ambient d'optimisme. El Poliorama, esdevingué teatre oficial, va ésser així inaugurat amb una gran fredor. D'aquesta fredor se'n ressentí molt l'èxit de l'obra inaugural, "Les aies del temps", una de les millors produccions d'Àvelli Artís, a la qual el públic no va fer l'acolliment que es mereixia. Josep Maria de Segarra, però, aconsegua d'animar el Romea amb la seva "Plaça de Sant Joan", tan fresca, tan viva i tan poètica. Per felicitat iniciativa d'Àvelli Artís, era inaugurada també una temporada de català al Pompeia, de Gràcia, amb "Valentina", de Soldevila, que s'imposava amb la violència de la seva gran passió.

Tot semblava anar a les mil meravelles quan el Romea, en ple èxit, decidí canviar d'idioma. Es diu també que l'Àpòl·lo passa grans trontolls. Amichia i Mantua, li posen un puntal amb "L'assassinat del carrer 42", un melodrama força discret, però de gust americà, que no és pas el nostre gust. Finalment, Poal-Aregall, amb "Les verges caigudes", que si no és literàriament de molt bon gust, és del gust del públic, el reviu. Poal-Aregall, amb aquesta obra, que és la tercera que estrena enguany, esdevé així l'autor més afortunat de la temporada.

Les darreres estrenes d'enguany han estat "Els brillants de l'òcle", de Vinyes, i "Mercuri i els metges", un melodrama de Vidal Torres. Ramon Vinyes no ha aconseguit tampoc aquesta vegada, imposar la seva peculiar literatura. Vidal Jover, no ha confirmat les esperances que havia inspirat. I no pas per culpa del gènere, ans per manca de vigor i d'habilitat teatral.

En fi, com a nota final, podem dir que s'annuncia la immediata reincorporació a l'escena catalana de Pius Davi i Maria Vila. Fet i fet el millor serà donar la benvinguda a aquests fills pròdigs: ells necessiten la nostra escena i la nostra escena els necessita a ells.

rei fa treballs forçats, l'èxit obtingut amb "La reina ha relliscat". A desgrat de tanta realista era difícil d'imaginar, però, un teatre més plebeu. Un dels èxits més remarcables de la temporada va tenir lloc, però, a Badalona. Amb un cert malhumor, per un pur compromís, una tarda plujosa ens instal·lavem en un teatre d'aquella vila, on actuava la companyia Pujol-Fornaguera. Esperàvem una comèdia insípida... El telé alçat aviat, però, vam començar a interessar-nos. A desgrat, d'un estall inco-

reincorporació a l'escena catalana de Pius Davi i Maria Vila. Fet i fet el millor serà donar la benvinguda a aquests fills pròdigs: ells necessiten la nostra escena i la nostra escena els necessita a ells.

rei fa treballs forçats, l'èxit obtingut amb "La reina ha relliscat". A desgrat de tanta realista era difícil d'imaginar, però, un teatre més plebeu. Un dels èxits més remarcables de la temporada va tenir lloc, però, a Badalona. Amb un cert malhumor, per un pur compromís, una tarda plujosa ens instal·lavem en un teatre d'aquella vila, on actuava la companyia Pujol-Fornaguera. Esperàvem una comèdia insípida... El telé alçat aviat, però, vam començar a interessar-nos. A desgrat, d'un estall inco-

reincorporació a l'escena catalana de Pius Davi i Maria Vila. Fet i fet el millor serà donar la benvinguda a aquests fills pròdigs: ells necessiten la nostra escena i la nostra escena els necessita a ells.

rei fa treballs forçats, l'èxit obtingut amb "La reina ha relliscat". A desgrat de tanta realista era difícil d'imaginar, però, un teatre més plebeu. Un dels èxits més remarcables de la temporada va tenir lloc, però, a Badalona. Amb un cert malhumor, per un pur compromís, una tarda plujosa ens instal·lavem en un teatre d'aquella vila, on actuava la companyia Pujol-Fornaguera. Esperàvem una comèdia insípida... El telé alçat aviat, però, vam començar a interessar-nos. A desgrat, d'un estall inco-

reincorporació a l'escena catalana de Pius Davi i Maria Vila. Fet i fet el millor serà donar la benvinguda a aquests fills pròdigs: ells necessiten la nostra escena i la nostra escena els necessita a ells.

rei fa treballs forçats, l'èxit obtingut amb "La reina ha relliscat". A desgrat de tanta realista era difícil d'imaginar, però, un teatre més plebeu. Un dels èxits més remarcables de la temporada va tenir lloc, però, a Badalona. Amb un cert malhumor, per un pur compromís, una tarda plujosa ens instal·lavem en un teatre d'aquella vila, on actuava la companyia Pujol-Fornaguera. Esperàvem una comèdia insípida... El telé alçat aviat, però, vam començar a interessar-nos. A desgrat, d'un estall inco-

reincorporació a l'escena catalana de Pius Davi i Maria Vila. Fet i fet el millor serà donar la benvinguda a aquests fills pròdigs: ells necessiten la nostra escena i la nostra escena els necessita a ells.

rei fa treballs forçats, l'èxit obtingut amb "La reina ha relliscat". A desgrat de tanta realista era difícil d'imaginar, però, un teatre més plebeu. Un dels èxits més remarcables de la temporada va tenir lloc, però, a Badalona. Amb un cert malhumor, per un pur compromís, una tarda plujosa ens instal·lavem en un teatre d'aquella vila, on actuava la companyia Pujol-Fornaguera. Esperàvem una comèdia insípida... El telé alçat aviat, però, vam començar a interessar-nos. A desgrat, d'un estall inco-

reincorporació a l'escena catalana de Pius Davi i Maria Vila. Fet i fet el millor serà donar la benvinguda a aquests fills pròdigs: ells necessiten la nostra escena i la nostra escena els necessita a ells.

rei fa treballs forçats, l'èxit obtingut amb "La reina ha relliscat". A desgrat de tanta realista era difícil d'imaginar, però, un teatre més plebeu. Un dels èxits més remarcables de la temporada va tenir lloc, però, a Badalona. Amb un cert malhumor, per un pur compromís, una tarda plujosa ens instal·lavem en un teatre d'aquella vila, on actuava la companyia Pujol-Fornaguera. Esperàvem una comèdia insípida... El telé alçat aviat, però, vam començar a interessar-nos. A desgrat, d'un estall inco-

COLISEU POMPEIA

Travassera, 112 - Telèfon 73891
COMPANIA CATALANA

Avui, dimenge, tarda, a dos quarts de quatre, el magnífic espectacle, de Josep Maria Folch i Torres: **ELS PASTORS O L'ADVENIMENT DE L'INFANT JESUS**
Amb assistència de 88 MM. els Reis d'òrient, que observaran els infants amb caràcters i els recolliran les cartes que els tinguin escrites.
Tarda, a les sis, Nit, a un quart d'onze, El gran èxit de Lluís Elies **EL FILL DEL SENYOR GOLD**
Demà no hi ha funció, per celebrar el Ball Reivellat l'Orquestra "Trio". Es desquarta a compendiurà i al Centre de Localitats de la Plaça Catalunya, 9.

contra la voluntat de l'autor, va ésser estrenada "El fill de la Ninon", de la protagonista del qual, Emilia Baró, en féu una creació emocionant. L'Espanyol, amb més notes boniques que mai a la companyia, inaugurava amb "Aquesta nit i mai més", de Roure, que encara perdura en el programa.

El cop del 6 d'octubre reafirmà molt l'ambient d'optimisme. El Poliorama, esdevingué teatre oficial, va ésser així inaugurat amb una gran fredor. D'aquesta fredor se'n ressentí molt l'èxit de l'obra inaugural, "Les aies del temps", una de les millors produccions d'Àvelli Artís, a la qual el públic no va fer l'acolliment que es mereixia. Josep Maria de Segarra, però, aconsegua d'animar el Romea amb la seva "Plaça de Sant Joan", tan fresca, tan viva i tan poètica. Per felicitat iniciativa d'Àvelli Artís, era inaugurada també una temporada de català al Pompeia, de Gràcia, amb "Valentina", de Soldevila, que s'imposava amb la violència de la seva gran passió.

Tot semblava anar a les mil meravelles quan el Romea, en ple èxit, decidí canviar d'idioma. Es diu també que l'Àpòl·lo passa grans trontolls. Amichia i Mantua, li posen un puntal amb "L'assassinat del carrer 42", un melodrama força discret, però de gust americà, que no és pas el nostre gust. Finalment, Poal-Aregall, amb "Les verges caigudes", que si no és literàriament de molt bon gust, és del gust del públic, el reviu. Poal-Aregall, amb aquesta obra, que és la tercera que estrena enguany, esdevé així l'autor més afortunat de la temporada.

EL BALANÇ ESPORTIU DE L'ANY 1934

Definitivament, l'esport ha pres carta de naturalesa al nostre país. A la generació actual cap, sens dubte, la glòria d'haver convertit els esports de força i de destresa efectuats a l'aire lliure i amb mires a un millorament físic, en una de les pràctiques que més afavoreixen les joventuts actuals. Cal alegrar-se'n i felicitar-se'n perquè els beneficis que hom treu de l'esport són incalculables. Cal encara no s'hagi arribat a casa nostra a aquell moment de saturació esportiva, de la qual es vanen altres països, on els practicants dels esports no són solament els joves, sinó els homes madurs i fins i tot els vells.

A casa nostra hom abandona, en general, en plena joventut, la pràctica dels esports. I això, que tal vegada constitueix un dels principals motius de la crisi esportiva actual, no hauria d'esser. És impossible, o almenys molt difícil, reincorporar a l'esport aquells que ja han cessat tota activitat en aquest sentit. No obstant, és fàcil per mitjà d'una propaganda ordenada, aconseguir mantenir en els rangs esportius multitud d'esportistes. Que és molt difícil, doncs, les proves de veterans que els vells esportistes es convertiran en educadors dels qui comencen.

Però hi ha esport i esport. Al costat de l'exercici desinteressat i no cercant altra finalitat que la d'un esport saludable, hi ha les competicions oficials: l'esport-espectacle; aquelles manifestacions que serveixen per a indicar la pujança esportiva dels països. Aquestes darreres són, naturalment, les úniques que poden prendre estat a les columnes de la premsa i de les quals ens proposem ara d'establir el balanç.

En aquest sector s'ha experimentat en l'any que ara faïm, a Catalunya, una sensible minva. Els resultats ens ho diuen. En la majoria dels campionats d'Espanya els representants de Catalunya han estat batuts per llurs col·legues d'altres pobles peninsulars. El fet que ens succeeix el contrari, és, òbviament, a considerar les causes d'aquesta crisi i a cercar-ne el remei. Són legítims els que preuen per al desentès afiançament o fins i tot desconfiança en l'esport, però no creiem que una semblant actitud pugui donar res, al contrari. Tots els dirigents de l'esport català, més que a nosaltres, cronistes objectius i imparcials de la vida esportiva catalana, cercar els remeis adequats. L'ocasió no pot ésser més propícia en aquesta època de l'any en que les nostres societats esportives celebren llurs assemblees i procedeixen a renovar llurs estatuts i directives. Que cadascuna d'aquestes assemblees enfronti el problema amb desassossegament, però amb severitat i que en dissoldre's, cadascun dels seus components estigui decidit a treballar amb fermesa perquè l'any 1935 sigui de recuperació per a l'esport de Catalunya.

El fet que ens fem amb veritable favor és el que redactem la plana esportiva d'aquest diari.

talana i esportiva. Jeroni Joan, un neófit tot just al camp. El campió de Catalunya, Manuel Andreu, fou un digne col·laborador, junt amb els altres companys d'equip.

Josep Font, català, fou el campió peninsular de Maratón.

Ramon Santesteban aconseguí el Campionat de Catalunya de Marxa. En aquesta especialitat han reeixit més, però, Julià i Castellví.

En les proves atlètiques de pista cal assenyalar les internacionals universitàries Barcelona-Bolonya, celebrades a Barcelona i a Bolonya; en ambdues vèncer, en atletisme, els italians. (Els catalans triomfaren a Bolonya, en tennis, i foren vençuts també en natació).

Un equip gironí fou vençut, també, a Perpinyà.

Una selecció catalana es traslladà a Portugal, i solament fou vençuda per dos punts de diferència.

Poc després, amb una selecció desarticulada, participà Catalunya en els Campionats generals Peninsulars d'Atletisme, i fou batuda per Euzkadi per 21 punts de diferència.

Diversos atlètes catalans han batut rècords peninsulars: antonim Pírrer, que es feu dels 1.000 i dels 2.000 metres llisos; Mur, per dues vegades va enderrocar el dels 3.000 metres de steeple-chasse; el Junior F. C., el dels 4 per 100 per a clubs.

Pere Ricard va batre l'antic rècord de llançament de pes, que posseïa el tarraconès Mir.

Acció Atlètica ha prosseguit la seva tasca propagadora, organitzant, patrocinant i col·laborant en una infinitat de festivals: Trofeus Molock, Rossend Calvet, Paul Carbonell, Acció Atlètica, etcètera.

De les curses a peu, cal destacar preterment la represa de la celebració de la Jean Bouin. Els entusiastes de l'Aire Lliure i "L'Opinió" tingueren cura de la seva brillant organització.

A més, s'ha celebrat amb una gran participació de corredors, les tradicionals Voltes al Poble Sec, Santa, Poble Nou, Sant Andreu i — avui — Sarrià.

La Unió Catalana de Federacions Esportives ha premiat la tasca de l'atleta Joan Roca, i li ha concedit un magnífic present, per la seva llarga i magnífica vida esportiva.

Cal planyer, finalment, l'haver estat denegat l'ingrés de Catalunya a la Federació Internacional d'Atletisme, en la reunió celebrada a Euzkadi.

Aquest lleuger balanç de victòries i derrotes col·loquem Catalunya — prova per prova i conjuntament (amb alguna insignificant excepció) — en un nivell superior a qualsevol altre indret peninsular. Cal reconèixer que estem lluny, molt lluny, d'altres pobles esportius d'Europa.

Tallers M. I. D. A.

Reparacions, engrèix per automòbils. — Un mes de prova. — Sols cotxes particulars. Villarroel, 102. Tel. 31308

l'Olympia amb molt poc esclat) són els dos pesos forts més qualificats de la Península.

Ciclisme

Els ciclistes no poden estar zaire descontents del que per a ells ha estat l'any 1934.

Es cert que en els tres primers mesos les proves celebrades foren d'una importància ben minsa, però hom es rescabà tan prompte com entràrem al mes d'abril. La primera Jaca-Barcelona ens obrí les portes d'una temporada ben encoratjadora. I aquesta impressió la reforçà la disputa del III Trofeu Masferrer, cursa que, com les de cada any, esdevingué molt brillant.

I ens trobem ja de ple en el que podríem qualificar de temporada ciclística a Catalunya. Unes sis hores a l'americana al velòdrom de Reus (5 de juny), que fou guanyada per l'equip V. Cebrià-Pujol, ens servírem d'aportació per a esperar sense impaciència la XVI edició de la Volta a Catalunya, prova que a casa nostra ha estat sempre el més elevat exponent de la capacitat i valia del ciclisme català.

Del 10 al 24 de juny, aquesta esgotadora però brillant cursa acabà a l'atenció de tots els esportistes. L'italià Rogora, seguit del belga Delsor, el també italià Sella i el català Cañardo, foren els que més destacaren, i es classificaren per aquest ordre.

Al Vendrell (28 de juny) reviscolà el velòdrom amb unes dues hores a l'americana. Nicolau-Raqueus s'emportaren el triomf. Tres hores a Reus, guanyades per Nicolau-Pou següeren l'anterior cursa (1 de juliol). Estem ja al 29 de juliol, i els nostres corredors es presenten davant l'última internacional prenent part a l'Opinió a França.

Brillà en aquesta prova el català Cañardo, el qual entrà a París, després de més de vint dies d'haver-ne sortit, classificat en novè lloc.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

El dia 9 d'agost, Cañardo prengué la sortida en un matx "omniú", i la seva actuació fou comentada favorablement pels crítics estrangers.

RECORDEU ELS TALLERS ESPECIALITZATS

BUICK
E. HOMET TUSSET, 24
Tel. 72143
Ex-director de taller de la CASA ALTER

Esport femení

No han estat molt talagueres les activitats de l'esport femení.

La manca de competicions i la manca, gairebé absoluta, d'entrenaments oficials, ha estat una de les principals causes.

Malgrat aquesta crisi, que creiem que serà momentània, la dona catalana ha actuat.

Les atletes, que són les que han estat més abandonades, han estat les que han baixat del nivell en el qual anterior s'havien situat.

Joanina Andreu, va guanyar, davant de poques participants, en els Campionats de Catalunya i de Barcelona de Cros. Dels Campionats generals d'Atletisme, més val fer-ne esment, puix que, com diguérem al seu temps, foren uns campionats d'estar per casa.

Cal anotar les actuacions del Club Femení d'Esport, en el viatge que feu durant l'estiu, a Mostaganem, a Argèlia; en els torneigs de bàsquet, el de "L'Opinió" i el de l'Aniversari del Club; en natació, en el Trofeu "Mare Nostrum", i en els Campionats de Catalunya.

En natació, les germanes Soriano, del C. N. Barcelona, conserven l'hegemonia en les proves principals.

En rem, les noies del Club de Rem, i les del Marítim, han actuat esporàdicament.

En tennis, la noia catalana té una representació nodridíssima.

En esport de men, el contingent augmenta considerablement de l'un any a l'altre.

Hom sentia, però, que l'any 1935 serà més rialler per a la dona esportiva catalana.

Futbol

El resum de l'activitat futbolística de l'any 1934, no és certament molt brillant pel que fa referència a la qualitat tècnica del joc i a les posicions que els nostres equips han sabut conservar en els torneigs que s'han celebrat. No obstant, una lleugera mirada objectiva sobre els resultats que s'han obtingut, veurà que tot el Barcelona, com l'Espanyol i el Sabadell, es troben actualment situats al mateix lloc amb poques variacions. Si pel que fa referència a l'actuació del Barcelona podem observar una millora molt accentuada, en canvi, en la de l'Espanyol, el fenomen ha estat a la inversa.

En començar l'any, el Barcelona, era dels tres equips que hem esmentat, el que passava una crisi més profunda. En el darrer torneig de Lliga, la classificació que va assolir, és una dada prou eloquent per a ratificar el que diem. En el campionat d'Espanya, el Barcelona tampoc va estar gaire afortunat. Va caure aquesta trista experiència perquè hom es preocupés de reorganitzar el quadre de jugadors del club blau-grana. Resulta en part aquest problema, el Barcelona va prendre part al campionat de Catalunya amb una regularitat en totes les seves actuacions que li permetrien de conquistar el campionat de Catalunya. Actualment, tot hom sap que el Barcelona va afortunat-se en l'actuació Torneig de Lliga.

En el que fa referència a l'Espanyol, podem observar un descens de forma en el que va d'any. La classificació que va obtenir en el Torneig de Lliga, fou semblant a la del Barcelona. En el campionat d'Espanya, la sort que va tenir l'Espanyol fou també molt poc talagueria. En la mateixa jornada que el Barcelona era eliminat pel Betis, l'Espanyol també ho era per l'Oviedo. Després del mal paper dels equips catalans en el Torneig de Lliga i campionat d'Espanya, s'ha accentuat la depressió tècnica en el que atany a l'Espanyol. En el darrer campionat de Catalunya, la situació de l'Espanyol era molt pessimista. En el campionat actual de Lliga, l'equip de l'Espanyol no acaba encara de posar-se a to.

El Sabadell, tampoc ha estat gaire regular. Després de començar l'any amb el títol de campió de Catalunya, amb el Torneig de Lliga segona divisió, va fer un paper poc afortunat en el campionat d'Espanya, va ésser eliminat a les primeres jornades, i en l'actuació campionat de Catalunya ha demostrat una recuperació.

En resum, sembla que acabem l'any 1934 amb una recuperació del futbol català. Ja era hora! Bon any 1935...

En conjunt el 1934, doncs, com els nostres lectors ja hauran llegit, ha estat ben replet. Proves de totes aines i per totes les especialitats. Llamenta que a l'altre que estem, però, no poguem comptar a Barcelona amb un velòdrom que tingui un xic de cara i ulls.

Esports de Neu

Si la neu fos permanent al Montseny, quants esquiadors tindria Catalunya!

Encara que l'hagin d'anar a buscar a cent o cent-cinquanta quilòmetres lluny, l'esportista català s'ha llançat a la pràctica de l'esquí. Aquesta dificultat de desplaçament — i el caràcter laboriós del per cent dels seus practicants — és la causa per la qual Castella, amb el Guadarrama a quatre passes, conserva una hegemonia en aquest esport.

Ernest Mallor, en els campionats peninsulars, que se celebraren al Guadarrama, es classificà en novè lloc. Carles Bertran fou campió en el slalom.

A la Molina, a Font Canaleja, se celebrà una cursa internacional, guanyada individualment pel francès Seguin, però per equips triomfà el Centre Excursionista de Catalunya.

A la mateixa Molina, en el trampolí de Font Canaleja va actuar el campió del món de salts, Sigmund Rued, davant d'una generació entusiasta.

A Núria se celebrà la III Cursa Descens "Non Creus-Núria", ben organitzada pel Club Alpi Núria.

El Centre Excursionista Montserrat, de Manresa, va inaugurar un magnífic xalet als Rasos de Peguera, contribuint a facilitar l'accés a aquelles inimmorables pistes.

A darreries d'any, el Centre Excursionista de Catalunya en va inaugurar, al costat del xalet de la Molina, ja existent, un altre per allotjar tots els esquiadors de tots els clubs.

En el moment d'escriure aquestes ratlles els esquiadors catalans fan vells perquè la neu emblanqueixi les valls pirèniques, puix que solament se'n troba als cims més enlairats.

brat i dijous següent. L'Espanyol, elimina el Racing del Ferrol.

El 21 de març: A Chamartin, en terreny neutral, el Celta de Vigo va eliminar al Sabadell, per quatre gols a dos.

L'Espanyol i el Barcelona avancen en el campionat d'Espanya. L'Espanyol elimina el Celta. El Barcelona elimina el Sevilla.

El 15 d'abril: Una mala tarda per al futbol català. El Barcelona és eliminat pel Betis; l'Espanyol, per l'Oviedo; i l'Europa, per l'Olimpic de Nàtiva.

Dies 20 i 21 de maig: Barcelona-Wiener, 3-2. Barcelona-Wiener, 3-1.

El 17 de juny: Selecció Catalana, 2: Brasil, 1. Dia 1 de juliol: Barcelona, 4: Brasil, 4.

El campionat de Catalunya va acabar amb la següent classificació: Barcelona: Sabadell; Júpiter; Espanyol; Girona i Badalona.

Hem de remarcar també que el Sabadell feu una excursió al nord d'Europa, sense obtenir en conjunt uns resultats brillants.

Hipisme

Mancaríem a la veritat si afirmàvem que l'any que íntim no ha registrat una notable reacció en l'ambient hipic català. L'esport de la pista verda, notablement afectat en anys anteriors per la minva que en general solí l'esport, necessitava d'injeccions de vitalitat i renovament si no volia córrer la mateixa sort que altres activitats esportives que, després de brillar amb pròpia llum i assolir notables conquestes, han sofert acusats descensos traduïts en una paralització, conduent, la major part de les vegades, a l'anihilament definitiu; aquestes injeccions de nova savia, d'energia, les proporcionà la Societat Hipica de Mallorca en menar les seves activitats en un sentit popular i auster, en el qual la selectivitat de l'esport-espectacle fos accessible a tots els estaments socials i a tots els sectors de la població.

Es seguint aquestes orientacions, com ha estat possible l'afiançament de la decadaada al·lic catalana, filla d'aquestes orientacions ha estat la notable temporada d'estiu de curses de cavalls al trot enganyat, que han portat grans contingents d'al·lics al popular Hipòdrom instal·lat en la no menys popular barriada de Can Tunis, que amb aquest motiu es convertí durant dos mesos en el centre de les activitats turístiques catalanes, activitats en les que ha col·laborat amb el seu aval estimabilíssim la benemèrita entitat Barcelona Turisme, també, de granitat per part de l'al·lic.

Aquesta temporada de curses al trot ha estat, evidentment, el més sobresortint de l'any que acaba. No obstant, altres estimables organitzacions han contribuït a aquesta reacció a què ens referim a l'encapçalament del present comentari: d'entre aquestes organitzacions, cal remarcar, entre altres, els concursos hípics de S'Agaró, els de Camporodon, els que periòdicament organitza el Polo J. C., i darrerament el Rally Pàper de la Mòndia, celebrat també amb notable èxit.

I per acabar, ens dol haver de recollir un rumor que s'aparta de la tònica optimista d'aquest breu resum. Es tracta d'un suposat arrendament per un any de l'Hipòdrom de Can Tunis per part d'una entitat, organitzadora de determinades curses, per tal d'evitar, d'aquesta manera, la competència que el normal desenvolupament de la temporada hipica suposa per a les seves organitzacions. D'esser cert el que esmentem, i per la font d'on hem recollit el rumor, és de temer la seva veritat, resultaria que el proper any, en el que existia el projecte d'ampliar la temporada al repetit Hipòdrom, ens quedaríem sense curses de cavalls al trot, per la impossibilitat de trobar lloc adient, la qual cosa, diu en altres paraules, significava que no hi hauria temporada turística, probablement dita. Celebraríem que aquest rumor, rumor que pel bé del nostre esport no voldríem que es confirmés, fos un intent de manipular la S. H. M. a no permetre que es consumís semblant combinació, molt més financera que no pas esportiva, en el cas que el corresponent sacrifici estigués al seu abast.

En resum, sembla que acabem l'any 1934 amb una recuperació del futbol català. Ja era hora! Bon any 1935...

En conjunt el 1934, doncs, com els nostres lectors ja hauran llegit, ha estat ben replet. Proves de totes aines i per totes les especialitats. Llamenta que a l'altre que estem, però, no poguem comptar a Barcelona amb un velòdrom que tingui un xic de cara i ulls.

Si la neu fos permanent al Montseny, quants esquiadors tindria Catalunya!

Encara que l'hagin d'anar a buscar a cent o cent-cinquanta quilòmetres lluny, l'esportista català s'ha llançat a la pràctica de l'esquí. Aquesta dificultat de desplaçament — i el caràcter laboriós del per cent dels seus practicants — és la causa per la qual Castella, amb el Guadarrama a quatre passes, conserva una hegemonia en aquest esport.

Ernest Mallor, en els campionats peninsulars, que se celebraren al Guadarrama, es classificà en novè lloc. Carles Bertran fou campió en el slalom.

A la Molina, a Font Canaleja, se celebrà una cursa internacional, guanyada individualment pel francès Seguin, però per equips triomfà el Centre Excursionista de Catalunya.

A la mateixa Molina, en el trampolí de Font Canaleja va actuar el campió del món de salts, Sigmund Rued, davant d'una generació entusiasta.

A Núria se celebrà la III Cursa Descens "Non Creus-Núria", ben organitzada pel Club Alpi Núria.

El Centre Excursionista Montserrat, de Manresa, va inaugurar un magnífic xalet als Rasos de Peguera, contribuint a facilitar l'accés a aquelles inimmorables pistes.

A darreries d'any, el Centre Excursionista de Catalunya en va inaugurar, al costat del xalet de la Molina, ja existent, un altre per allotjar tots els esquiadors de tots els clubs.

En el moment d'escriure aquestes ratlles els esquiadors catalans fan vells perquè la neu emblanqueixi les valls pirèniques, puix que solament se'n troba als cims més enlairats.

En conjunt el 1934, doncs, com els nostres lectors ja hauran llegit, ha estat ben replet. Proves de totes aines i per totes les especialitats. Llamenta que a l'altre que estem, però, no poguem comptar a Barcelona amb un velòdrom que tingui un xic de cara i ulls.

Si la neu fos permanent al Montseny, quants esquiadors tindria Catalunya!

Encara que l'hagin d'anar a buscar a cent o cent-cinquanta quilòmetres lluny, l'esportista català s'ha llançat a la pràctica de l'esquí. Aquesta dificultat de desplaçament — i el caràcter laboriós del per cent dels seus practicants — és la causa per la qual Castella, amb el Guadarrama a quatre passes, conserva una hegemonia en aquest esport.

Ernest Mallor, en els campionats peninsulars, que se celebraren al Guadarrama, es classificà en novè lloc. Carles Bertran fou campió en el slalom.

A la Molina, a Font Canaleja, se celebrà una cursa internacional, guanyada individualment pel francès Seguin, però per equips triomfà el Centre Excursionista de Catalunya.

A la mateixa Molina, en el trampolí de Font Canaleja va actuar el campió del món de salts, Sigmund Rued, davant d'una generació entusiasta.

A Núria se celebrà la III Cursa Descens "Non Creus-Núria", ben organitzada pel Club Alpi Núria.

El Centre Excursionista Montserrat, de Manresa, va inaugurar un magnífic xalet als Rasos de Peguera, contribuint a facilitar l'accés a aquelles inimmorables pistes.

A darreries d'any, el Centre Excursionista de Catalunya en va inaugurar, al costat del xalet de la Molina, ja existent, un altre per allotjar tots els esquiadors de tots els clubs.

En el moment d'escriure aquestes ratlles els esquiadors catalans fan vells perquè la neu emblanqueixi les valls pirèniques, puix que solament se'n troba als cims més enlairats.

En conjunt el 1934, doncs, com els nostres lectors ja hauran llegit, ha estat ben replet. Proves de totes aines i per totes les especialitats. Llamenta que a l'altre que estem, però, no poguem comptar a Barcelona amb un velòdrom que tingui un xic de cara i ulls.

Si la neu fos permanent al Montseny, quants esquiadors tindria Catalunya!

Encara que l'hagin d'anar a buscar a cent o cent-cinquanta quilòmetres lluny, l'esportista català s'ha llançat a la pràctica de l'esquí. Aquesta dificultat de desplaçament — i el caràcter laboriós del per cent dels seus practicants — és la causa per la qual Castella, amb el Guadarrama a quatre passes, conserva una hegemonia en aquest esport.

Ernest Mallor, en els campionats peninsulars, que se celebraren al Guadarrama, es classificà en novè lloc. Carles Bertran fou campió en el slalom.

A la Molina, a Font Canaleja, se celebrà una cursa internacional, guanyada individualment pel francès Seguin, però per equips triomfà el Centre Excursionista de Catalunya.

A la mateixa Molina, en el trampolí de Font Canaleja va actuar el campió del món de salts, Sigmund Rued, davant d'una generació entusiasta.

A Núria se celebrà la III Cursa Descens "Non Creus-Núria", ben organitzada pel Club Alpi Núria.

Montjuïc el dia 22 d'abril, i que porta el nom de II Gran Premi de Barcelona.

Constituí un gran èxit de públic i un sorollós triomf del famós corredor anglès Stanley Wood i del nostre company Ferran Aranda, els quals vèncer, respectivament, en les categories de 250 cc. i 500 cc. el primer, i 350 cc. el segon.

Una altra gran manifestació mototècnica va ésser la celebrada el 10 de juny, sota el nom de II Copa Automotobilitat de Barcelona - V Gran Premi Penya Rhin, al Circuit de Montjuïc. La Penya Rhin ha va organitzar internacional, i van acudir-hi set nacions. Després de disputada lluita, va vèncer Achil Vazri, sobre Alfa Romeo, i l'equip de l'Escuderia Ferrari, Calgué remarcar la bona actuació de Joaquim Palació.

L'Associació de Corredors de Catalunya també va organitzar uns proves al circuit, que constituïren un altre gran èxit. En resum, un altre bon any per al motorisme català.

Natació

Un cop fet el balanç de l'actuació de la natació catalana en el curs de l'any que ara s'acaba, ens trobem amb un resultat que si bé no és del tot satisfactori, tampoc no n'hi ha per estar-ne descontents.

Es cert que s'han passat els seus entrebancs; però aquí és que no sofrem ensopagades quan fa un camí en constant pujada? El bn del cas és que d'aquestes ensopagades la nostra natació n'ha tret un esperó per a seguir amb més delit encara el nou camí de l'any que comença, i aquest és precisament el motiu del nostre optimisme.

Com a partides al "Deu" tenim la de perdre per primera vegada en la nostra història uns Campionats d'Espanya. Aquest és un fet molt greu, però què té les seves causes. Si procurem esbrinar-ne les causes, hem de penjar la part més important de culpa al factor desgràcia, tota vegada que dos dels nostres millors homes, Sabata i Brull, del C. N. Barcelona, tots dos molts anys campions i que enquany també ho haurien estat, no pogueren revalidar llur títol perquè unes lleugeres dolences per a la seva salut (encara que molt importants per a la salut de la natació catalana) els privaren de participar en

les piscines comarcal. En totes l'entusiasme és extraordinari, i ja s'han obtingut excel·lents resultats.

En un cop passat el dolor dels dos entrenadors solers, hom veu amb gran satisfacció el bon canvi fet, i espera tranquil·lament el que cal fer en el nou any que comença.

Rugby

L'any agonitzava. Es ara, a les seves darreries, que el bon aficionat ha de girar l'esguard en terra, un instant tan sol, i els ulls ben oberts, repassar el canvi fet. No pas el que s'hauria pogut recórrer, sinó, estrictament el recorregut. Nosaltres així ho fem, i una impressió no pas massa confortant, ens pessigolla l'esperit.

Els començaments, extraordinàriament afalagadors, fugueren com a fuma ben visible, el reconeixement oficial — oficial! — de la personalitat de la nostra terra en el "clan" internacional, Catalunya figura des d'aleshores com a membre d'una Federació Internacional. Després, inauguració del període, diguem-ne celebratiu de tan faust esdeveniment, amb un interessant Catalunya-Itàlia que no fou generosa amb els mereixements del rugbi català, creditor a qualsevol moment a un empat a cinc punts. Tot seguit el Torneig Copa Catalunya, interromput per la caiguda de la quarta jornada. El 27 de maig és la data de l'any més gloriosa per a la Catalunya rugbística, en efectuar el seu equip representatiu una bona exhibició i un millor resultat davant el quinze nacional francès, a més i senyor del rugbi continental. Varem perdre per 21 a 15, no obstant, una bona derrota fou millor acollida per premsa i públic. Aquest encontre fou precedit per una excursió de la Santboiana al Migdia francès força reeixida, que almenys ja la crítica d'aquell país.

I després, què? Una assemblea mansa (19 juny) — polser una mica massa —, una Copa Vardor d'un interès interessant i un acabament a garrofinades, un decepcionant Barcelona-Arlequins (25 novembre), amb (fàcil) victòria dels frances per 15 a 3; un Cornella-Gerberienne (3 desembre), quelcom més interessant, que donà un difícil triomf als fronterers per 6 a 3; un Campionat de Catalunya que encara dura, no més al menys interessant que els altres; un Santboiana-S. Port Vendres, acabat amb una clara victòria catalana per 21 a 3, on veiem una bona forma i una rosallada força modesta, i, darrerament — encara durs els comentaris — una cursa i no pas

gaire afortunada excursió del Cornella al Migdia francès, és tot el que podem esmentar, no ja d'interessant, sinó de realitat.

Heu-vos aï el balanç de l'any que finalitja. Un any prometedor de grans esdeveniments i que després de l'emotiva Catalunya-França, ha transcorregut en una apatia — diguem-ne apatia — que havia de vèncer l'esperat Catalunya-Alemanya i que no se celebrà per causes que és obvi recordar, puix que estan a la memòria de tots. A no ésser el plaquí alany del Barcelona, Santboiana i Cornella, d'organitzar encontres internacionals més o menys modestos, la segona meitat de l'any hauria estat, simplement, decepcionant.

Hem, però, de desesparar-nos? Hem de creure que el nostre esport ha emprès a Catalunya la definitiva davallada? No. Sabem de la vitalitat del rugbi que ha passat temporades extraordinàriament difícils — la que momentenent no ha estat difícil, sinó poc afavorida a les esperances que fou concebre de bon autum — i que sempre ha sabut superar. Les causes de l'angustiosament actual no les hem d'escalfar en un comentari llarg, però, en aquest, pel qual motiu no ens ordinarim en anàlisis compliquats. Sols volem remarcar que la necessitat de col·locar el rugbi en el rang que li pertoca, o almenys esmerçar els esforços necessaris, és un deure patriòtic, que de cap manera no podem desatendre. No hem de perdre, doncs, l'optimisme, perquè l'esperit no s'ha fet per als pessimistes i perquè el rugbi és el més optimista de tots els esports.

TALLERES-RENAULT
REPARACIONES GARANTIZADAS

SERVEI OFICIAL

J. M. Castellar

Ex-agent tècnic de la fàbrica RENAULT i d'altres importants marques d'automòbils europeus

ESTUDIS I PRESSUPOSTOS GRATIS

TUSET, 26 (entre Av. 14 Abril i Travessera) - T. 74956

Atletisme Futbol Gimnàstica

El Torneig de Lligues

EL I TROFEU A. G. E. A. A L'ESTADI DE MONTJUIC

Avui, a dos quarts de deu del matí, se celebrarà a l'Estadi de Montjuic un interessant concurs atlètic dedicat als empleats d'asseguradores. Hi actuaran destacats atletes.

Les proves obligatòries per a tots els participants són 80 metres, llançament del pes, salt d'alçada i 300 metres llires. Controlaran aquest concurs destacats elements d'Acció Atlètica que han acceptat la direcció atlètica.

Es de creure que aquest festival assolirà un veritable èxit, car són molts els atletes que estan curant de la seva preparació a les pistes de l'Estadi per tal de conquerir el valuós trofeu cedit pel Consell Directiu de l'A. G. E. A. i els nombrosos i importants premis destinats als millors classificats.

Tots els inscrits hauran de presentar-se a l'Estadi una hora abans de començar el concurs, en els serà lliurat el dorsal. Per tal de donar més facilitats als atletes, els que no ho hagin fet, es podran inscriure al mateix Estadi presentant-se a l'hora esmentada.

L'entrada a l'Estadi serà lliure, i el públic podrà presenciar el festival des de la tribuna principal.

AVUI LA VI VOLTA A SARRIA

Amb molta participació de corredors, se celebrarà avui, a Sarrià, la VI Volta a aquella vila, organitzada pel Sarrià Esportiu.

Aquesta prova va ésser suspesa darrerament per manca de participants. El circuit és el següent: Plaça de la Vila, passeig de la Bonanova, carrer d'Agutí, plaça Borràs, carrer de Sarrià, passeig de la Reina Elisenda, avinguda de Pedralbes, carretera de Güell, carrers d'Eduard Conte, Caponeta, Bonaparte, plaça d'Artís, carrer de Sarrià i arribada a la plaça de la Vila. Total: 7 quilòmetres.

Partits i àrbitres per a avui

Primera divisió
Barcelona-Oviedo, Ostaler.
Madrid-Espanyol, Vallana.
Betis-Donostia, Sánchez Orduña.
Arenas-Athletic Madrid, Villanueva.
Racing Santander-Athletic de Bilbao, Escartín.
València-Sevilla, Vilalta.

Segona divisió
(Primer grup)
Sporting Gijón-Celta, Simón.
R. Ferrol-Valladolid, Isaac Fernández.
Nacional-Sporting Avilés, Pujol.
Baracaldo-Corunya, Hernández Arece.

(Segon grup)
Sabadell-Júpiter, Casterlenas.
Irún-Osasuna, Imralde.
Badalona-Saragossa, Soliba.

(Tercer grup)
Hércules-Elche, Melcón.
Llevant-R. Granada, Pagan.
Málaga-Gimnàstic, Montero.
Múrcia-La Plata, Ricard Alvarez.

L'ACTUALITAT FUTBOLÍSTICA

LA JORNADA D'AVUI — Els dos partits: Barcelona - Oviedo i Madrid - Espanyol, ens han de parlar molt clarament de les possibilitats dels quatre equips en lluita. Per agra a casa seva, i per tenir — creiem — millor conjunt, el Barcelona pot batre bé l'Oviedo, tot i considerar que la davantera dels asturians és la més completa que hi ha actualment.

El Madrid ha de batre l'Espanyol. El contrari, i fins un empat, representaria un èxit molt bo per a l'Espanyol, que no es troba pas en la forma més convenient per a guanyar el torbellit equip central a casa seva. De totes maneres, com que la classificació de l'equip de casa encara no és, ni de molt, descoratadora, podem pensar com a normal una brillant actuació dels de Sarrià. Un resultat molt copios seria un mal senyal.

FRONTO NOVETATS

Avui, dimenge, tarda, a les 4:
GALLERIA III-JAUREGUI
contra
AZURMENDI-PASAY

Nit, a les 10:15:
AMOREBIETA - UNAMUNO
contra
SOLOZABAL-QUINTANA II

Detalls per cartella

Frontó Principal Palace

Avui, dimenge, tarda, a les 4:15
OSA I - ALBERDI
contra
IRIGOYEN III - ULACIA I

Nit, a les 10:15:
URIZAR I - GUILLERMO
contra
PISTON - CELAYA I

ACADEMIA D'EDUCACIO FISICA DE CATALUNYA

CONCURS D'EXERCICIS GIMNASTICS

Per fallar el concurs d'exercicis gimnàstics que s'executaran com obligatoris en la II Festa Federal que organitza la Federació Catalana de Gimnàstica, l'Acadèmia d'Educació Física de Catalunya ha celebrat sessió privada en el gimnàs de l'Agrupació Olímpica. Els concursants professors esportius Xavier Vila, Rostend Corral, Josep Pellisa, Armand Blume i Eladi Vidal, executaren els exercicis presents a concurs. Tots els concursants foren molt aplaudits en finalitzar les exhibicions i davant la dificultat de fallar a primera impressió, es va acordar fer una nova sessió amb l'exhibició dels mateixos exercicis.

En finalitzar la sessió, el doctor Comamala féu el discurs inaugural de l'Exposició Gràfica d'Educació Física, que fou contestat amb paraules emocionades per l'organitzador de dita exposició, doctor Jaume Garcia i Alzina. La nombrosa concurrència va aplaudir ambdós oradors.

Rugby

Campionat de Catalunya

Un interessant Santboiana - Cornella

La jornada d'avui s'anuncia interessant. Diem s'anuncia perquè estem tan agraats als "torllets", sessió de punts i ajornaments que no ens atrevim a parlar en futur.

El "clou" d'aquesta darrera jornada de la incompleta primera volta és, evidentment, l'encontre Santboiana-Cornella, encontre que pot decidir en principi les primeres posicions. Els actuals campions, la bona forma actual dels quals no és un secret per a ningú, es presenten com a probables vencedors d'aquest encontre. Ens atrevim a establir aquest vaticini tenint en compte, a part la potencialitat alladada, que aquest encontre es jugarà a Sant Boi, on els locals podrien veure's derrotats en aquests darrers temps. El Cornella per la seva banda ens ha de donar la pauta de les seves possibilitats. No obstant la imparcialitat que presideix tots els nostres conceptes, ens alegrem que aconseguissin un triomf, que es presenta difícil en extrem, car aleshores el campionat hauria entrat en

una fase altament interessant, que repercutiria segurament en l'afició.

L'altre encontre de primers oposarà el B. U. C. al Joventut. Encontre igualat que ha de decidir momentàniament la cua de la classificació i que sobre el paper és favorable al Joventut.

De segons equips cal remarcar el que disputaran Cornella-Santboiana, la igualtat dels quals fa preveure una bona lluita. També és interessant el que acarrà el Barcelona al Joventut, que sembla que han d'adjudicar-se els blau-grana.

LUBRIFICANTS

Castrol us desitja bon any

Representants per a Catalunya i Balears
RECANVIS I ACCESSORIS, S. A. Cortis, 611, bis.

LA XOCOLATA DEL BERENAR

Xocolata amb llet, d'Elgorriaga. Cacao riquíssim. Llet pura. Saboreosa i nutritiva.

Altres classes:
PRIMOR, N. P. U.,
CUMBRE, MANA, AT-
METLAT, A LA PEDRA

XOCOLATA AMB LLET
Elgorriaga

TAULETA, 175 GRS.
PESETES 1,25

La jornada d'avui s'anuncia interessant. Diem s'anuncia perquè estem tan agraats als "torllets", sessió de punts i ajornaments que no ens atrevim a parlar en futur.

El "clou" d'aquesta darrera jornada de la incompleta primera volta és, evidentment, l'encontre Santboiana-Cornella, encontre que pot decidir en principi les primeres posicions. Els actuals campions, la bona forma actual dels quals no és un secret per a ningú, es presenten com a probables vencedors d'aquest encontre. Ens atrevim a establir aquest vaticini tenint en compte, a part la potencialitat alladada, que aquest encontre es jugarà a Sant Boi, on els locals podrien veure's derrotats en aquests darrers temps. El Cornella per la seva banda ens ha de donar la pauta de les seves possibilitats. No obstant la imparcialitat que presideix tots els nostres conceptes, ens alegrem que aconseguissin un triomf, que es presenta difícil en extrem, car aleshores el campionat hauria entrat en

una fase altament interessant, que repercutiria segurament en l'afició.

L'altre encontre de primers oposarà el B. U. C. al Joventut. Encontre igualat que ha de decidir momentàniament la cua de la classificació i que sobre el paper és favorable al Joventut.

De segons equips cal remarcar el que disputaran Cornella-Santboiana, la igualtat dels quals fa preveure una bona lluita. També és interessant el que acarrà el Barcelona al Joventut, que sembla que han d'adjudicar-se els blau-grana.

ORDRE DELS ENCONTRES
Primers equips
Santboiana-Cornella, a Sant Boi, a dos quarts de tres de la tarda. Àrbitre senyor Cuyàs.

Vària. — L'adversari de Freddie Miller en el combat de la Sala Wagram, de París, serà el francès Augier.

Diuen de París que ha estat concertat un encontre entre el panameny Al. Brown i el valencià Sangüi, el qual tindrà efecte el proper dia 11, a l'Elisi de Montmartre.

—El lleuger valencià Primo Rubio, serà enfrontat al francès Populo el dia 4 del mes vinent.

CAPRINET
facilita bona digestió

Feliç i pròsper Any Nou us desitgen

ANTONI DOMENECH ★ CAFE BAR PARIS, 71 - TELEFON 32551 - BARCELONA DESITJA ALS SEUS AMICS I CLIENTS UN PROSPER ANY NOU	REIS MAQUINES D'ESCRIBURE P. Parra Compra, venda i lloguer Goya, 10 bis - Telèfon 72482 BARCELONA	Salvador Vilavella ★ Fusteria i Ebenisteria Construcció en general en tot l'art de la fusta Tallers: Cortis Catalanes, 569 - Telèfon 31621. Exposició i venda: Barxada de la Presó, 7 - Telèfon 25942 BARCELONA Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou	LA MUNDIAL, de F. MESTRES Casa de Viatgers i d'Hostes - On parlo francès Recentment reformada amb tot el confort i estil modern Pensió des de 9 pessetes Hospital, 123 i 125, pral. - BARCELONA - Tel. 17391 Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou
F. SERRA MONTSERRAT PINTOR-DECORADOR URGELL, 52 - TELEFON 30557 DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS UN PROSPER ANY NOU	Gran Joieria - Relotgeria Argenteria LA BELGICA DOMENEC GUASCH GRAN ASSORTIMENT EN JONES I RELOTGES DE TOTES MARQUES, PROPIES PER A CAP-DANY I REIS Hospital, 106 - Telèfon 23213	AGUSTI YLLA FABRICA DE MITJONS Llacuna, 80 - BARCELONA - Telèfon 52278 DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS UN FELIÇ I PROSPER ANY NOU	MALALTIES DELS NENS GUARIMENT SENSE DROGUES Alimentació adequada Homeopatia: Dr. J. SALA - De 3 a 6 Corts Catalanes, 282 - Telèfon 35283 Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou
"ARENA DIAMANT" 1.ª i 2.ª categoria: alumini, cobertes, motxines, fustes, ungüents, etc. - Nitrogina no mitillo Dr. Vidal a tota hora als Col·laboradors i Dr. Zampier Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou	GARATGE SEGARRA Reparació de tota mena d'automòbils - Reparació de tota mena d'automòbils Plaça Totuan, 20 - Telèfon 54287 BARCELONA Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou	JAUME MASANA AGENCIA DE TRANSPORTS I CARRETEIGS Carrer de Verdi, 107 - BARCELONA - Telèfon 78467 DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS UN PROSPER I FELIÇ ANY NOU	FONDA SIMON Servei a la carta i a coberts - Salons especials per a Lunxes, Casaments, Bateigs, etc. - Magnífiques habitacions amb aigua corrent. Pensió de 8 a 12 pessetes Espartaria, 6, i Vidriera, 12 - Barcelona - Tel. 17992 Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou
F. RAICH ARTICLES DE VIATGE DUC DE LA VICTORIA, 15 - TELEFON 17914 Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou	JOAN SUBILS SERRA Consell de Cent, 617 Telèfon 55810 Desitja als seus clients i amics un fel·l i pròsper Any Nou	TALLERS MECANICS de DOMENEC VIGER Especialistes en reparació d'automòbils - Cafeteres express marca Mercedes Plaça de la Pau, 10 - Telèfon 31621. Exposició i venda: Barxada de la Presó, 7 - Telèfon 25942 BARCELONA Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou	UTILITATGE D'ESCRITORI, DIBUIX I PINTURA I. GUARDIOLA SUCCESSOR DE FRIGOLA I QUERALT València, 199 - Telèfon 74205 Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou
MATALASSERIA "LA PRIMITIVA" - Fundada en 1888 Matalassos de totes mides - Màquines modernes per a aïllar llits - Llits i matalassos Plaça de Catalunya, 10 - Telèfon 31621 VIDUA DE P. SANTIRÓ Ciutadanes, 23 - P. S. - BARCELONA - Telèfon 32768 Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou	A LLORET DE MAR (GIRONA) CLINICA MENTAL "TORRE CAMPDERRA" Per a malalts nerviosos, mentals i tocs mentals - Telèfon 10. Mèdics: Dr. Lluís Lloret de Mar, Dr. Lluís Lloret de Mar, Dr. Lluís Lloret de Mar Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou	Agència de Transports Carmel Manresa Camionets i carros per a tota mena de transports Facturacions diàries València, 226 - Telèfon 74512 - Barcelona Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou	VIDUA I FILLS DE F. VILAR DEU Direcció Denon a carrer de JOAN LLUCH Serralleria - Portes d'acer ondulat i d'altres sistemes Marià Agulló, 56 - BARCELONA - Telèfon 53762 Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou
MARIA PORTOLES Cirurgia especialista en malalties dels peus Successor de D. Domènec Viladot Visita de 10 a 1 matí i de 4 a 8 tarda Carme, 1, pral., 2.ª (fora la Rambla) - Telèfon 17954 BARCELONA Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou	Antiga Agència d'Assumptes Administratius "JOSEP ROSELL" Registres i inscripcions de censals, passaports, certificats de penes, de naixement, etc., amb la màxima rapidesa - Trámite tota la documentació per a contractes matrimonials civils, Tancament de fidejats, inscripcions, certificacions, liquidació de fidejats, etc. Aquesta casa té corresponso a totes les principals provincies Respostes: Carrer del Corro, número 11, telèfon 18533 DESITJA ALS SEUS AMICS I CLIENTS UN PROSPER ANY NOU	COPIES ESPORT - MEDALLES PER A CURSES SEGURA Esquadellera Blancos, 10 - BARCELONA - Telèfon 10782 DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS UN PROSPER ANY NOU	

NOTICIARI DE BARCELONA

Pels Centres Oficials

GENERALITAT

El president rep els periodistes. — El president accidental va rebre els periodistes i els donà compte de la visita que havia efectuat al senyor Portela.

Digué el senyor Jiménez Arenas que a la tarda tornaria a visitar-lo i que aquestes entrevistes no tenien altre abast que el d'assabentar al senyor Portela d'afers administratius de la Generalitat, a fi que els conegut per quan arribi el moment d'encarregar-se d'aquella Presidència.

Oltació. — La Borsa del Treball de la Generalitat, coordinadora de les de Catalunya, Passaig de la Indústria, núm. 11, prega que se serveixin passar per les Oficines del dit organisme els dies feiners, de deu del matí a una de la tarda, per assumptes que els interessa i que fan referència a la "Carta d'Identitat Professional" que tenen sol·licitada, els subdits estrangers que a continuació se el·lenc:

Residents a la capital: Ferdinand Wachschatz, Hermann Steickardt, Lluís Kunchenmeister, Walter Weinmann, Fritz Leeb, Ilsa Bocks, Robert Herbst, Margarida Adalid Black, Oscar Linares Ortega, Werner Spiller, Willy Mittelbach, eGorge William Cister, Josep Harit, Max Rusembusck, Lydia Roth, Ignasi Diener Stockli; i fora de Barcelona, Egon Maier.

AJUNTAMENT

Citacions del Negociat de Política Social. — Per a un assumpte d'interès, i que té caràcter urgent, l'Alcaldia prega als senyors que a continuació es relacionen, que es presentin al Negociat de Política Social, carrer de la Ciutat, 6, el més aviat possible, i dintre les hores de despatx de la dita Dependència, o sia de deu del matí a una de la tarda, de cada dia feiner.

Manuel del Aguila Castillo, Josep Aldeu, Vicenc Alemany Fernández, Guillem Batlle Herbas, Albert Blanco Marqué, Ricard Blanquer, Enric Burrué Pérez, Josep Cabanes Carrasco, Evarist Campos Pi, Josep Cardona Ruiz, Joan Cardona Pérez, Agustí Carrià Clabrer, Roman Casals, Antoni Ceró, Antoni de los Cerós, Francesc Constança Sarui, Isidre Delgado Castro, Josep Deves Mas.

CONSELLERIA DE GOVERNACIO

Ahir al migdia el senyor Carreres Pong estigué al domicili del senyor Portela, amb el qual celebrà una conferència. Per aquest motiu no va rebre els periodistes.

* L'enginyer cap de la Secció Agronòmica de Barcelona, senyor Trinitat Calasús, visità el delegat de l'Estat a Catalunya, senyor Carreres Pong, per donar-li compte de la constitució en aquesta província de la Junta Superior de Contractació de Blats, així com dels treballs que ve realitzant aquesta junta perquè com més aviat millor funcionin les

lars, el consell de guerra de plaça, que ha de veure i fallar la causa instruída pel tinent senyor Manuel Miró Simon, Contra Joan Farré Vilà, del delictes d'auxili a la rebel·lió.

Pestaña i Medrano sense processament. — Pel jutge permanent senyor Bibiano, ha estat reformat l'acte de processament que es dictà contra Angel Pestaña i Eduard Medrano. La nova providència dictada per l'esmentat jutge és deixant sense efecte el processament contra els dits senyors.

Per la col·locació d'una bomba. — S'ha encarregat al comandant Sr. Fernández Gordon, la pràctica de diligències amb motiu de la col·locació d'un artefacte en una fàbrica de ganivets de la carretera de Sarrià.

PREFECTURA DE POLICIA

La persecució d'atracadors. — Agents de la Brigada Social continuaren realitzant diligències relacionades amb la detenció d'atracadors.

Anit passada foren solmesos a interrogatoris diversos dels individus delinqüents com a suposats complicats en els atacs a la mà armada. Conseqüència de l'ampliació de la declaració a la qual fou sotmès Andreu Cano, la Policia procedí a la detenció del tallador de la sylvetria Maters per haver-se després indicis de culpabilitat en contra seva, ja que sembla que no ignorava certs fets de Cano i que guardava armes de foc sense el corresponent permís.

La policia ha pogut comprovar que Cano era un dels organitzadors d'aquesta mena de fets.

De les declaracions prestades anit passada, la Policia ha recollit dades precises per a la seva futura tasca i es proposa practicar detencions relacionades amb els últims atracaments.

Ahir a la nit passaren a disposició de l'Auditoria de guerra, dotze dels detinguts com a complicats en la comissió d'atracaments, i els restants passaren a la presó, a disposició del cap de Policia.

De l'atracament en una estafeta de Correus. — La quantitat robada a l'Estafeta de Correus núm. 8, situada al carrer de les Corts Catalanes, 718, per uns individus, abans d'ahir a primeres de la tarda, arribava a 2.201 pessetes, i no a 1.005 com es va creure en un principi.

L'auto-taxi 48.472, que utilitzaren els atracadors, fou trobat abandonat als voltants de la Sagrada Família.

Expulsions. — Per al Delegat Especial del Govern de la República han estat expulsats del territori nacional quatre estrangers considerats com a indesejables, tres d'aquests foren detinguts dies passats a Barcelona i l'altre a Tarragona.

Una denúncia. — El senyor Francesc Bonastre i Palanca, advocat, que té el seu despatx a la Ronda de la Universitat, 13, primer, ha denunciat a la policia que en ocasió de trobar-se s'hi penetrà un individu anomenat Joan Busquets Contó, acompanyat d'un altre, els quals li demanaren el llibrament de la nota d'un client, a la qual cosa es negà l'advocat, i aleshores els dos visitants penetraren en una cambra contigua i remogueren papers cercant la nota; com que no la trobaren intentaren agredir el denunciant amb l'objecte d'obligar-lo a lliurar-los el document que cercaven.

L'atracament a una Banca d'Amposta. — De Tarragona arribà un agent de policia dels que intervingueren en la persecució dels autors de l'atracament i assalt a la Banca Escribà, d'Amposta, per a fer comprovacions amb els detinguts en la razzia d'atracadors.

Sembla que entre els detinguts n'hi ha un que està reconegut com el que prengué part en l'atracament esmentat i és Francesc Sabater Sabater, el qual segurament serà traslladat a Tortosa, on estan els altres complicats, per a la pràctica de noves diligències aclaratòries.

El destí de 23 detinguts. — Dels 23 detinguts en qualitat de governatius que hi havia a la Prefectura Superior de Policia, n'han estat alliberats vuit, i els restants posats a disposició de diversos jutjats que els tenen reclamats.

Robatori de 20.000 pessetes. — En una susteria del Passatge de Gràcia, propietat del senyor Mollas, es va cometre un robatori, obrint els lladres la porta en una clau falsa.

Robaren quatre mil pessetes en metàl·lic i gèneres per valor d'unes 20.000 pessetes.

Tribunals i Jutjats

CAUSES VISTES AHIR

A la Secció Primera es va veure una causa contra Maria de la Caritat Carrasco, la qual anava per les botigues, on robava gèneres pel procediment de la "melxa". El fiscal sol·licità del tribunal que li fos aplicada la pena de sis mesos i un dia de presó.

* A la Secció Segona es veieren incidents en apel·lació.

* A la Secció Tercera se suspengueren les vistes que estaven assenyalades, degut a que els processats no hi varen compareixer.

* A la Secció Quarta, després de les proves, el fiscal va retirar l'acusació que sostenia contra Isaac Azpaleta. Estava acusat d'haver causat danys a un auto en el tramvia que guiava.

VARIA

A l'Hospital Clínic va morir Pere Palomino a conseqüència de les ferides rebudes arran dels successos ocorreguts a Sant Feliu. Les diligències han passat a l'Auditoria Militar.

* El magistrat senyor Pomares, que està encarregat de la instrucció del sumari relacional amb els fets derivats de la suspensió de pagaments del Banc de Catalunya, estigué ahir al jutjat per tal de tramitar algunes diligències. Es creu que el sumari està a punt d'ésser acabat.

* Com que s'ha revocat per la Sala primera del criminal el sumari que s'instruïa pels fets esdevinguts en un Centre d'Esquerra del carrer de Viladomat sobre el suposat segrestament de Pérez Escudero, el Jutjat especial que es nomena passà al Jutjat corresponent la denúncia.

El Jutjat, complint ordres superiors, comunicà l'acte de processament als encarriats que es troben a Barcelona, i a tres que es troben absents se'ls ha cridat per requisitoria.

Com es recordarà, per aquest fet està processat amb fiança de 25.000 pessetes l'ex-cap superior de Policia senyor Badia.

NOTICIES SOLTES L'ACTUACIO SOCIAL

Tot just començats els treballs d'organització per a una subscricció a profit de l'Asil-Hospital de l'Esperança, per iniciativa del Comitè de Beneficència del carrer de Galilea, s'han recaptat ja 970 pessetes, quantitat que fa preveure que l'esmentada subscricció superarà de molt els càlculs més optimistes.

Sopar de Cap d'Any RESTAURANT Bell Temps
Gran assortiment d'ostres, peix i marisc
Cada dia bullabosa i angules
QUINTANA, 7

Els dies 3 i 4 de gener vinent, a les nou del matí, seran venuts en pública subhasta, al Mont de Pietat de la Mare de Deu de l'Esperança, organisme de la Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvis, els empenyoraments de joies venuts abans del dia primer d'octubre de 1934. L'entrada a la sala de subhastes és per la Plaça de Junyeres, 2, entresol.

REIS: El millor obsequi una màquina WERTHEIM per a cosir i brodar

El Cap del Centre de Telègrafs ens prega que recordem als ràdio-oients la necessitat de proveir-se de la llicència reglamentària per a l'ús d'aparells radio-receptors, els quals, com cada any, s'expenen a la Central de Telègrafs, Plaça d'Antoni López, tots els dies feiners, de 9 a 13, a partir del dia 2 de gener. Les llicències han d'anar a nom del cap de família. Es recomana al públic que es proveeixi de l'esmentada llicència com més aviat millor, per tal d'evitar-se les molesties pròpies de les aglomeracions de darrera hora.

Abrics i vestits girats queden nous - LA REFORMADORA
Trafalgar, 9, 1.º - Tel. 25609

Interessa saber a tots els posseïdors d'apuntacions del número 20261, que les dues sèries del bitllet han estat dipositades a la "Gran Sala" i Torre Germans, la qual facilitarà l'abonament de l'apuntació pràvia controlació dels bitllets per la Mutualitat de la Unió d'Obrers de la Casa de Caritat.

* Davant el Tribunal de Cassació de Catalunya s'han presentat diversos recursos contenciosos-administratius, pels metges que foren nomenats per al servei de la Comissaria general d'Ordre públic, en virtut d'un concurs i que l'anterior cap superior de Policia deixà cessants.

Fan constar que les places s'aconseguien mitjançant concurs; entre els recurrents figura un germà de l'ex-conseller de Governació senyor Dencàs.

* L'estació del Nord ha denunciat novament el robatori de mercaderies dels vagons que té als seus molls.

* Al Jutjat de guàrdia es va rebre un testimoni del tinent de culpa, procedent del jutjat número 16, sobre la desaparició de més aparells de ràdio que estaven dipositats per estar intervintuts, procedents de robatori i dipositats a la Comissaria General d'Ordre Públic.

ASSENYALAMENTS PER A DEMA

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala Primera. — Dos divorcis: Josep Ortiz Moreno contra Antonia de Prada i Ministeri Fiscal, Elvira Garcia Botella contra Antoni Francesc i Ministeri Fiscal.

Sala segona. — No té assenyalaments.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció Primera. — Dos orals per estafa contra Manuel Espinosa i Lluís Nicolau. Quatre orals més per vagabund, atemptat, temptativa de furt i estafa, contra Miquel Clos, Marce Bienen, Cristòfol Fernández i Joan Navarret, respectivament.

Secció segona. — Dos orals per robatori i lesions, contra Ignasi Biener i Miquel Puntas.

Secció Tercera. — Dos orals per danys i lesions, contra Joan Cugat i Colomer i Agustí Larcha, respectivament.

Secció Quarta. — No té assenyalaments.

EROTYL
Específic de l'ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA) (MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la ejaculació prematura (pèrdues seminals), de la feblesa i molt eficaç per a combatre la neurastenia en totes les seves manifestacions. És el més poixant estimulador de l'activitat neuro-espinol-mèdulo-genital. Sinèrgic i homo-estimulador de les glàndules intersticials. Producció pluriglándular, completament inofensiva. Mai perjudica, ni lesiona cap òrgan, ni el funcionament dels mateixos. No conté ni estricnina, ni fosfura, ni cantharides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE I INSUBSTITUIBLE PER A RECOPRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. Prospectes gralla

Laboratori Farmacològic de W. DUTREME
Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 18631 Preu 21'75 ptes.

CENTRE JURIDICO-ADMINISTRATIU

Director: ANTONI OLIVARES IZQUIERDO
Gestor Juridico-administratiu

Gestió jurídica-administrativa de tota mena. Defensa a tots els Jutjats Municipals i d'Instrucció. Tramitació de DIVORCIS, Legalització de FILLIS, Embargaments, Desnonaments, Revisió de LLOGERS, Compra, venda i administració de FINQUES

Oficines: Consell de Cent, 254, pral. - Telèfon 23365
Despatx de 3 a 8. (Consulta gratis)

Gran Llorc Estomacal marca "VERDAD". - Exquisit Anís Flor de Mallorca. - El millor Tónico i Estimulant Aperitiu Palo Quina. - Únic fabricant!

PERE J. ESBARRANCH

PALMA DE MALLORCA

Representant exclusiu per a Catalunya: Antoni Cuadrench
Saragossa, 121, 1.º, 2.º - BARCELONA (S. G.) - T. 71914
Desitja als seus clients i amics un pròsper Any Nou

TOMÁS JORDI BLANC

Advocat - Procurador dels Tribunals

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS UN FELIÇ ANY NOU

Passaig de Gràcia, 47, 3.º, 1.º - Tel. 75163 - Barcelona

ENQUADERNACIONS PATENTADES "SATURNO"

MONLLOR CERMANS - Consell de Cent, 141

Feliciten els seus amics i clients i els desitgen moltes prosperitats en l'Any Nou

RADIO AFICIONAT Pere Pérez Sáinz

Desitja a la seva distingida i nombrosa clientela PROSPER ANY NOU

Rambla de les Flors, 30 Telèfon 11349

EL SASTRE DE LA JOVENTUT SANITJAS

Desitja a tota la seva clientela i al públic en general un feliç i pròsper ANY NOU

Baix de Sant Pere, 50 Telèfon 25658 BARCELONA

DEMON L'ESTUFA DE PETROLI MODEL NOU 1934

PREU FIX =
60 Línies Pesseles 80
30 " " 65
A TOT ARREU

LA VERITABLE **DEMON** PORTA LA MARCA

REBUTEU QUALSEVOL IMITACIO

TRANSPORTS LA VASCO - CATALANA

Pròxim trasllat del carrer del Bruc, 60, al CARRER DE LA DIPUTACIO, 307 per ampliació del negoci

GENER DIA DE REGALS

6

PER A LA TRADICIONAL FESTA DELS REIS MAGS

El Barato

té una infinitat d'articles per a presents pràctics A PREUS REDUÏDÍSSIMS EDREDOES

des de 4'50 ptes.

COBRETAULES des de 3'75 ptes.

JOCOS DE LLIT des de 12'90 ptes.

JOCOS DE TAULA des de 5'75 ptes.

ESTORS des de 7'50 ptes.

CAMISES, CORBATES, PIJAMES, ROBA INTERIOR, MITGES, MITJONS, CONFECIONS I CALÇAT

FUTBOL
Avui, diumenge, a les 2'45

FUTBOL
Avui, diumenge, a les 2'45
Interessant partit de Lliga

O V I E D O
BARCELONA

LES CORTS: Entrada, 3 ptes.

SALO DE FESTES
HOTEL ORIENT
Avui, diumenge
Excepcionalment te donem
el **Rabassa Orquestra** en la
interpretació del famós ball LA CA-
MOLLA

Palau Música Catalana
DIADA DE CAP-D'ANY
A les 10 de la tarda.

[illegible]

s Ibèria

JORDI - ORPINELL

DE TAULA

NA - GELIDA

estes constituirà
psa-let de dures
uatre de gene-

s. 15.
complimentaria
domicili.

ORPINELL

Catalanes, 529

DEBILITAT NERVOSA
VIES URINARIES

ou de sofer inaltitud d'innormes malalties,
gracies al meravellós descobriment dels

Medicaments
1. D. SOLVÉ

[illegible]

CARBONS VALLESPÍ

Casa fundada l'any 1875

Especialitat en antracita anglesa per a salamandres i calefacció central

TELEFON 76656 TELEFON 13514
BARCELONA

FABRIQUEM A SUISSA
I VENEM... AQUI!
FABRICA DE RELLOTGES SUISOS
JAUME I, 13

La nostra Central la tenim establerta a l'adreça aquí citada; a Espanya no n'hi ha d'altra i per a adquirir el vostre rellotge a preu de fàbrica no oblideu aquest important detall.

FELIÇ I PROSPER ANY NOU US DESITGEN

Un bon present?

RECORDEU CRISTALLERIA

"La Virreina"

La més antiga - La més acreditada

La més ben assortida

CRISTALL - VAIXELLA - PORCELLANA

Rambla de les Flors, 31 - Telèfon 14353

CAMISERIA

FERRER BATLLES

36, BOQUERIA, 38

Novetats en Corbates, Camises, Bufandes, Pullovers, Guants, etc., etc.

Models exclusius de Camises Adam i Raglan Mitges i mitjons FERRO Marca de garantia

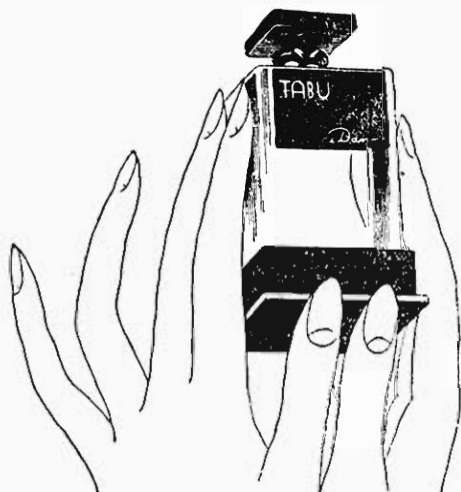

Fuset i Grau

JOIERS

ELS JOIERS QUE S'ESPECIALITZEN
EN LLURS CREACIONS EN TREBALLS
PER A PRESENTS

Pelayo, 44 - Tel. 11033

TABU

EL PERFUM DELICIOS
QUE MAI NO ACABA D'EVAPORAR-SE

EXTRACTES - LOCIONS - COLONIES - POLVORS - SAVON

PERFUMERIA

PELAYO

PALAU DE LA PERFUMERIA

PER A LA FESTIVITAT
DE REIS, ESCOLLITS
PRESENTS

GRAN ASSORTIT EN
PERFUMS SELECTES
IMMOLORABLES
PREUS

Pelayo, 56 - Tel. 15942

ORDAX

Carrer de Fiveller, 33
(abans Fernando)
Telèfon 22820

CASA
ESPECIALITZADA
EN PELLIS
LEGITIMES

Han estat ja inaugurades les reformes i ampliació del local

Delikatessen-Store

M. Roig Solsona, S. L.

Pelayo, 52 - Tel. 13297 - Barcelona

Pastisseria - Confiteria - Bombons

Queviures i Vins fins

Servei a domicili

Fàbrica d'Orfebreria

en general
religiosa i d'estil
Especialitat en
Copes Esport

Vendes a l'engròs

LLUIS MENDEZ

Martínez de la Rosa, 13

Telèfon 73900

BARCELONA (G.)

MANTEGUERIA PORTA

Plaça Urquinaona, 13 - Telèfon 14334

Casa especialitzada en l'elaboració de fiambres
Licors, conserves, formatges, mantegues, embotits
I pernells de les millors marques

POLLERIA SELECTA - FOIE-GRAS
DIPOSIT DE CAVIAR FRESC
Xampany - Vins generosos

CASA D'ABSOLUTA CONFIANÇA
Per a comoditat del públic, a la voraviva del davant de l'establiment ha estat instal·lada una artística parada, on es vendrà igualment que a l'interior